



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Mgr. Kateřiny Gauthierové a Petra D. v hlavním líčení konaném v Praze dne 4. května 2021

t a k t o :

Obžalovaná

Mgr. Michaela D.,

narozena dne xxx v Trutnově, trvale bytem xxx,

j e v i n n a , ž e

dne 23.8.2017 v Praze 1, Dlouhá č. 16, v notářské kanceláři JUDr. Miroslava Nováka, který byl Obvodním soudem pro Prahu 1 pověřen k projednání dědictví po zemřelém Mgr. Michalu P., nar. xxx, který zemřel dne xxx, v úmyslu popřít dědické právo oprávněné dědičky a obohatit se, jednak předložila rukou psanou listinu nazvanou „Závěť“, datovanou dnem 28.4.2017, jejímž obsahem je prohlášení Mgr. Michala P., že za dědice veškerého svého majetku, který v době úmrtí bude vlastnit, povolává svoji dlouholetou přítelkyni Mgr. Michaelu D., přičemž tuto listinu sama sepsala a v přesně nezjištěné době ji předložila k podpisu Mgr. Michalu P. a zajistila na ní podpisy svědků Aleny D. a Martina F., jednak předložila listinu nazvanou „Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012“, datovanou dnem 29.4.2017, jejímž obsahem je nové

znění čl. III Smlouvy o půjčce, konkrétně prohlášení, že Mgr. Michaela D. se zavazuje vrátit Mgr. Michalu P. půjčku ve výši 1.350.000 Kč nejpozději do 2.6.2053, a dále že v případě úmrtí Mgr. Michala P. nemá Mgr. Michaela D. jakoukoli povinnost podle této smlouvy o půjčce vůči třetím osobám ani vůči dědicům věřitele, a že v případě úmrtí Mgr. P. nemá Mgr. D. vůči Mgr. P. žádné pohledávky, závazky ani dluh, byt v ulici Xxx, zůstává nadále ve vlastnictví Mgr. Michaely D. a půjčka se ruší, přičemž tuto listinu rovněž v přesně nezjištěné době sama připravila, předložila ji k podpisu Mgr. Michalu P. a zajistila na ní podpis svědka Martina F., přičemž uvedené listiny v přesně nezjištěné době předložila Mgr. Michalu P. k podpisu, přestože znala jeho vážný zdravotní stav, ve kterém nebyl schopen pochopit obsah, význam ani podstatu předložených listin, neboť byl s objemným mozkovým tumorem hospitalizován původně na Neurologické klinice ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze a následně i v dalších nemocnicích, a pro toto onemocnění nebyl v době podpisu obou listin schopen posoudit následky svého jednání, tedy úmyslně zneužila jeho zdravotní indispozice, přestože věděla, že obsah těchto listin neodráží vůli Mgr. Michala P., a předložením uvedených listin chtěla dosáhnout toho, aby se stala jedinou dědičkou majetku po Mgr. Michalu P. sestávajícího z nemovitostí v hodnotě 11.665.520 Kč, movitého majetku v hodnotě nejméně 694.300 Kč, finančních prostředků na účtech v bankách, v portfoliích a podílech ve společnostech ve výši nejméně 10.000.000 Kč, tedy majetku, jehož celková hodnota byla vyčíslena na částku nejméně 22.359.820 Kč, a dále svým jednáním chtěla dosáhnout také toho, aby její dluh ve výši 1.350.000 Kč ze Smlouvy o půjčce uzavřené dne 2.5.2012 nebyl zahrnut do dědictví, přičemž se tímto způsobem chtěla obohatit o majetek v celkové hodnotě nejméně 23.709.820 Kč a pokusila se tak způsobit Kateřině P., nar. xxx, oprávněné dědičce majetku po Mgr. Michalu P., škodu v celkové výši nejméně 23.709.820 Kč,

t e d y dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a uvedeného jednání se dopustila v úmyslu sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

zločin podvodu podle ust. § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle ustanovení § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznic s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozená Kateřina P., nar. xxx, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Anita Slámová

O d ů v o d n ě n í :

1. Po dokazování byl prokázán skutkový děj tak, jak byl rozveden shora ve výroku rozsudku. Mgr. Michaela D. předložila v notářské kanceláři JUDr. Miroslava Nováka, pověřeného notáře k projednání dědictví po zemřelém Mgr. Michalovi P. v rámci dědického řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1, rukou psanou listinu zvanou „Závět““. Obsahem předmětné listiny nazvané Závět' (dále jen „závěť“) bylo prohlášení Mgr. Michala P., že za dědice veškerého svého majetku, který v době úmrtí bude vlastnit, povolává svoji dlouholetou přítelkyni Mgr. Michaelu D.. „Závět“ obžalovaná sama sepsala a předložila ji k podpisu Mgr. Michalovi P. a zajistila na ní podpisy svědků Aleny D. a Martina F.. Všechny podpisy jsou antedatovány dnem 28.4.2017. Dále obžalovaná předložila listinu nazvanou Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012 (dále jen „dodatek“), který obsahoval nové znění čl. III Smlouvy o půjčce a byl datován dnem 29.4.2017. Konkrétně se jednalo o prodloužení splatnosti půjčky na byt v xxx ulici obžalované vůči Mgr. Michalovi P. do roku 2053, a také bylo uvedeno, že v případě smrti Mgr. Michala P. nemá obžalovaná v souvislosti s předmětným bytem vůči třetím osobám ani dědicům žádné povinnosti, pohledávky, závazky ani dluhy a byt jí zůstane ve vlastnictví. Tuto listinu obžalovaná také sama připravila, předložila ji blíže nezjištěného dne k podpisu Mgr. Michalu P. a zajistila na ní podpis svědka Martina F. antedatovaný dnem 29.4.2017. Uvedené listiny předložila Mgr. P. k podpisu, přestože znala vážný zdravotní stav Mgr. Michala P., ve kterém nebyl schopen z důvodu hospitalizace pro objemný tumor na mozku v důsledku tohoto onemocnění pochopit obsah, význam ani podstatu předložených listin, a tedy ani posoudit následky svého jednání, a úmyslně tak zneužila jeho zdravotní indispozice. Obžalovaná věděla, že obsah výše zmíněných listin neodráží vůli Mgr. Michala P. a data připojená k jednotlivým podpisům neodpovídají skutečnému datu připojení podpisů Mgr. P. i výše uvedených svědků, listiny přesto předložila, aby v probíhajícím dědickém řízení dosáhla toho, že bude uznána jedinou dědičkou majetku po Mgr. Michalovi P. a získá tak majetek v celkové výši nejméně 23.709.820 Kč. Uvedeným jednáním se pokusila způsobit Kateřině P., oprávněné dědičce majetku po Mgr. Michalu P., škodu ve výši nejméně 23.709.820 Kč.
2. **Obžalovaná Mgr. Michaela D.** ke své osobě sdělila, že pracuje jako zdravotní sestra, má příjem 15.000 Kč čistého, vlastní s dcerou N. polnosti po otci. Žije s dcerou a vnukem na adrese uvedené v občanském průkaze. Splácí studia, zbývající dluh je 200.000 Kč. Nebyla soudně trestaná, u soudu byla jen kvůli svěřením dětí do péče. K věci uvedla, že dle jejího názoru obžaloba vychází z neobjektivně a nezákonně vedeného přípravného řízení, kde využila svého práva k věci nevypovídat, neboť s ní bylo jednáno neuctivě, pohrdavě a byl na ni ze strany PČR vyvíjen nátlak. Také zmínila, že Mgr. P., kterého po celé hlavní líčení nazývala „táta“, jí dne 01.05.2017 v nemocnici před svědkem F. udělil generální plnou moc, kde stojí, že „já, níže podepsaný Mgr. P., uděluji plnou moc paní Mgr. D., a to k platebním transakcím, zmocněním ke všem platbám, správě mého bytu, chaty na Xxx, užívání mého soukromého automobilu.“ Plná moc byla na dobu neurčitou a později byl připojen dodatek. Dále sdělila, že v notářské kanceláři projednávající dědictví dne 23.08.2018 obžalovaná byla osobně, předmětnou rukou psanou závět' ze dne 28.04.2017 předložila, ale neměla úmysl popřít právo oprávněného dědice a tím se obohatit. Nesnažila se úmyslně obohatit tím, že by někoho chtěla uvést v omyl a tím způsobit na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Obžalovaná je přesvědčena, že obsah závěti byl projevem svobodné a vážné vůle Mgr. P., který závět' podepsal, a to za přítomnosti dvou svědků – pana F. a paní D.. D. a F. byli již vyslechnuti notářem jako soudním komisařem, kdy oba svědci prohlásili, že Mgr. P. byl při smyslech, orientován v prostoru i čase. Dle obžalované došlo k podpisu závěti, když byl P. při smyslech, před podpisem stáli na dvorku, komunikovali a kouřili, pili kávu. Celé to vzniklo na popud P., celý akt podpisu závěti, plné moci, dodatku, byl projevem vůle P. a jeho prosbou k obžalované jako člověku blízkému, který s ním roky byl ve společné domácnosti a od roku 2005 se nikdy nerozešli. Podpisu závěti předcházelo

dle obžalované to, že pravděpodobně 27.04.2017 se sešli všichni i s paní P., paní Z. a paní Ž. ve vestibulu oddělení nemocnice, kde P. seděl s kávou. Smáli se, jak postupně přicházely známé nebo přítelkyně. P. obžalované řekl, že doufá, že má papír, který jí dal, že jí chce odkázat veškerý majetek. Doktor Camrda byl v té době na Regatě. Byl to jeho rodinný právník, se kterým se stýkali výhradně kvůli majetkovým záležitostem, ale nikoliv osobně, pouze formálně a profesně. Také k dodatku, který byl podepsán 29.04.2017 v ul. Kateřinské v nemocnici, sdělila, že byl sepsán a upraven na žádost P.. Obžalovaná pro P. sepisovala dokumenty, zařizovala mu věci, a to už od roku 2005. P. měl zájem na tom, aby byl dodatek o půjčce ve znění, tak jak ho poslal JUDr. Camrda dne 24.04.2017 na P. email ve verzi, jak uvádí obžaloba. Obžalovaná ho doma vytiskla, přinesla ho do nemocnice. P. od listopadu 2016 urgoval JUDr. Camrdu, aby mu daný dodatek dal, protože se blížila doba ukončení splatnosti, tj. 30.04.2017. Měl zájem, aby dodatek prodloužili. A prodloužení dodatku do roku 2053 obžalované nadiktoval P.: „Chci to dopsat těsně nad můj podpis, aby to nikdo nemohl zpochybnit. Napíšu ti plnou moc, kdyby na tebe nastoupila Kateřina, které nechci nic nechat, svoje majetkové záležitosti tady v nemocnici nechci s nikým kromě tebe řešit a vyřeším si je, až se vrátím domů, až se vrátí Camrda. S jiným právníkem to řešit nechci, chci, abys byla jedinou dědičkou a vše spravovala. Podívej, jak je to napsané, zkontroluj mi to, možná půjdu na biopsii mozku“ sdělil dle obžalované P.. Obžalovaná tak plnila vůli P.. Dal jí papír a chtěl, aby znění obžalovaná „učesala“. Také se zeptal Kateřiny, co by chtěla ona z pozůstalosti, řekla, že nic. Vůli sepsat závět' sdělil před svědky v nemocnici, zmiňoval to i před dcerou obžalované, ať to obžalovaná sepiše s dodatkem a podepiše to. Znění závěti, které je u soudu, obžalovaná skutečně vlastní rukou přepsala ve škole o přestávce, v té době byla pedagožkou. Koncept závěti pana P. už nemá. Byl na obyčejném papíře, tento koncept závěti dal obžalované pár dní před datem 28.04.2017. I přes to, že je uváděno, že P. bylo špatně, tak spolu denně komunikovali (i před svědky – dcerou obžalované, D., F.), z čehož dle obžalované vyplývá jeho koherentnost, jeho myšlení a to, že nemohl být mimo. Na papíře, který P. dával obžalované, stálo: „Za dědice veškerého svého majetku, který v době úmrtí budu vlastnit, povolávám svoji dlouholetou přítelkyni...“ Obžalovaná mu znění „učesala“. Závět' mu předložila v den, když ji šli podepisovat na dvorek, tj. dne 28.04.2017. Když mu upravenou závět' přinesla, řekl, že to je skvělé. Obžalovaná k dotazu uvedla, že neví, co by se stalo s pohledávkou 1.350.000 Kč P. za obžalovanou, kdyby se stala jeho univerzální dědičkou. K sepsání a podpisu závěti došlo konkrétně tak, že P. z nemocnice volal paní D., panu F., že děkuje za srdečné pozdravy a že je rád uvidí. Chtěl, ať se domluví s obžalovanou, neboli „K.“. Oba dne 28.04.2017 přišli, ale D. nechtěla jít na oddělení, tak se P. chtěl sejít na dvorku ve VFN v Kateřinské, kam chodil pravidelně denně kouřit. Bylo to podvečer, P. měl na sobě pyžamo, mikinu a župan. Obžalované ale neřekl, že by si F. a D. vyžádal jako svědky závěti. P. jim zavolal, všichni se na dvorku VFN sešli, obžalovaná přijela jako první, P. už tam byl a kouřil a chtěl předložit úřední věci, co mu přišly domů – platby za služby, dokumenty od účetní, z datové schránky apod. Mezitím přišla na dvorek D. a F.. Obžalovaná jednala s P., oni stáli opodál. Načež P. je zavolal a řekl, že „má závět', zda by to mohli podepsat, přeje si to, psal to K. svou rukou, ale je to projev jeho svobodné vůle“. Závětí mával před svědky. Nejprve se podepsal F., poté D., poté obžalovaná, a to na deskách, které obžalovaná držela. P. pak říkal před svědky, že nechce, aby dědila jeho sestřenice, že ji nemá rád a nejevila o něj zájem. Obžalovaná nezájem sestřenice potvrdila, protože ji nikdy neviděla. Viděla ji až v nemocnici, kde se zajímala o klíče, na to jí P. řekl, že neví na co, že se o vše stará obžalovaná s dcerou. Komunikoval s poškozenou jen v případě potřeby lékařské protekce, na Vánoce, na svátky. Dle obžalované chtěl P. napsat závět' pouze na obžalovanou s dcerou už od roku 2012, protože byly jeho jediná rodina. Poškozené P. nechtěl nic dát. V den podpisu závěti se dle obžalované P. cítil velmi dobře, byl orientovaný, měl chuť jít, kouřil, pil kávu, mluvil, nebyl zmatený. Den před podpisem závěti, tedy 27.04.2017 doktorka uvedla v lékařské dokumentaci, že se pacient cítí tak dobře, že by chtěl jít domů, zvažována dimise. Podpisy svědků nezajistila obžalovaná, ale P.. P. urgoval JUDr. Camrdu, dodatek č. 3 chtěl do roku 2053,

do jeho 100 let. JUDr. Camrda obžalované poslal verzi 24.04.2017 do emailu, vytiskla ji a P. přinesla. Tuto verzi však chtěl P. striktně předělat a dal k tomu obžalované ve VFN na dvorku přesný pokyn před F. a D., a to hned po podpisu závěti. S F. měla obžalovaná dlouholetý studijní vztah. P. chtěl, aby se 29.04.2017 oba dostavili podepsat jím upravený dodatek o půjčce ve prospěch obžalované. Smlouvu obžalovaná vytiskla a on ji vlastní rukou a bez nátlaku stvrdil za přítomnosti svědka Martina F.. F. byl v den podpisu závěti v nemocnici poprvé, stejně tak D., F. poté ještě do nemocnice docházel. Dodatek byl sepsaný na počítači z důvodu, že od listopadu 2016 opakovaně žádal kancelář JUDr. Camrdu, aby mu zaslali smlouvu. Termín půjčky končil 30.04.2017 a dodatek byl podepsán 29.04.2017. P. měl velký zájem to vyřešit ještě za života. Zejména to chtěl prodloužit tak, že se dožije stovky a aby bylo zdůrazněno, že obžalovaná nemá závazky vůči jeho potenciálním dědicům. V původní smlouvě z roku 2012 měl P. upraveno, že v případě nezaplacení na něj obžalovaná převede členský podíl. V současnosti v bytě "dole" (Xxx, byt č. xxx) bydlí obžalované dcera se svým synem – vnukem obžalované. Na dceru byl byt převeden asi před jedním nebo dvěma lety. O převodu družstvo informovala. Správkyňi dědictví byt nezpřístupnila, jelikož ji o to nikdy nežádala. Obžalovaná v bytě bydlí stále. Byt "nahore" (Xxx, pravděpodobně byt č. xxx) si nárokuje z toho titulu, že je v něm od roku 2005 a nikdy se neodstěhovala. Byt "na rohu" (xxx) odevzdala správkyňi dědictví. Obžalovaná měla odevzdat i byt nahore, ale to nikdy neudělala. Byt v xxx nikdy nepronajímali, byt na rohu ano, když P. vyjížděl. S bytem na rohu to bylo po smrti P. tak, že P. ji v nemocnici prosil, že tam jsou nájemníci, ať si to tam všechno zařídí, jestli chce vybrat nájmy nebo jiné, že to nechá na obžalované, že oni mají smlouvu, která pokračuje. Že chce, aby SIPO a služby byly zaplacené, aby tam nebyly dluhy, což obžalovaná udělala. Obžalovaná psala nájemníkům výzvu, že P. zemřel, aby vyklidili byt. Nájemné jí chodilo na její účet. Nyní obžalovaná platí nájem za byt dole, a to z jejího účtu, za byt nahore platí elektrinu. Byt nahore je psán na P. otce. Ke vztahu s P. obžalovaná uvedla, že ačkoliv byla nazývána uklízečkou a jinak, P. obžalované půjčil 1.350.000 Kč, což je pro obžalovanou doklad blízkého vztahu. Nad tím, jak by mu to splatila, nepřemýšlela, smlouvu o půjčce prodlužovali, nesplatila mu z toho nic. Trvalý pobyt v xxx ulici ale obžalovaná neměla, smlouva na ni byla psaná jako na nájemce. Obžalovaná s P. byla od roku 2005, seznámili se na horách. V roce 2005 dostala klíče od pražského horního bytu a v roce 2006 se tam s dcerou přestěhovala (od té doby do P. smrti žili s P. ve společné domácnosti a jejich vztah byl intimní). Bydleli v bytě nahore. P. byl napůl v Praze, napůl na chatě. Společně jezdili na xxx, naposledy tam obžalovaná byla před P. hospitalizací. Obžalovaná studovala xxx a pracovala na soukromé klinice xxx. P. nechtěl, aby se obžalovaná o cokoli starala či něco platila. Později byla možnost pronájmu bytu v přízemí, který inicioval P.. Byl primárně pro dceru jako pokojíček, pak působili v obou domácnostech, jezdili na chatu. P. podepisoval její dceři žákovskou knížku, psal jí omluvenky. Obžalované dcera byla dle obžalované jako jeho jediná dcera, chtěl si ji osvojit, ale z důvodu rodinných problémů obžalované k tomu nedošlo. P. tedy obžalované půjčil peníze na koupi bytu, družstevní byt jí byl nabídnut, protože věděli, že je spolehlivá. P. obžalované věřil, protože když jí půjčoval peníze, fakticky došlo k předání peněz dříve, než k podpisu smlouvy. Dceři obžalované také platil pobyty v zahraničí, sportovní kroužky, jezdil s ní na chatu, na loď. Obžalovaná měla přístup do jeho mailu, do datové schránky a do elektronického bankovníctví. Nevěděla, že měl paralelní vztahy, k ničemu se nepřiznal, nikdo se tam neobjevoval, až ke konci jednou potkala ve vchodu paní rehabilitační masérku. Paní Z. nikdy neviděla, až u lůžka. P. se nezmiňoval nikdy o žádném svém dítěti, obžalovaná ani žádné dokumenty ohledně jiného dítěte neviděla. Když byl P. hospitalizován, obžalovaná pracovala v xxx jako učitelka, a to přibližně do 14:00 hodin. Dcera obžalované v té době studovala xxx. K lékařské dokumentaci obžalovaná sdělila, že je v ní nepravdivě uvedeno, že P. byl odvezen za přítomnosti PČR. V záznamu lékařů RZ je napsáno, že záchranku volala obžalovaná z jejího telefonního čísla, o P. se s dcerou postaraly, poskytly mu první pomoc a zavolaly záchranou službu. K tomu došlo tak, že P. se vracel z chaty, obžalovaná se učila v dolním bytě s dcerou. Byly přichystané na večeři, čekaly na jeho pokyn. Najednou v bytě klepala

skupina žen s paní Z., kterou nikdy neviděla. P. vyprávěl o nějaké kamarádce, tak obžalovaná vydedukovala, o koho jde. Z. obžalované říkala, že měli oslavu a že se jí Michal neozývá a že chce jít zkontrolovat byt. Obžalovaná se ptala proč, řekla, že čeká od P. zprávu, ale byla pravda, že měl telefon vypnutý. Obžalovaná musela otevřít i druhý zámek, který se běžně nezamyká a našly ho. Detaily si nepamatuje. Zavolala sanitku, ale tou obžalovaná nejela, pouze dala P. osobní věci, klíče a pas. To bylo asi po 18:00 hodině. Jela za ním do nemocnice druhý den, od doktora z RZT věděla do které. V nemocnici se nikam nehlásila, do lékařské dokumentace neměla přístup, nevěděla, kdo tam byl zapsán. Když byl P. hospitalizován, měl omezenou motoriku levé horní končetiny, ale mohlo to být tím, že doma upadnul, ležel pomočený a mohl se bouchnout. V prvních dnech chtěl pomoci na toaletu, po 20.04.2017 chodil i ven. Obžalovaná uvedla, že znala zdravotní stav Mgr. P., ale pouze z jeho interpretace, to co jí sdělil sám při návštěvách. Ačkoliv byla pověřená osoba, která směla nahlížet do jeho zdravotnické dokumentace, a vstupní heslo jí bylo sděleno sloužícím personálem, do úmrtí do jeho lékařské dokumentace nenahlížela. Nikdy o dokumentaci personál nežádala na žádném oddělení. Jako osobu, která má právo získávat informace, ji uvedl pravděpodobně P.. Ptala se pouze doktorky, ta jí řekla, že užívá kortikoidy. Že se jedná o tumor, jí sdělil P.. Nikdo ji neupozorňoval na to, že není schopen cokoli podepisovat. Obsah lékařské dokumentace znala až od zpracování posudku primářem T.. Lékařská dokumentace byla předána pouze paní P. po jeho úmrtí dne 10.06.2017, obžalované nikoli. P. obžalovanou prosil, aby zajistila neurologii, obžalovaná se ptala přátel, zda by mohli zprostředkovat nějakou léčbu po chemoterapiích, ale nakonec nikoho nekontaktovala. Obžalované lékař nikdy neřekl, že by P. měl během měsíce zemřít. Lidé s tímto nálezem mohou žít týdny, měsíce i roky, mohou se vyléčit. Jeho stav byl stabilizovaný, běhal po oddělení. Obžalovaná odmítla, že by úmyslně zneužila jeho zdravotní indispozice, aby se stala jedinou dědičkou majetku zůstavitele. Když P. zemřel, žádala P. o informaci o pohřbu a ta sdělila, že pohřbila celou rodinu, tak pohřbí i Michala a ať se o to obžalovaná nestará. Parte neposlala, jen věděla, že může být pohřben v rodinném hrobu, o který se obžalovaná starala. Po telefonu se P. domáhala přístupu do bytu, což obžalovaná odmítla z důvodu generální plné moci, P. jí řekl, že jí klíče nedá. Co se týká piety, žádala P. obžalovanou, aby mu připravila šaty do rakve. Druhý den odmítla pro oblek do Prahy přijet, že mu dá oblek jejího přítele. S poškozenou se obžalovaná neznala, neměla s ní rozepři, kromě té s pohřbem. K paní Yvetě Ž. obžalovaná sdělila, že P. ji popisoval tak, že kvůli jeho rehabilitaci zad k nim bude dojíždět Ž., která pracuje jako home care pečovatelka, že je to známá, masíruje ho a platí jí. Ta mu v nemocnici navlékala ponožky a krmila ho a obžalovaná zděšeně koukala a P. chtěl, ať obžalovaná nežárí, nedělá scény, že je to známá. Ž. potkala jednou na chodbě domu s P., kdy říkal, že někam jede. Dianu Z. potkala u P. lůžka, jak ho krmí tabletami, obžalovaná se ptala, co je to za cizí ženskou. Říkal, že to je ta paní, jak s ní byl 26.04.2017 v nemocnici za ním notář Oulík, který prohlásil, že P. byl schopen právních úkonů. Protože stvrdil podpisem, že BMW může být převedeno na matku Z., protože Z. má mnoho exekucí. Vše co P. sdělil, bylo, že je to známá, chce jí pomoci s dluhy, nezasahuje do jejich rodinného života. Jestli s ní měl poměr, obžalovaná nevěděla, a to ani o paní Ž.. K chatě na xxx obžalovaná sdělila, že ji v nemocnici P. poprosil, jestli může na chatě zalít septik. Obžalovaná nemohla, tak chtěl, aby mu přinesla klíče, že tam Ž. zajede. Zjistila, že Ž. jezdila sportovat na xxx a znali se 40 let a byli přátelé. Nechtěla, ale klíče mu donesla a P. řekl, že náhradní klíče od chaty Yveta zítra přinese. Po smrti P. při dědickém řízení obžalovaná sdělila, že má generální plnou moc, od všeho klíče, tak jela chatu zkontrolovat, a to dne 26.05. Byla tam diskotéka, lidi a dcera Ž., kterou konfrontovala. Byl s obžalovanou doktor O., sama se bála, protože od sousedů zjistila, že je chata trvale obývána – po P. smrti. Prosila o navrácení klíčů, ale dodnes chatu používá k rodinné rekreaci Ž. s dcerou a vnukem. Obžalovaná zavolala policii z titulu správkyně majetku, *ačkoliv tou v té době jí již nebyla*. Policie obžalované po prošetření řekla, že Ž. se odvolává na P., že jí dala ke všemu souhlas. Elektroměr na chatě je od února 2018 přepsán na Ž.. Ž. tvrdila, že na to má papíry od paní P. a obžalované hrozila jménem kapitánky M.. Dlouhodobě tak dle obžalované docházelo k

neoprávněnému používání chaty Ž.. Ž. o hospitalizaci P. nevěděla, dozvěděla se to na chatě od sousedů. P. ji do nemocnice za ním nevolal. Když tam potom chodila, P. obžalované říkal, že mu nosí nějaké čaje, ale prý se rozešli ve zlém, chtěl ji dle obžalované vyhodit. Ž. mu slíbvala mu rehabilitace, o které nestál. Za nejlepšího přítele P. by obžalovaná označila Luboše V..

3. **Svědčce poškozená Kateřina P.** k věci sdělila, že 18. nebo 19.04.2017 jí volala z nemocnice na Karlově náměstí z neurologie paní, poté zjistila, že se jednalo o Dianu, a říkala, že dá svědkyni k telefonu bratrance. Diana mu přidržela telefon, svědkyně vyslechla, jak je mu hrozně, neví nic o svém převozu, ale že je na neurologii. Do nemocnice se dostal díky obžalované, která zavolala sanitu, a to na popud Z., která se nemohla P. dozvonit. Druhý den za ním svědkyně jela. Byl to původně zdravý chlap, tady to byla troska s oteklou levou rukou, kterou nepohnul. V nemocnici se od lékařů dozvěděla, že Michal má obrovský tumor ve střední části mozku, že je to infaustní. V seznamu lidí, kteří byli oprávněni dostávat informace o P. zdravotním stavu, byla svědkyně, obžalovaná a Z.. Podávali mu kortikoidy, byly dny, kdy ležel, jindy komunikoval, stále chtěl jídlo, což bylo dobré. Svědkyně tam chodila každý den, než se dohodly s Ž., že budou chodit každá obden, svědkyně tam chodila po obědě. Scházeli se v nemocničním pokoji, občas sjeli na dvorek, ale nejvýše dvakrát, když toho byl schopen, a to s pomocí. V době, kdy tam svědkyně chodila, tam byla Diana, doslechla se od personálu, že tam chodí spousta lidí, že mu tam někdo nosí i alkohol. 21.04.2017 byla jasná diagnóza infaustní - xxx, 23.04.2017 se tam sešlo víc lidí, obžalovaná, její dcera, Diana s maminkou, Yveta Ž.. Maminka Diany přinesla koprovku, kterou Michal jedl, seděli na chodbě a pak se zeptal, kdo po něm co chce (myšleno z jeho majetku). Nikdo se kromě svědkyně neozval, svědkyně říkala, že potřebuje, aby byl zdravý. Na to P. řekl, že to bude všechno Kačeny (myšleno svědkyně). Dál to neřešili a pomalu se vytráceli. Se svědkyní odcházela obžalovaná s dcerou, pořád jí říkala „tetinko, tetinko, pojed'te s námi autobusem“. Svědkyni to nebylo příjemné. Obžalovanou viděla svědkyně jednou u Michala, ale to je hodně let, pak se jednou viděli, když seděli v nemocnici a řešili, kdo co po něm chce. Michal dříve svědkyni několikrát volal, že obžalovaná nemá pracovní místo, jestli by jí něco nesehnala, ale nikdy se nestýkaly. O obžalované P. říkal, že „K.“ mu chodí uklízet a že jí za to platí 4.500 Kč. Svědkyně znala jen jeho manželku, ženil se v roce 2002, po dvou letech se rozvedli. Zná Yvetu Ž., se kterou žil 4 roky před tím, než se toto stalo, na podzim se rozešli, v dubnu se dostal do nemocnice. Předtím žil s paní Danou M., která pracovala jako fyzioterapeut v xxx. Možná měl ještě další ženy, nakonec vyšlo najevo, že má Dianu, se kterou byl na dovolené v Thajsku, kde byli ještě B. se svou přítelkyní, takže z toho svědkyně vyrozuměla, že žije se Z.. Přítelkyně osobně nepředstavoval. Ž. pouze potkala v nemocnici, když byl P. na operaci páteře v roce 2013. Svědkyně tam chodila stále, kromě Ž. a Diany se v nemocnici s nikým nesetkala. Ohledně dědictví P. se svědkyní nemluvil, jen říkal, že se bojí, co se děje v jeho bytě. Byli s Michalem dohodnuti, že ve svých posledních vůlích na sebe nezapomenou, že si odkážou peníze. Svědkyně byla v nemocnici 28.04., asi i 29.04. brzy po obědě, 30.04. byla na chatě na Xxx. Dne 28.04. nebyl P. dobrý, vysadili mu venózně podávané kortikoidy, nebyl tedy při všech smyslech. Chůze, pokud nějaká byla, byla s oporou, měl kalhotky, protože se počurával, byla chvíle, kdy řekl souvislou větu, ale spíše povídala svědkyně, vzpomínali na minulé časy. U podpisu závěti či dodatku nebyla. Pak se rozhodovalo o tom, zda bude převezen do ÚVN. 02.05.2017 ho převezli, stav před excizí, po kortikoidech se zdálo, že je to lepší, vysadili mu je, zhoršilo se to, takže mu je zase nasadili. Odvezli ho, udělali biopsii, jezdila tam, Michal byl bez zájmu, ležel, ale jedl, měl tam spoustu kastrůlků, popovídali si. V ÚVN svědkyně zjistila, že má jiný telefon, jiný druh, než měl předtím, ten nešel, protože si ho neuměl nabít, spojení s ním měla jen přes ošetřující personál a fyzicky s ním odpoledne. Pak přišla v neděli či v pondělí, bylo to 02.05. na oddělení, postel byla prázdná, zjistila, že ho převezli na JIP v ÚVN kvůli zhoršenému stavu. Tam se dozvěděla, že ho před vteřinkou převezli na Karlák na metabolickou jednotku, že upadl do bezvědomí, doplnili infúze, tam ležel týden, párkrát za ním

byla, stejně tak paní Ž.. Byly dny, kdy vůbec nevnímám, také tam za ním byli manželé R.. Jakoby zázrakem se jeho stav zlepšil a byl převezen na Karlák na jednotku transplantační. Na metabolické jednotce říkaly sestřičky, že tam za ním byl pán s paní a že není možné, aby se vyřizovaly jiné věci, než návštěvní a že snad měli Michala zbavit svéprávnosti, svědkyni to nezajímalo. Když z metabolické jednotky odcházel na transplantační, což je přes ulici, tak byla svědkyně u převozu a byla tam i Ž.. Balily věci a bylo zjištěno, že nemá telefon, přestože ve zprávě z ÚVN byl uveden, jak říkaly sestřičky, nebyly tam ani klíče, ani dokumenty. Po převozu se s ním loučily, Diana tam už nechodila, dřív tam byla každý den. Svědkyně se střídala s Ž.. Naposledy tam byla v neděli, sestry na jednotce si stěžovaly, že moc jí, že má vysoký cukr. Michal byl vláčný, k ničemu, musela mu pomoci, aby si sedl, mezitím na té transplantační jednotce mu dali první chemoterapii, tumor trochu ustoupil, zjistilo se, že je to lymfom, svědkyně byla nabitá nadějí, že se to podaří. Ale ve velice krátké době, asi za týden, dostal další chemoterapii, kdy tam svědkyně byla v neděli, byl divný, bez chuti. Rozloučili se a svědkyně odešla. V pondělí volala doktorce, která říkala, že upadl do bezvědomí, byl převezen na ARO, kam svědkyně chodila, byla tam i Ž.. V sobotu 10.06. svědkyni volala doktorka z ARO, že Michal zemřel. Musela pro úmrtní list, převzala jeho nějaké věci, bylo tam jen oblečení, takže se dalo všechno do kontejneru. Svědkyně věděla, že Dianě dal peníze na auto, které bylo přepsáno na její matku, svědkyni to řekl Michal i Diana a svědkyni to bylo jedno. Dostala ho asi k 40. narozeninám v době, kdy byl hospitalizován, muselo to být připraveno ještě předtím, než byl v nemocnici, protože Z. říkala, že jí auto slíbil k narozeninám, a to také splnil. Z. nechtěla, aby si svědkyně myslela, že v nemocnici z P. něco tahá. Bylo to pravděpodobně notářským zápisem, protože tam byl podepsaný JUDr. Oulík. Michalovi byla diagnóza oznámena 21.04., dokonce s ním byla paní Ž., ukazovali snímek z CT a paní doktorka říkala, že nebude moci řídit, on říkal, že by chtěl domů. Měl jen jeden dotaz, jestli může chodit plavat, paní doktorka říkala, že když půjde s někým, tak by mohl, ale jeho otázka se svědkyni zdála situaci nepřiléhavá. Diagnózu znal, konec si nepřipouštěl, byly chvíle, kdy si uvědomoval, že není všechno v pořádku. 24.04. nebo 26.04. Michal předal paní Ž. klíče od chaty, než se uzdraví, aby se o to postarala, žila s ním několik let, znala to tam. Klíče přivezla obžalovaná. Svědkyně měla s P. vztah takový, že se nejvýš třikrát ročně sešli v kavárně nebo u něho doma, popř. když jel z chaty z xxxa, tak se zastavil. Nebylo to často, telefonovali si, vždycky si oznamovali, když jeden z nich opouštěl republiku, volali si k narozeninám, Vánocům. Nosila na něj v peněžence kontakt jako osobu pro nouzový kontakt. Kontaktovali se spíše telefonicky, zúčastňovali se všech pohřbů, protože se svědkyně starala o celou rodinu, i o jeho matku. Vztah s P. svědkyně popsala jako přátelský, příbuzenský, každý žil jiným způsobem, když bylo něco potřeba, tak si zavolali, nehádali se. Přístup do bytu P. svědkyně neměla. Po jeho smrti chtěla klíče, nedostala je, chtěla je od obžalované, nebyla obeznámena se situací, že tam bydlí, žije. Svědkyně si říkala, že je nutné vyvětrat, vyklidit lednici. Nedostala klíče, ani když Michal zemřel, když chtěla šaty do rakve. Na pohřbu obžalovaná nebyla, do xxx svědkyně podstrčila parte pod dveře, to parte tam snad někdo sebral, přečetl si, mezitím tam viselo jiné parte, že obžalovaná je družka a její dcera je dcera Michala. O F. od P. neslyšela, ani o D., ale podle všeho se F. účastnil dědického řízení.

4. *K výpovědi svědkyně se obžalovaná vyjádřila tak, že v mezidobí došlo ke zhoršení zdravotního stavu, pleny mohl mít přechodně jeden dva dny, kdy šel s dopomocí na toaletu. Stav se léčbou kortikoidy zlepšoval, nebyly mu vysazeny, ale převedeny na tablety. Myšlení bylo koherentní. Není pravda, že P. nevěděla, že s ním byla obžalovaná celá léta. Vztah měli a o všechno se starala obžalovaná s dcerou. Svědkyně klíče a přístup neměla. Obladně plavání P. sdělila, že plaval často, nemluvil z cesty. Měl zájem se léčit, chodil na zahradu s kávou a cigaretou. K telefonu uvedla, že si táta kupoval dotykový telefon a ten se mu ztratil až v pozdním období v květnu, asi 15.05.2017 při převozech. Svědkyně hlásila ztrátu personálu. Také uvedla, že kdysi podepsal převod auta a navštívil ho notář u lůžka, tak by notář musel uznat, že 26.05.2017 by nemohl notářský akt uskutečnit, kdyby jen ležel. Komunikoval a věděl přesně, co dělá, po celou dobu hospitalizace, až na výpadky, které jsou popsány v lékařské dokumentaci.*

5. **Svědék Martin F.** k věci sdělil, že ho obžalovaná kontaktovala, že P. je v nemocnici, že má něco s hlavou, snad úraz, bála se, že má třeba mrtvici. To bylo v týdnu, kdy ho dovezli do nemocnice. Pár dní na to P. svědek volal, jak se mu daří, řekl, že se má lépe a aby se D., obžalovaná a svědek dostavili k němu na návštěvu 28.04.2017. Předtím si několikrát volali, P. svědkovi připomínal, aby nezapomněl 28.04.2017 přijít. Obžalovaná svědka kontaktovala, aby se dohodli na jakou dobu, dohodli se na 17:30 hod. Ten den svědek dorazil na místo, na Karlák do Kateřinské, přišel tam jako poslední. P. tam byl s obžalovanou a řešili nějaké věci, D. tam už byla, pozdravil je, D. se představil, protože ji do té doby neznal. Šli s D. bokem, prohodili pár slov a P. si je po pár minutách zavolal a řekl, že zde má závěť, že jeho advokát není k dispozici, aby tedy byli svědky. Že se jedná o jeho závěť, že je psána rukou obžalované, že jí dal za úkol, aby jí přepsala a právně opravila. Do té doby svědek nevěděl, že se něco takového má podepisovat, přišel mu jen popřát zdraví. Samotný akt podpisu závěti probíhal tak, že P. jim „závěť“ ukázal, že vše odkazuje obžalované, vzal ji do ruky a mával s ní ve vzduchu a říkal „já souhlasím“, podepsal jí pravou rukou, zároveň ji datoval. Obžalovaná mu ji držela na deskách. Potom svědkovi obžalovaná podala desky se závětí, svědek viděl, že je tam nadpis závěť, přečetl ji šmahem, bylo mu jasné, že je to závěť, dřep si a obžalovaná diktovala text, který měla na lístečku. Svědek tam dopsal datum, číslo OP a rodné číslo a desky se závětí předal D. a ta udělala to samé. Pro svědka to skončilo, popřál P. zdraví, že budou v kontaktu. P. v ten den na svědka působil normálně, komunikoval, reagoval, říkal, že chce na Xxx, svědek neviděl náznaky, že by pro něj končil svět, naopak říkal, že bude biopsie a léčba. Mluvil souvisle. O léčbě a biopsii svědek ale věděl od obžalované, o své nemoci P. nemluvil, ale mluvil o biopsii. Za P. šel svědek vícekrát. Co se týče závěti, tak nevěděl, že bude svědčit, po podpisu závěti ho ještě P. zastavil, aby se dostavil s obžalovanou další den, tedy 29.04.2017, že chce podepsat „dodatek“. Říkal, ať obžalovaná s sebou přinese dodatek (svědek předpokládal, že od JUDr. Camrdu) a svědkovi kladl na srdce, aby jí nezapomněl připomenout, že na závěr „dodatku“, tam kde bude datum a podpis, aby se ještě doplnil dodatek v případě smrti. Svědek slíbil, že přijde, přišli v odpoledních hodinách na stejné místo s obžalovanou, ta šla pro P., který držel v ruce desky s listinou (na č. l. 307 – 308). Řekl, o co se jedná, že je to na jeho výslovné přání, podepsal to, obžalovaná svědkovi opět nadiktovala text, svědek to podepsal, datoval a věc byla skončena. Dodatek byl na rozdíl od závěti psán na počítači. To si svědek vysvětlil tak, že P. říkal: „K. to napsal svou rukou, provedla právní opravu, je to na mé přání, nic neřešte, já to tak chci.“ Když to řekl on, od té doby, co ho znal, tak co on řekl, to platilo a nemělo cenu říkat nějaké připomínky. První to podepisoval P., pak obžalovaná, nakonec svědek. P. měl dobrou náladu, říkal, ať se někdy zastaví na kávičku, byl orientován, mluvil normálně. Pak svědka požádal, aby se později, třeba 01.05.2017, stavili za ním, že chce obžalované udělit plnou moc, aby mohla komunikovat s bankami, s orgány a že přinese obžalovaná dokument a svědkovi nadiktoval text, který chtěl doplnit. To svědek obžalované poslal a přišli 01.05. opět na stejné místo. Obžalovaná šla pro P., opět přinesl desky s listinou psanou na počítači, řekl, o co se jedná, že je to na jeho přání, svědek napsal text, co mu nadiktovala obžalovaná, datoval ho, napsal č. OP, rodné číslo a adresu a podepsal to. Pak tam byl ještě několikrát, volali si, říkal, že chce domů, na chatu s holkama, tím myslel obžalovanou a její dceru Nikolu D.. A že chce dát s obžalovanou papíry do figury. Ve dnech 29.04. a 01.05. přijel svědek společně s obžalovanou. Scházeli se většinou venku na dvoře v Kateřinské 30. P. byl pravák, protože vše podepisoval pravou rukou. Levou ruku měl v županu, ale normálně ji používal, nebyly žádné nápadnosti. Diagnózu P. svědek neznal, věděl, že má úraz hlavy a že ho čeká zákrok. Nebylo mu nic řečeno. Po podpisech výše zmíněných dokumentů, tj. od data 02.05. se sešli asi ještě třikrát venku, když P. kouřil, ale na konkrétní data už si svědek nevzpomněl. Návštěvy v nemocnici inicioval P., volal svědkovi, ať přijede na kávičku, že se nudí, že by chtěl raději ven, tak se domluvili na čase, na který pak svědek dorazil. Kromě Kateřinské se potkali jednou, když byl P. převezen, a to v nemocničním pokoji. S obžalovanou se svědek seznámil asi v roce 2010 na Katolické teologické fakultě, obžalovaná si ho spletla s profesorem, prohodili spolu pár slov.

Chtěla, aby její dceru učil latinu a řečtinu, tak se domluvili, vyměnili si telefonní čísla, pozvala svědka domů, představila ho dceři a P. (to bylo asi v roce 2010), pak tam svědek docházel jednou týdně, většinou o víkendu. Odměnu za doučování nebral, dělalo mu radost, že učil latinu. D. byla doma, něco dělala v kuchyni. Svědek s Nikol byli v pokoji u PC, P. byl většinou doma, sledoval sport a prohodili spolu pár slov. Zajímal se hlavně o Nikol, aby se věnovala sportu a byla aktivní. Nikol doučoval doma ve třetím patře, byt byl velký asi 3+1, svědek byt popsal. Nikol v té době chodila do základní školy. Docházel doučovat pravidelně asi půl roku, pak jen občas. Někdy Nikol doučoval v bytě v přízemí. S P. neměli blízký vztah, potkávali se, když svědek přišel za Nikol nebo obžalovanou, společné aktivity neměli, tématem k hovoru byla především Nikol. Svědek vztah s P. ohodnotil jako přátelský, volali si v souvislosti s návštěvami do nemocnice. Do bytu za obžalovanou chodil svědek až do roku 2017, jednou za 2 až 3 týdny, kdy spolu s obžalovanou studovali. Byla tam ale i Nikola či P.. Obžalovaná studovala zdravotní školu v roce 2010 a potom politologii v roce 2015. Věděl, že P. měl auto Range Rover. Také věděl, že měl chatu na Xxx. Ke vztahu obžalované a P. svědek sdělil, že měl dojem, že jde o společnou domácnost v obou bytech, protože, když tam chodíval, slyšel obžalovanou řešit s P. byt dole, že bude prát prádlo z přízemí v bytě ve 3. patře a řešili platbu za vodu a P. říkal: „Nic neřeš, to je moje věc, ty nic platit nebudeš, maximálně symbolicky jednu korunu za rok.“ Svědek to bral za jednu domácnost. Bylo mu jasné, že byt dole je udělán do budoucna pro Nikolu. Ale primárně byli ve 3. patře. P. se k Nikole choval tak, že jí říkal, že musí sportovat, když Nikola mluvila o P., říkala „táta“. Svědek je považoval za rodinu, že P. je Nikolův otec. Takový vztah byl od roku 2010 až do smrti P., nebyl ničím přerušen. Po smrti P. obžalovaná informovala svědka, že P. zemřel a pokračovali ve standardní komunikaci. Naposledy obžalovaná se svědkem mluvili po Novém roce 2021.

6. *K výpovědi svědka se obžalovaná vyjádřila tak, že táta jí v nemocnici říkal, že svědkovi neříkal podrobnosti o zdravotním stavu, obžalovaná vycházela z diagnózy táty. Táta nechtěl, aby šířili jeho diagnózu ani v domě, zlepšoval se, chtěl rehabilitovat. Nechtěl, aby na něm bylo vidět, že mu něco je. Když tam byli na jeho příkaz podepisovat listiny, byl perfektní, snažil se vypadat perfektně. Motorika byla dobrá. Když šli na návštěvu, tak se dlouho nezdržovali. Táta dal příkazy, rozloučili se a šli. Obžalovaná ho doprovázela, F. odcházel. S F. se obžalovaná stýká léta.*

7. **Svědčyně Alena D.** k návštěvě v nemocnici dne 28.04.2017 sdělila, že návštěva ani probíhat neměla a netušila, že bude probíhat podepisování závěti. S Michalem se znali asi rok a půl, seznámili se všichni na jaře 2016 v restauraci. Svědkyně se měla zastavit za Michalem v nemocnici. Obžalovaná k němu chodila každý den po práci, nakoupila mu a starala se o něj. Stalo se to ve čtvrtek, ptal se, jestli se svědkyně k němu přijde podívat, protože ho čekala biopsie mozku. Svědkyně se chtěla sejít venku, protože nesnáší nemocnice. Říkal, ať se svědkyně domluví s K. na podvečerní hodiny mezi půl šestou, půl sedmou. Svědkyně přijela taxíkem, obžalovaná byla s Michalem na dvorku a něco vzadu řešili. Svědkyně je pozdravila, šla oopodál, zakouřila si a za chvíli přišel F., předtím se nesetkali. Stoupl si ke svědkyni, seznámili se a chvíli si povídali. Po chvíli je Michal zavolal a řekl, že se jedná o závět', jestli by ji jako svědci mohli podepsat. Tak přistoupili a on řekl, že „závěť“ sepsal K., neboť v té době byl P. právník na dovolené. A obžalovaná byla právníkem, tak to sepsali tak, jak to chtěli. P. zvedl pravou rukou s papírem a říkal: „Tohle je moje závět', vše co je v té závěti sepsáno, je pravda, ručí za to K., tohle to je moje poslední vůle“. Vzal listinu, obžalovaná ji položila na desku, desky dala Michalovi, ten vzal propisku od obžalované a napsal vlastní rukou datum a vlastnoručně to před nimi podepsal. Potom dal desky Martinovi F. a vyzval ho k podpisu jako svědka. Když to Martin podepsal, tak svědkyni Michal požádal, aby podepsala závět' jako svědek. Obžalovaná jí podala desky, bylo sychravo, sedla si na bobek, závět' nečetla, stačilo, že si to tak přál. Byla kamarádka, byla to jeho poslední vůle, tak proč ne. Protože obžalovaná byla i právníčka, svědkyně se jí zeptala, kde to podepsat, napsala vlastní údaje. Vrátila desky. Závět' nikdo nahlas

nečetl. Pak šli s obžalovanou opodál a svědkyně ještě s Michalem mluvila. O tom, jak se mu daří, kouřili. Říkal, že mu dávají jen kortikoidy, ale vypadal velice dobře, chtěl jít domů. Před operací chtěl na chatu o víkendu. Svědkyně mu říkala, že ho domu vzít nemůžou. Cítil se dobře, jedl všechno, co mu obžalovaná donesla. Michal se ptal na Mikeše – Nikol. Svědkyně s nimi zůstala, Martin pospíchal, Michal na něj volal, aby se zítra dostavil ohledně dodatku na byt, nějaké půjčky. Že chce, aby se to sepsalo, aby obžalovaná nedlužila žádné peníze. A to si asi domluvili po telefonu. Chvilí pokecala, P. měl modrý župan, byla zima a sychravo. P. nepotřeboval žádné pomůcky k pohybu. Jen věděla, že ho pobolívá levá ruka, ale nic vidět nebylo. Působil na ní normálně. Poté posílala P. nahoru, dala oběma pusy a odjela taxíkem. Jindy už na návštěvu nešla. Na pohřeb P. také nešla. Když svědkyně poznala obžalovanou, obžalovaná pracovala ve školce, pak práci změnila na jinou školku, v době hospitalizace P. pracovala ve školce na xxx. Obžalovaná P. dělala doma i právníka, on se spoléhal ve všem na ni, všechno zařizovala, takhle celou dobu soužití fungovali. Svědkyně k nim chodila na návštěvu, chovali se k sobě hezky, on jí říkal xxx., plácal ji po zadku, ona mu vařila, měli se rádi. Michal byl dobrý, družný člověk, kouřili spolu, obžalovaná nadávala, ať v bytě nekouří. Měl rád Nikolu, vychoval ji. Náklady na život obžalované, její dcery a P. hradila obžalovaná, pravděpodobně z účtu P.. Před hospitalizací se vídali párkrát, někdy o víkendech. Asi 4 x až 5 x do měsíce, celkově šlo o desítky návštěv. Volal, co má obžalované koupit k narozeninám, jestli mají řešit dovolenou. Jednou se při něčích narozeninách zmínil o své sestřenci Kateřině, říkal, že ji nemá rád. Nestýkali se, říkal, že tu bydlí dlouho a Kateřina se tady ani nebyla podívat, že měli kdysi spory s restitučními. Nebavili se, nevolala mu. Michal svědkyni říkal, že se 13 let neviděli. O P. věděla, že bydlel v xxx, ve 2. patře, měl ještě spodní byt, byt „na rohu“ a chatu na Xxx. Na chatě svědkyně nikdy nebyla, ale chtěla tam jet, protože P. půjčil klíče nějaké paní, když byla obžalovaná u svědkyně, v době P. hospitalizace. P. volal obžalované a říkal, aby půjčila klíče paní, na jejíž jméno si svědkyně nezpomněla a říkal, že: „ty nemáš čas, ona tam musí něco udělat s vodou a septikem. Půjč jí je, ona nám je pak vrátí.“ P. volal svědkyni za tři dny a ptal se jí, kdy ta paní vrátí klíče. Později už ho to nezajímalo a klíče zůstaly u té paní. Když Michal zemřel, chtěla je obžalovaná vrátit. Chovali se k ní všichni hrozně, jako by ta paní byla Michalova manželka. Svědkyně věděla, že P. letěl do Thajska se známými. Obžalovaná jí vysvětlovala, že s ní poletí P. na její narozeniny. Svědkyně se o zdravotním stavu P. dozvěděla od obžalované, volala, že ho našla zakrvaveného a že si myslí, že měl infarkt nebo mrtvici. Poté svědkyni volala, že jí lékařka řekla, že má nádor na mozku. To svědkyně věděla od obžalované. Jména Z. a Ž. svědkyně neznala, jen věděla, že za P. chodilo „procesí“.

8. **Svědék JUDr. Jan Camrda** po zproštění mlčenlivosti k věci uvedl, že byl právním zástupcem Mgr. P. a po určitou dobu paní P. (ta jej opakovaně v této věci zprostila mlčenlivosti). Asi v roce 2002 jej oslovila Marcela R., která v Benešově pracovala na stavebním úřadě a pomáhala P. realizovat stavbu rekreačního objektu v xxx. S tím mu také pomáhal svědek, a to téměř 6 let. Zastupoval P. v dalších právních věcech, také mu pomáhal ohledně restitucí v Xxx, kde už figurovala paní P.. Do roku 2013/2013 byl svědek s P. v trvalém či velmi častém kontaktu a řešil všechny jeho právní záležitosti. Svědek měl za to, že v té době jiného advokáta neměl, byl jeho rodinný advokát. Sblížil se s ním. Navíc oba stejně studovali a lyžovali. Nebylo mezi nimi přátelství, pořád byli v postavení klient a advokát, ale měli bližší vztah. V roce 2012 P. svědka oslovil s tím, že chtěl půjčit obžalované částku 1.300.000 Kč na koupi družstevního podílu bytu 1+1 v domě, kde bydlel. Byl perfekcionista, takže vše chtěl mít vždycky právně ošetřené, chtěl, aby svědek udělal smlouvu o půjčce a zároveň smlouvu, že když mu nezaplatí, tak má nárok na její byt, ale občanskoprávní problematika byla, že nesmí být propadlé zástavy. Svědek to vyřešil smlouvou o smlouvě budoucí, že se mu zavazuje za tržní cenu prodat podíl k tomu bytu a započte se jeho pohledávka na kupní cenu. 5 let byl doba splatnosti půjčky. V mezidobí styk svědka a P. nebyl intenzivní, měl většinu svých věcí uspořádaných, ale párkrát se setkali kvůli sporu se sousedem. P. svědka čas od času pozval do nějaké kvalitní restaurace, dával mu právní

radu a povídali si. Svědek tím chtěl sdělit, že o jeho životě věděl více, než obvykle advokát ví. Doma u P. ale nikdy nebyl. Pokud jde o obžalovanou, nikdy se s P. o ní podrobně nebavil, ale věděl, že k ní měl přátelské vztahy, obdivoval ji, že studovala na VŠ, měl i určité sympatie k její holčičce. Na druhou stranu svědkovi z toho nikdy nevyplývalo, že by spolu žili v bližším vztahu, že by jí považoval za svoji družku či přítelkyni, každý měl svůj byt. Naopak věděl o existenci jeho přítelkyně Ž., která s ním minimálně pět let byla, a to od roku 2011/2012 do roku 2015/2016, ale asi spolu nežili ve společné domácnosti, jezdili spolu na xxx. Věděl, že v té době měl i jiné ženy, moc to nerozváděli, ale občas se to od něj dozvěděl. P. byl precizní, nechal si všechny právní věci vysvětlit, měl kolem sebe spoustu lidí, kteří pro něho něco dělali, a on dohlížel na to, aby to bylo kvalitně. Ze smluv, které mu svědek sepsal, nikdy nevyplývalo, že by chtěl byt obžalované přenechat, darovat, na druhou stranu byl velkorysý, dal jí 5 let lhůtu. Kdyby to nebylo splaceno, tak to chtěl prodloužit. Nikdy se svědkovi nezmínil o tom, že by uvažoval o převodu podílu v družstvu na dceru obžalované, ale svědek to nevyloučil, protože k obžalované dceři měl nějaký vztah, nikdy ale svědka něčím podobným nepověřil, ani to nezmínil. Na počátku dubna 2017 svědkovi zavolal, jestli půjdou na oběd, kde probírali záležitosti obžalované, že v květnu uplyne dluh a svědkovi dal za úkol, aby sepsal smlouvu o prodloužení smlouvy o 2 roky a prodloužení smlouvy o smlouvě budoucí, protože mu obžalovaná nesplatila nic. A řešili ještě druhou věc - v té době nežil s paní Ž., nebyli partneři, ale byl s jinou partnerkou, paní Z. a říkal svědkovi, že jí kupuje BMW, že jí na to půjčuje 38.000 euro a svědek měl sepsat smlouvu o půjčce. Ohledně podrobností k autu měl svědka P. později kontaktovat, ale to už se nestalo. V kanceláři svědek zadal kolegyni, aby sepsala prodloužení smluv obžalované, ty pak dne 24.04.2017 upravil a poslal P. s tím, že měl za to, že on si zajistí podpisy smluv. Svědek doložil, že dne 24.04. sekretárka poslala připravené koncepty prodloužení smluv. Pak dostal 08.05. e-mail od Ž., o jejíž existenci svědek věděl, kde žádala o pomoc pro P., protože jeho stav se rapidně zhoršil. Napsala, že potřebuje svědkovu pomoc, protože se kolem něho stahovaly různé existence a bála se, že by mohlo dojít k rozkradení jeho majetku. P. chtěl svědkovi volat, ale Ž. si nebyla jistá, zda toho bude schopen. Na základě toho svědek vyjednal návštěvu u něj v nemocnici. Na návštěvu do nemocnice jel buď 10.05. nebo 11.05. Než za ním jel, tak svědek založil spis Sepis závěti, protože předpokládal, že bude přemýšlet o posledním pořízení. Svědek považuje za autentické, že vznikl původně spis o prodloužení smlouvy a potom založil spis na sepis závěti. Přijel za P., Ž. ho k němu zavedla, čekali asi 1/2 nebo 3/4 hodiny, shledal ho ve stavu, že byl výrazně unavený, skleslý, mluvil pomalu, ale dle svědka byl orientován dostatečně o tom, co by se mělo mezi nimi řešit. Ležel, přivezli ho ze zákroku, nepřišel po svých a půlhodina byla maximum, co se s ním dalo hovořit, pak mu už došly síly a neměl chuť se o ničím bavit. Ale neřešil žádné poslední pořízení, nic, co by se týkalo jeho případné smrti. Naopak svědkovi vydal několik pokynů, které svědek předložil již v přípravném řízení (dokument na č. l. 656). Zaprvé – D., podepsat odložení převodu družstevního bytu, chtěl prodloužit splatnost smlouvy o dva roky, říkal, že obžalovaná nesplatila nic, P. se ptal, zda svědek napsal dodatek, že jí to prodlužuje o dva roky, svědek řekl, že ano, tak ho prosil, ať obžalované zavolá, ať za ním přijde, že jí to podepíše. Zadruhé – bavorák, Diana Z., 38.000 Euro, že jí půjčil, prodá se dosavadní auto, zaplatí to, co za něj dostane. A zatřetí, nejdůležitější bylo - P. Kateřina, dítě sestry, matka Z., zda dědí. Na otázku, jestli nechce udělat poslední pořízení, P. svědkovi doslovně řekl: „Doktoři říkají, že to bude dobrý, takže nepočítám s tím, že bych umřel, ale kdyby nedej Pán Bůh, tak mám dědičku, paní P.“ Svědkovi řekl údaje a požádal ho, aby zjistil, zda skutečně poškozená dědí. Svědek zdůraznil, že P. odmítl řešit otázku, co by bylo, kdyby zemřel, byl optimistický, ale i kdyby se něco stalo, tak to odbyl tím, že dědice má, aby se svědek podíval. Svědek vyšel z pokoje, setkal se s Ž., a protože od ní věděl, že ten stav je špatný a protože mu řekla, že v případě, že by zemřel, by P. chtěla svědka jako zástupce v dědictví, tak si poznamenal základní informace (na č. l. 654 až 655). Když svědek vyšel z nemocnice, tak splnil jeho pokyn a volal D. (číslo měl z roku 2012, kdy se řešily smlouvy), že ho P. pověřil, aby jí vyřídil, aby za ním přišla,

že jí podepíše prodloužení smluv o půjčce i prodloužení převodu bytu a jestli má k dispozici svědkův email, na který to poslali. Ona říkala, že má přístup k jeho e-mailu, že to nevěděla a že všechno vyřídí. Ještě jí poradil, aby si tam vzala svědka, aby nebyly pochybnosti o tom, že podpis je autentický. Během rozhovoru ho obžalovaná neinformovala o existenci generální plné moci, ani o podpisu smluv, ani o sepsání poslední vůle. Splnil tento pokyn, neměl jiný zájem než hájit zájmy P., nesledoval zájmy ani Ž., ani P.. Tím to pro svědka skončilo. Dodal, že asi týden před P. kolapsem ho potkal na xxx v hospodě, kde byl svědek se ženou a on tam byl se Z., jen se pozdravili. Ž. a pravděpodobně ani obžalovanou svědek nikdy dříve neviděl. Ohledně obžalované se s P. bavil jen v tom smyslu, že nemůže pracovat, že ji nikde nechťejí, že se nikde nechytá, že jí finančně pomáhá, že ačkoli studuje druhou VŠ, tak má problém se chytit. B. znal kvůli problémům na xxx. Vztahy mezi B. a P. byly velmi napjaté, B. byli největší překážkou realizace jeho záměru. Pak až z jednání u policie se svědek dozvěděl, že spolu taky jelí na dovolenou. F. a D. poznal poprvé u notáře, když zastupoval paní P.. Svědek byl na dovolené od 23.04. do 30.04. mimo republiku. Během svědkovy dovolené ho nikdo nekontaktoval a neurgoval o zaslání žádných dokumentů. Když byl svědek navštívit P., tak po čase, ani ne po týdně, volal Ž., jestli má znovu jet za P., ona říkala, že je to špatné, že ho někam převezli a není schopen návštěvy. K dokumentu na č. l. 647 až 648 a listinám na č. l. 649 až 650, což je návrh dodatku, a č.l. 651 až 653, což je návrh dodatku k smlouvě o budoucí smlouvě, svědek sdělil, že to zpracovávala kolegyně v kanceláři, která to svědkovi poslala, svědek to změnil, a sekretářka P. tyto listiny posílala 24.04.2017, v tu dobu svědek odjížděl, a do 30.04.2017 v kanceláři nebyl.

9. *Obžalovaná se vyjádřila k výpovědi svědka tak, že sdělila, že P. neměl za života jednoho právního zástupce. Dal obžalované půjčku na 1.350.000 Kč s tím, že je na účet zaslal 18.04.2012 a smlouvu podepsali 02.05.2012 a nenechal by cizímu člověku peníze bez smlouvy. Dále uvedla, že když obžalovanou P. žádal v nemocnici o úpravu dodatků, tak tvrdil, že panu Camrdovi několikrát volal a urgoval ho a byl našťvaný, že on nereaguje. Obžalovaná nesouhlasila s tím, že by se dodatek řešil 07. až 08.04, když smlouva končila 30.04. P. nenechával věci na poslední chvíli. Obžalovaná ten email měla k dispozici od 24.04. a museli to do 30.04. stihnout. Táta urgoval kancelář a musel s ní jednat, chtěl to podepsat. A chtěl, aby se to i upravilo. Dal obžalované rozkaz upravit to pro případ smrti, protože šel na biopsii, jeho advokát byl na dovolené a P. byl velmi našťvaný. Řekl, že by dal obžalované generální plnou moc, že papíry si budou řešit, až se vrátí z nemocnice. Obžalovaná sdělila, že ji P. žádal, aby obžalovaná neinformovala nikoho o tom, jak to mezi P. a obžalovanou je, že je na Camrdu našťvaný, že si majetek rozdělí, jak bude chtít a že si to takto poručil. Také sdělila, že neměla důvod JUDr. Camrdovi volat, když jí nebral telefony a nevolal zpět. Obžalovaná uvedla, že nerozumí zmíncekám o přítelkyních. Divila se, že se zmiňuje o paní Ž. a Z., když se nikdy nezmiňoval ani o svých nejbližších přátelích. Podle obžalované se P. setkal s paní R. asi jednou, když vezl vzorky vody, ale že by k nim chodila jako jeho sekundární matka a starala se o něj, s tím obžalovaná nesouhlasila, ale zároveň uvedla, že na chatě od ní visí přání ke kolaudaci a k novému roku, ale že od té doby tam nejezdili. Obžalovaná paní R. však potkala jednou v nemocnici. Obžalovaná uvedla, že P. byl s ní a s dcerou celé roky doma. Obžalovaná byla také zděšená, že návštěvu JUDr. Camrdu v nemocnici organizovala Ž. a že si dovolila sdělit, že byla pět let P. přítelkyní. Dle obžalované si P. Ž. ani nepřál vidět.*
10. *S ohledem na skutečnost, že obžalovaná v rámci svého vyjádření položila svědkovi další otázky, dal soud svědkovi prostor k zodpovězení těchto dotazů.*
11. *Na otázky obžalované, směřující na svědka JUDr. Jana Camrdu, svědek reagoval tak, že sdělil, že v období do roku 2012 řešil takovou škálu problémů pana P., že jiného advokáta s vysokou pravděpodobností neměl, to by zjistil. Od roku 2012 až 2017 je možné, že měl jiného advokáta, to se s ním spíš přátelsky stýkal, protože řešil jinou problematiku, než které se svědek věnoval – podnikání v gastronomii. Svědek s P. podepsal smlouvu dne 28. dubna 2012 a splatnost byla 5 let a jeden měsíc. Tedy do 28. května. Jestliže se P. se svědkem sešel počátkem dubna, bylo to dlouho před splatností a bylo to v pořádku. Nijak na to nepospíchal a nikdy mezi nimi nebyl konflikt. Vždycky se ctíli, když něco bylo, vyřešili to. K regatě svědek uvedl, že tam se mu dovolat nemohl. Věci měl schované v igelitových pytlích a valily se přes ně vlny. Avšak na telefonu nebyly nepřijaté hovory, kdyby je tam svědek našel, tak by mu zavolal. P. svědkovi*

nevolal. Pokud jde o paní Ž. – svědek věděl o jeho přítelkyni Yvetě, že o ní mluvil jako o stálé partnerce na sportování, nic bližšího svědek neřekl. Párkrát mu P. říkal, že spolu jedou do xxxa. Pokud jde o organizaci svědkovy návštěvy v nemocnici – že je P. v nemocnici svědek nevěděl a ani nemohl, nikdo mu to nezavola, až dostal email od Ž. a cítil lidskou povinnost za P. dojet. Nebylo to proti nikomu namířeno, byl to akt dobré vůle, ne součást komplotu nebo majetkových sporů. Jestli paní Ž. sledovala nějaký svůj zájem, svědek nevěděl, ale svědek ho žádným způsobem nevyprovokoval. P. nikdy neřekl, že by vztahy mezi obžalovanou a Ž. byly napjaté.

12. Svědek Tomáš B. uvedl, že P. v nemocnici navštívil párkrát na Karláku, pak byl v ÚVN, ale nevěděl, kdy to bylo. P. na tom nebyl nejlépe, když byli na Karláku, tak byl zmatený, byl určitě jiný, než dřív, to usoudil svědek z toho, jak se choval, z jeho mluvy, jak se smál věcem. Svědek znal P. 30 let, posledních pět let spolu vycházeli dobře, společné aktivity měli na chatě, v Praze se stýkali minimálně, v bytě P. svědek nikdy nebyl. Na chatě se potkávali občas, ale ne každý den. Byli spolu na dovolené v Thajsku, dva měsíce předtím, než byl v nemocnici, byl tam svědek, Kateřina Š., Michal P. s paní Z. a ještě dva známí ze Štěchovic. Vztah P. a Z. se svědkovi zdál milenecký, dle svědka měl ale P. nejspíš i jiné vztahy. Z. jezdila s P. na xxx a P. svědkovi Z. představil. Občas byl na chatě i s jinými ženami, ale to se spolu ještě tolik neznali. Dva roky předtím se rozešel s paní Ž., kterou znal svědek dobře. Ta s ním předtím chodila, P. ji znal dlouho, celý život, svědek Ž. viděl asi v roce 1993 až 1994 ve Špindlu, nějakou dobu s ní chodil a pak se rozešli. Jezdila za ním většinu na víkendy. Přes týden tam chtěl být sám, nikdo tam s ním nebyl. P. byl na xxx stále, přes léto pořád, jezdil pondělí, úterý do Prahy pro poštu, od středy tam byl do konce víkendu. Pak věděl o obžalované, ale tu nikdy neviděl, pouze v nemocnici. Blíž ji neznal, P. o ní říkal pouze to, že bydlí ve stejném domě, že má od P. byt, na xxx ji svědek nikdy nepotkal. V nemocnici potkal ještě Z., Ž., vždy se mýjeli, že když přišel svědek, ony odešly, ale Z. tam chodila častěji než svědek. Svědek chodil na návštěvy přes den, navečer do nemocnice nechodil. O hospitalizaci se dozvěděl od Z., která volala paní Š., pár dní předtím měl P. schůzku ohledně rozparcelování parcel a nedostavil se, což bylo u něj divné, byl spolehlivý. Navíc spolu mluvili asi 3 dny předtím. Z. svědkovi zavolala, že je to s ním špatné, že je v nemocnici, pak byl svědek až v nemocnici, byl tam jako jeden z prvních, bylo to v prvních týdnech. P. si svědkovi na zdravotní problémy nikdy nestěžoval. Jak se dostal P. do nemocnice, svědek nevěděl, diagnózu se dozvěděl svědek v nemocnici. Naposledy byl za P. asi 3 nebo 4 dny před smrtí, to bylo na Karláku, možná na ARO nebo JIP. Návštěvy v nemocnici si s P. nedomlouval, zjistil od Z. nebo P. jak na tom je a po uvážení ho šel navštívit. Stýkali se v nemocnici, kdy P. ležel, šel si zakouřit ven pouze jednou. Jednou rukou nemohl moc hýbat. Vztah P. a P. svědek neznal, nikdy ji neviděl, až v nemocnici, dlouhá léta to ani nevěděl, P. o ní vůbec nemluvil. Po smrti P., když dostal papír pana S., tak jí volal sám od sebe, číslo měla Z., protože se s ní v nemocnici bavila. Svědek je v souvislosti s dědickým řízením trestně stíhán. Byl papír, který svědek dostal od pana S., a na tom bylo, že má P. dítě, holčičku, v Thajsku se o tom zmínil, ale nechtěl o tom nikde hovořit, protože ten pán byl s tou paní ženatý. Spíš si z toho dělali srandu. V dopise bylo, že má dítě a že by byl rád, aby se svědek o ni postaral, aby chatu měl on, svědek to tak nebral. Po smrti zavola P., ona o ničem nevěděla. Michal o tom hovořit nechtěl, bylo nemanželské, svědek potom předal tento papír panu L. a tím to skončilo. Matka dítěte do toho nechtěla jít vůbec, byla zabezpečená a neměla potřebu něco takového řešit. Svědek ji nepřemlouval a z té věci vyskočil dřív, než ho začala policie stíhat, právník dal prohlášení, že svědek nic nechce, že o chatu nemá zájem, ať si to vyřeší. Svědek neví, proč je u soudu. Paní K. z toho vylezla. Svědek dostal papír, nezkoumal, jestli je to jeho podpis, neměl důvod, nic nechtěl.

13. Svědkyně Yveta Ž. ke vztahu s Michalem P. uvedla, že s P. se znala od roku 1977. Pak se stýkali i nadále, on závodně lyžoval a bral svědkyni s sebou do Špindlu na závody. V průběhu

doby se prolínali životem neustále, bral ji na chatu na xxx, ještě za života jeho rodičů. Hráli tenis, Michal byl sportovec a preferoval kolem sebe sportovně založené lidi. Byl pracovitý, podnikavý. Protože v restituci získal pozemky, rozhodl se, že nemusí pracovat a požádal Ivetu H. o ruku. Byla to i svědkyně kamarádka. Nezadařilo se jim mít dítě, ona se rozhodla ze vztahu odejít a on to těžce nesl. Potom byl rok sám, pak se rozhodl si dávat inzeráty na seznámení. Na ten se mu ozvala obžalovaná s tím, že jel do Trutnova do nějaké vesnice, kde se seznámili. Postupně pak obžalovaná začala jezdit do Prahy, kde na Černém Mostě měla podnájem. Svoji dceru poté přihlásila do školy v xxx blízko Michalova bydliště. Svědkyně v xxx také pobývala. To bylo první, co vyprávěl, když se po letech potkali. Když se potkali v roce 2011 znovu, tak svědkyně byla po bouřce a rehabilitovala se na Xxx. Tak mu volala, protože věděla, že na xxx pobývá. Začali se více stýkat. To bylo v roce 2012. Když se potkali, tak spolu začali pobývat. Svědkyně bydlela hlavně na xxx, u P. přespávala ze středy na čtvrtek, kdy měl schůze. Obžalovaná v té době bydlela dole, ale občas k nim přišla neohlášeně, to P. odůvodnil tím, že když není doma, ony si k němu chodí prát, aby neměly spotřebu. O vztahu svědkyně a P. obžalovaná věděla. P. byl většinu týdne na xxx. Jezdil do Prahy v úterý odpoledne a pak se tam vracel ve čtvrtek, protože měl posilovnu. V pátek s ním chodila do bazénu. On byl rád, že na něj svědkyně dohlížela. Jezdili společně na dovolené. 2012 to bylo Maroko, to mu bylo 60 let. V roce 2013 byla Podhajska, pak Vysoké a Nízké Tatry. Potom byli v Egyptě, to byla jejich poslední dovolená v říjnu 2015. Naposledy spolu byli na dovolené na xxx. V roce 2013 měl operaci páteře. Po operaci se kurýroval v Praze v xxx, kdy celou zimu o něj svědkyně pečovala, od října měla klíče. Operace se bál, tak před operací napsal závět' a napsal jí v tom smyslu, napsal ji vlastní rukou, že kdyby se s ním něco stalo, tak svědkyni přenechává chatu na xxx. Psal to sám, chtěl, aby mu svědkyně nadiktovala rodné číslo a nacionále a říkal, že kdyby se s ním něco stalo, ať svědkyně zavolá JUDr. Zadinovi. Finanční obnos plánoval nechat P., svoji sestřenicí, se kterou se svědkyně seznámila v roce 2013 v nemocnici a dolní byt, který obývá obžalovaná, jí podle uvážení nechat. Ukazoval svědkyni směnku a říkal: „Buď to roztrháš, nebo budeš vyžadovat tu částku nebo jí vystěhuješ, když to nezaplatíš.“ Ke směnce svědkyně sdělila, že neví přesně, co je směnka, ale ona za směnku považuje potvrzení dlužního vztahu. Svědkyně uvedla, že se to týkalo přízemního bytu, který byl zadlužený. Bylo to družstvo a oni nechtěli, aby někdo měl 2 družstevní byty pod svým jménem. Michal říkal, že má jednu ženskou, která nemá s dítětem kde bydlet, tak jí tam dal zatím do podnájmu. Napsal to na ní, peníze platil ze svého, ale aby si to pojistil, tak si nechal od ní podepsat směnku. Bylo to na 5 let, do roku 2017, a svědkyni ukazoval, že je to v trezoru a říkal, že buď zaplatíš 1.350.000 Kč, nebo půjde. Obžalovaná však v průběhu času neprojevila ani zájem něco splatit. Byl na ni naštvaný. Směnku měl prodlužovat nebo se měla ukončit. Svědkyně měla za to, že se jednalo o jeden list formátu A4, růžový. V nemocnici svědkyni říkal, že jí to prodloužil o dva roky, že to má Camrda. Svědkyně mu měla zavolat, aby to s ním dotáhl. Něco si psal vlastní rukou nebo od právníků, všechno měl notářky ověřeno. Svědkyně dohnala JUDr. Camrdu, on tam přišel, dohodli se, aby obžalovaná podepsala prodloužení a aby to nechala podepsat Michala v nemocnici s nějakým svědkem. K obžalované také ještě sdělila, že měla v domě na starosti saunu, aby měla nějakou funkci. Svědkyně věděla, že s obžalovanou kdysi měli poměr, brala to za ukončené, obžalovanou považovala za hospodyni a uklízečku. Brala za to od P. 4.400 Kč. Na xxx obžalovanou nikdy neviděla. Svědkyně označila obžalovanou jako - bájevná lhavost. P. svědkyni říkal, že ho obžalovaná podváděla. Když se seznámili, tak vůbec nepřiznala děti. Prvního půl roku nevěděl, že má dceru, a pak dodala, že má ještě malého syna, kterého nechala partnerovi. Dále, že má 3 vysoké školy, 5 středních škol, že je zdravotní diplomovaná sestra, ale že jí nikdo nechce zaměstnat. Říkal, že každému známému dá 100.000 Kč, když jí dá zaměstnání. Říkal: „Ona neplatí byt, ona mně za to alespoň uklízí, ale když jsem na xxx, tak nemá vlastně co uklízet.“ Obžalovaná vždy udělala scénu, že nemá na jídlo, že měly s dcerou jen rohlík, že potřebuje na tanečky pro dceru. P. jí vždycky něco dal. Svědkyně se snažila najít obžalované práci, poslala ji do domova seniorů, kde sama

pracovala. A pak se tam šla svědkyně zeptat a oni říkali, že obžalovaná není diplomovaná zdravotní sestra, ale zdravotnický asistent a že nemá dlouhodobou praxi. Potom říkala, že nemůže uklízet, že se učí, že dělá dizertační práci, že dělá doktorát, ačkoliv byla bakalářka. P. byl zoufalý, dokonce volal přítelkyni jejího otce a ptal se jí, co vlastně je obžalovaná zač a ona hovořila o Blance a bylo jí divné, že se obžalovaná ve 30 letech přestěhovala do Prahy a přejmenovala se z Blanky na Michaelu. Že by o ní na severu nezavadil jediný chlap. Obžalovaná vyprávěla Michalovi, že jí tloukl předchozí partner. A Michal svědkyni říkal, že se nediví. Také svědkyni říkal, že 3 až 4 roky na ní nesáhl intimně, protože tvrdila, že byla těhotná, tak jí poslal na gynekologii. Tam zjistili, že těhotná není. Obžalovaná se chtěla okamžitě vdát a on z ní byl konsternovaný. Když měl slabou chvíli, tak byl nešťastný, někdy i plakal. V rámci hledání práce se snažil svědkyně bývalý manžel sehnat pro její dceru možnost přivýdělků u modelingové agentury. Měli sraz, dvakrát jí domluvil termín castingu, obžalovaná ani jednou bez omluvy nepřišla. Michal se jí i tak snažil sehnat práci ve VZP. Několikrát přišla nabídka pro obžalovanou, která se buď vymluvila, nebo nereagovala na e-mail. Potom svědkyně sháněla aktivizační pracovníci v domově seniorů. Tam jí řekli, že si vydělá 20.000 Kč hrubého, na to obžalovaná řekla, že je to málo, že přepisuje texty spisovatelé S., ale chovala se, že nemá ani korunu. Michalovi volala, když něco potřebovala, říkal, že nemá hrdost a sebevědomí. On chtěl s bytem nějak naložit – prodat ho. Svědkyně měla byt na Petřinách a také ho chtěla prodat, měli vyhlídnutý nový byt v Podolí, ale k tomu nedošlo. Obžalovaná také tvrdila, že je ve špatném zdravotním stavu se zády. Někdy nebylo uklizeno a obžalovaná přišla o berlích, že nemůže chodit, protože jí bolí záda. Shodou náhod potkala svědkyně o dvě hodiny později obžalovanou na podpatcích, bez berlí a pravděpodobně na rande se starším pánem. Svědkyně o známostech obžalované nevěděla. Michal chtěl, aby obžalovaná někoho měla, proto jí nabízel všem přátelům. Párkrát říkal, že viděl, jak ji někdo nakládá do auta za rohem. Když byl P. na operaci páteře, jezdila do nemocnice svědkyně. P. říkal, že se obžalovaná 14 dní neozve, jak mu je. Volala mu, když něco potřebovala. Svědkyně platila složenky ze svého internetového bankovníctví. Dal jí peníze, hotovost, aby nikam nemusel. V té době obžalované vzal klíče, které dal svědkyni. Až půl roku měla klíče z důvodu úklidu. Svědkyně po dobu operace a rekonvalescence kontrolovala byt, vybírala poštu. A jezdila také na xxx. To byla obžalovaná na svědkyni naštvaná. Poté ho svědkyně vozila na rehabilitace na Homolku, kde ho operovali. Po operaci hodně cestovali. Byl pozitivní, co se týká plánů a života. Rozešli se na popud svědkyně, protože se P. změnil, byl více nesnášenlivý. K hospitalizaci svědkyně uvedla, že rok předtím ze strany P. občas mu občas pípaly SMS, milostný život ochlázal, ale choval se stále stejně. Byl ale náladový. V létě 2016 svědkyně přestávala jezdit na xxx. V září, říjnu mu říkala, že si odveze věci z xxxa, kde měla celý jeden pokoj. Měla tam skříň svých věcí. V říjnu 2016 byla i naposledy v bytě v xxx. Svých věcí v xxx ale moc neměla, neměl rád, když si tam ženy nechávaly věci. Přátelsky se rozloučili a dále byl se svědkyní a s její sestrou ve styku. Poté volal, že letí do Thajska, šli se v lednu. Chtěl nějaké tipy, protože svědkyně rodina jezdí každoročně do Thajska. Říkal, že jede s Dianou a další asi dva páry. Pak svědkyni z Thajska volal, ptal se na tipy a říkal, že B. nemá peníze. V březnu měl virózu a volal svědkyni. Poslední rok se svědkyni nelíbilo, že nadstandardně pil a kouřil. To bylo těsně před zkolabováním. Potom, poslední víkend, o Velikonocích, šel do bazénu a usnul v recepci na sedačce. Večer šel na tenis, tam se vůbec netrefoval do míčku. Druhý den, v pondělí, odjel a v úterý zkolaboval. Ale to se svědkyně dozvěděla až ve středu. Od souseda se dozvěděla, že levá strana mu přestávala fungovat. V úterý, dle vyprávění jiných, ho našla Z. v bytě. Svědkyně se to dozvěděla ve středu 19.04. od B., že Michal je v kómatu. Tak Michalovi volala a on řekl, kde leží a že spadl, pořezal se. Hned ve čtvrtek 20. za ním svědkyně šla. Tam se potkala s P. a se Z.. S P. si od roku 2013 občas zavolaly, tak dvakrát do roka. Ale s Michalem byli v kontaktu. Michal měl poškozenou hrozně rád, trávili spolu dětství, ona svědkyni ukazovala fotky. Bydlela u nich v Praze dva roky, přímo v xxx. V rámci hospitalizace v roce 2017 byly P. a Z. napsané v dokumentaci, že mají právo znát jeho stav, byla tam i obžalovaná. Ž. tam začala chodit každý den nebo obden, střídaly se s

Kateřinou a navzájem se informovaly, jaký je jeho stav. Do Kateřinské přišla 20., bylo vidět, že levá ruka je špatná, levá noha, byl schopen chůze s opatrností, takže ho podpírali. Nikdo mu nedal pantofle z domova. Do nemocnice přišel s řidičským průkazem, neměl občanský průkaz, pak později mu asi obžalovaná přinesla pas. S P. chtěly do bytu, protože on potřeboval peníze a že dá svědkyni klíče a že musí obstarat všechno na xxx a že musí dodělat něco na lodi. Klíče byly v jeho sportovní tašce, ony se rozhodly, že si je vezmou o pár dní později, ale už tam nebyly. P. říkal, že má doma hotovost z krámu, aby mohla svědkyně vyplatit pána za opravu lodi. Kateřina řekla, že zkontrolují byt. Klíče tam nebyly, tak říkal, že K. je asi vzal, tak se ptal obžalované a ona řekla, aby je nikdo neukradl. Klíčů se nedopátraly. Několikrát urgoval dceru obžalované, aby klíče přinesla zpět a dala i telefon Kateřině na dceru, aby se domluvily, 3x jí volala, ale nepřišla. Svědkyně psala Michalovi, že obžalovaná nespolupracuje. On říkal, že mladá má za povinnost na požádání klíče vydat. Ještě byla svědkyně u toho, když si obžalovaná přišla říct o peníze na autoškolu pro svoji dceru a Diana snad měla známého u autoškoly a měla jí to zařizovat. 23.04., to byla neděle, obžalovaná chodila většinou v neděli na návštěvy, tak si je P. všechny svolal. A byla tam svědkyně, P., Z. s maminkou a obžalovaná s dcerou. A Michal říkal: „Teď mně řekněte, co kdo chcete“. A Kateřina řekla: „Michale, my chceme, aby ses uzdravil.“ A on říkal: „Tak všechno dostane Kačena.“ Všichni tam stáli, nikdo nic neřekl. 21.04. byla svědkyně na návštěvě, byla vizita a byla tam ošetřující lékařka. Michal se ptal, co mu vlastně je. „Tady mám přítelkyni, která je ze zdravotnictví a ta tomu trošku rozumí“ a ona říká: „Chcete to vidět, tak pojďte“. Vzala je do kanceláře, otevřela počítač a na CT ukázala průřezy mozku a kouli uprostřed a říkala: „Tohle tam, pane P., máte.“ A on mlčel a koukal a svědkyně se ptala, co se s tím dá dělat a ona říkala, že nic, že operace není možná. Svědkyně se ptala, jak to vidí časově, a ona říkala: „Tady nebudeme hovořit o měsících, ale o dnech a týdnech.“ Michal se na ni podíval a říkal, jestli může chodit plavat do bazénu, ona na to řekla, že jestli bude mít s sebou dozor ano. Je to problém v mozku. On se na svědkyni podíval a říkal, že má s sebou anděla strážného, že s ním bude chodit. Byla to dle svědkyně neadekvátní situace, nedošlo mu, jak je vážně nemocný, neuvědomoval si to. Dne 28.04.2017 svědkyně v nemocnici nebyla. V sobotu 29.04. se sešli venku. Mezitím dal svědkyni v týdnu klíče od xxxa s tím, že říkal: „Domluv se s panem P. na té lodi, on má pro mě nějaké náhradní díly.“ Takhle to vzniklo, 29. se tam sešli ve velkém – svědkyně, sestra, jeho kamarád Luboš V., Diana. Svědkyně mu říkala, že jede 30. s Kateřinou zrevidovat chatu. On svědkyni říkal, ať se na to vykašlou, že ho mají za 3 dny pustit. Očividně nebyl v pořádku, dávali mu nějaká sedativa. Známí mu tam nosili i tvrdý alkohol a cigarety. Na pokoji byl skoro vždycky hukot. Když tam přišla, tak občas mluvil z cesty. Také se zjistilo, že má vysoké jaterní testy. Biopsie mozku se neustále oddalovala. 29. už ho vodili. Pak už měl gramofon, pleny a zátarasu na posteli zvednutou, že jim bloudí po chodbách v plence. Rapidně šel stav dolů během pár dnů. Nicméně se dozvěděl, že 02.05. jde na operaci na ÚVN a odtamtud se již byl stav úplně špatný. 30.04., když tam byla sestra svědkyně a Michal byl vyřizený, tam přišla blondýna a v podstatě jí z pokoje vyhnala, že mají s Michalem něco rozjednaného. Potom svědkyni volala, že byla po půlhodině vyhozená z pokoje, že nikoho takového nezná. Po operaci začal metabolický rozvrat, potom ho dávali dohromady na Karláku. Když tam přijel, najednou se zjistilo, že nemá mobil, na seznamu z ÚVN byl napsán. Ptali se personálu a oni říkali: „Teď tady byla jeho manželka s dcerou a dělala také humbuk, kde je mobil.“ Pak měl nějaký nový mobil, který neuměl ovládat, neměl tam zkopírovaná data, takže čekal, kdo mu zavolá. Od té doby byl bez telefonního příjmu. Dostal pak termín na transplantační jednotku, protože se zjistilo, že je to lymfom léčitelný chemoterapií. Trochu vypadalo, že léčba zabírá, po druhé se nádor začal stahovat na menší rozměry. Skoro o půlku se zmenšil. Svědkyně tam chodila a cvičila s ním. A najednou začal být špatný dechově, měl nález na plicích, ale to bylo už letité. Kdysi musel prodělat zápal plic. Potom začal mít problémy s dušností a musel na ARO. Uvedli ho do umělého spánku, svědkyně tam byla poslední sobotu 10.06.2017. Byl to hrozný pohled, držela ho za ruku, hučela do něj, že to dá. Pak volali asi 30 minut po odchodu svědkyně, primárka si se svědkyní sedla, ať

si nepřeje, aby se probral, že to není k životu. Potom P. vyzývala obžalovanou, aby vydala šaty na pohřeb. Ta jí několikrát nevzala telefon. Ještě když byli v Kateřinské, tak jí říkala, že jí nemůže brát telefon, že operuje s profesorem Pirkem. P. pak zavolala vedoucí a zjistila, že obžalovaná v IKEMu nikdy v pracovním poměru nebyla. Obžalovaná nevydala oblečení, že nemá čas, telefony nebrala. Kateřina musela sehnat oblek do rakve pro Michala, potom zařizovaly pohřeb. P., protože neměla přístup do domu, strčila parte pode dveře v obálce. Ing. R. byl první, kdo tam viděl pošlapanou obálku. Divil se, protože tam viselo parte, kde byla dědička Michaela D. a dcera a volal svědkyni, protože na sebe měli čísla. Obžalovaná ani její dcera na pohřeb nepřišla. Za pár dní dostala P. SMS: „Mám od Michala závěť, donesu ji k notáři.“ A to trvalo do 23.08. než to tam donesla. Na chatu na xxx jezdila svědkyně po P. smrti, protože k tomu byla pověřena před P.. Vztah P. a dcery obžalované svědkyně charakterizovala tak, že dceru toleroval, říkal, že kdyby obžalovaná neměla holku, tak by ji z bytu vypořádal. Bylo mu to hloupé, ale mohl bez ní žít, na dovolené si na dceru obžalované ani nevzpomněl. Ale občas jí přispíval, jednou byli na společné dovolené. P. chtěl, aby s ním svědkyně jela na dovolenou. Svědkyně s ním nechtěla jet v tu dobu na dovolenou, tak říkal, že pozve někoho jiného. Původně říkal, že vezme dceru a pak říkal, že se tam nacpala i stará. F. obžalovaná nikdy neviděla, málokdo mohl chodit do bytu P.. D. taky neznala. JUDr. Camrdu viděla svědkyně poprvé v nemocnici, kontaktovala ho, protože P. chtěl prodloužit smlouvu obžalované. Dle svědkyně byl nejlepším přítelem P. Luboš V., se kterým se P. stýkal jak v Praze, tak na xxx. Kamarád byl také Vašek K.. B. svědkyně zná z xxxa, je to soused, který tam chodil 2 roky před Michalovým kolapsem. Před tím se spolu nestýkali. V té době byla jednou z mnoha přítelkyň B. Kateřina Š.. Dokument na č. l. 380 svědkyně okomentovala, že se jedná o seznam aktivit s obžalovaným, který založila do spisu, že si schovávala kalendáře. K listině nazvané Smlouva o půjčce svědkyně uvedla, že to možná viděla mezi dokumenty P.. Smlouva o budoucí smlouvě o převodu členských práv v bytovém družstvu nebo o budoucí kupní smlouvě k bytové jednotce – to svědkyně asi neviděla. K dokumentům na č. l. 649 až 650 a č. l. 651 až 653 uvedla, že je neviděla, k listině na č. l. 307 až 308 uvedla, že ji neviděla. K emailu na č. l. 654 svědkyně uvedla, že email psala ona.

14. *K výpovědi svědkyně se svědkyně vyjádřila tak, že uvedla, že Ž. vůbec nezná. Jednou ji viděla u vchodových dveří, když šli s tátou, na to obžalované táta volal, ať z toho nevyvozuje žádné závěry, že je to masérka. Nikdy nerekl, že je Ž. jeho milenka či partnerka. V IKEMu obžalovaná pracovala. Má titul Mgr. a titul nižšího zdravotního pracovníka pro masérství a rehabilitaci. Byla velmi vytížena studijními povinnostmi i P. a dcerou. To, že se o obžalovanou a dceru P. staral, byla jeho svobodná vůle. Ž. z nemocnice ani nezavolal, protože ji nechtěl vidět. Ž. po něm chtěla velmi vysoký obnos peněz. Obžalovaná se v nemocnici na ní ptala a on řekl, že se rozešli ve zlém, protože po něm chtěla velký obnos a také přepsat velkou část jeho majetku. Že je obžalovaná „profláklá lhářka“ ze severu, není pravda. P. měl zájem o to, aby měla obžalovaná lépe placenou práci. Vždycky si práci našla a pracovala. V mezidobí byla nemocná s páteří. Obžalovaná věděla, že někdo jezdí na chatu. S dcerou tam také jezdily. Všechny lidi, o kterých mluvila paní Ž., obžalovaná zná. Nezajímala se, co se tam dělo v mezidobí. O cestách P. obžalovaná věděla. Řekl, že jede s partou z Bali. Z Tater poslal fotku. Co se týká Třeboně, jednalo se o dvoje Vánoce, které s obžalovanou nestrávil. Že bude s partou z kol. Směnka mezi obžalovanou a P. nikdy nevznikla. Obžalovaná nemá vůči P. žádné závazky ani dluh. Za dobu jejich soužití jí nedal na žádnou půjčku. Co se týká složenek, táta obžalované složenky neplatil. Posílal jí účet peníze jako dárek na přilepšenou. Dceru obžalované měl rád a podporoval ji. Když táta zemřel, nikdo o těhotenství nevěděl kromě dcery, posleze to věděla D.. Primář z nemocnice, kde byla obžalovaná na zákroku, by to potvrdil. Obžalovaná se takto rozhodla kvůli kariéře, kvůli dceři a nechtěla další dítě. P. dal obžalované na vybranou, jestli dítě chce nebo ne. P. jednal osobně se šéfem kliniky. Ke klíčům sdělila, že klíče od bytu nahoře měla od roku 2005, kdy se seznámili na hřích. Mezi tátou a dcerou panovaly vzájemné sympatie od počátku. Obžalovaná Ž. v bytě nikdy neviděla. O jeho paralelních vztazích obžalovaná nic nevěděla. Byli spolu doma a fungovali jako rodina. P. během hospitalizace nebral žádné sedativa, pouze léky typu Brufen. To, že táta neměl telefon, je lež. Telefon se mu ztratil až ke konci při převozu na hematologii kolem 15. května. Není pravda, že*

v ÚVN neměl telefon. Ž. nepsal, pouze ji trpěl, protože to byla dlouholetá známá. Byl naštvaný a obžalované o tom říkal. Pas P. dávala obžalovaná.

15. **Svědék Ing. Václav R.** k věci uvedl, že dům v xxx patří bytovému družstvu, které svědek v roce 1992 založil. Až do roku 2016 byl jeho předsedou, poté ho ve funkci nahradil Mgr. P.. P. byl v domě od narození. Když se v roce 1973 svědek nastěhoval, tak tam P. bydlel i s rodiči. V domě je 23 bytů, všechny kromě 4 bytů patří členům družstva. Obyvatelé si dříve znali, ale to se od počátku století změnilo. Ke vztahu s P. svědek sdělil, že P. byl rozcapený fracek, který do roku 1989 využíval toho, že tatínek byl komunistický funkcionář a dostal ho na bytový odbor ONV, kde zanedlouho dostal byt I. kategorie v sousedním domě. Po revoluci začal podnikat ve velkém a říkalo se, že ne čistě. Svědek s ním měl neustálé spory. Vztahy se postupně změnily k lepšímu. U P. ani obžalované v bytě svědek nikdy nebyl. Svědek znal obžalovanou od roku 2009, kdy iniciativou P. jí jako družstvo pronajali byt č. xxx v přízemí domu, kde bydlela s dcerou Nikol. Vztah mezi obžalovanou a P. se svědkovi zdál milenecký, ale společnou domácnost neměli. Na členské schůzi se shodli na tom, že obžalovaná a P. spolu společnou domácnost nevedli. P. byl rok ženatý, svědek pak zaznamenal jiné dámy, ale nedocházely systematicky. Svědek si však několikrát všiml, že P. vedl dceru obžalované do školy. Dle svědka byly občas problémy s tím, z jakého účtu přicházeli peníze a s placením. Obžalovaná ne vždy platila v termínu, musel ji několikrát upomínat. P. to ale neříkal, navíc se mu vyhýbal, protože neměli dobré vztahy. Například přišla platba za nájem č. xxx, kde byla jako odesílatel K. Jitka, je to dopis ze dne 24.11.2009. Jiné problémy nebyly, až do té doby, co byl předsedou družstva. Pouze v jedné záležitosti – svědek nechal vybudovat v suterénu domu saunu, do které měli mít přístup pouze členové družstva. Byl tam evidenční lístek, na který se návštěvníci zapisovali. Bylo mu nápadné, že se tam velmi často objevuje podpis P.. Zjistil, že v sauně byla obžalovaná, která v té době členkou družstva nebyla. Svědek se obrátil na P., ten řekl, že mu dělá uklízečku. Po návštěvě sauny mu tam uklízí a potom tam zůstává ještě sama. To bylo proti regulím družstva. Později se obžalovaná z iniciativy P. stala členkou družstva. Do roku 2009 byla jako nájemnice, v roce 2012 se stala členkou družstva, potom měla právo do té sauny chodit, hodně toho využívala. Obžalovaná již není členkou družstva, členství bylo převedeno na její dceru. Dle svědka se obžalovaná do bytu č. xxx nepřestěhovala, ale hodně jej užívala, svůj byt v přízemí v roce 2018 na rok pronajala Čechoameričance Vera K., se kterou měla ale obžalovaná dle svědka spory ohledně nájmu, tak šla za svědkem, jako bývalým předsedou, se svěřit s jejími problémy. Takže po smrti P. obžalovaná bydlela v bytě č. xxx. Před smrtí P. ale bydlela v přízemí. Nyní D. už v xxx nebydlí, svědek ji vídá zřídka. Byt č. xxx má ve správě advokátka. Svědek věděl, že byl P. hospitalizován a operován na páteř a potom byl ¼ roku na rehabilitaci na Xxx. Po operaci vypadal velice špatně a říkal, že ho to bolí. Chodila za ním rehabilitační sestra. A po návratu z rehabilitace byl v podstatě ve formě. Druhá příhoda se odehrála na přelomu roku 2016/2017. V únoru 2017 měli výroční členskou schůzi, které předsedal P., a to vypadal velice špatně, kašlal, netečný, špatně hovořil, víceméně byl velice pasivní, na rozdíl od dřívějšíka. Svědek dále uvedl, že se setkal s Ž., když řešili problém, že tzv. závět' byla podepsána P., ale byl problém podpis ověřit, tak si Ž. od svědka vyžádala originál jeho podpisu. Poté, co P. zemřel, se svědek vracel domů a pod vchodové dveře do domu byla vhozena obálka bez adresáta a v ní bylo parte, které bylo podepsáno jménem Kateřina. To svědek založil nebo o tom informoval nové představenstvo. A za pár dní se objevilo přímo ve vestibulu domu vyvěšené parte, kde byla podepsána obžalovaná s dcerou. Ale bylo tam jen pár dní a někdo ho strhl. Nyní je v představenstvu Ing. arch. K..
16. *K výpovědi svědka se obžalovaná vyjádřila a uvedla, že si není vědoma, že by družstvu řádně neplatila, stalo se to jednou, když byla hospitalizována na Xxx a neodešla internetová platba. Dále sdělila, že byt nikdy nepronajímala. Písemně nahlásila členovi představenstva Adamovi Š., že u ní budou známé z Ameriky. Sdělila, že nemá žádné dluhy. Co se týká sauny, obžalovaná sdělila, že tam pomáhala s úklidem.*

17. **Svědčyně Diana Z.** k osobě P. sdělila, že P. zná asi od roku 2009. Je to společný kamarád od bývalého přítele. Scházeli se od té doby, 2x-3x v týdnu, kromě roku a půl, kdy byl s paní Ž.. Měli blízký vztah, byla jeho přítelkyně, ale společnou domácnost neměli. Zdravotně na tom byl velmi dobře, věnoval se sportu. S výjimkou jednoho momentu, kdy byl na operaci se zády, je to asi 5 let předtím, než se mu stala tato věc. Dva měsíce byl na Xxx na rehabilitaci. Jinak žádné zdravotní problémy předtím neměl. Problémy, které byly před hospitalizací kvůli nádoru, byly zhruba týden až 14 dní. Špatně chodil na pravou nohu, padaly mu věci z pravé ruky, byl unavený. Stěžoval si na bolesti hlavy. Než P. odvezli do nemocnice, tak svědkyni nezvedal telefony, nereagoval, bylo neobvyklé, že by se celý den neozval. Tak šla svědkyně se dvěma kamarádkami do xxx. Neměla klíče od bytu, soused otevřel, dostaly se do domu, kde v přízemí bydlela obžalovaná. Na tu zazvonily, protože od něj měla klíče, protože mu chodila uklízet. Svědkyně ji požádala, aby otevřela, svítilo se tam, měl venku auto a protože 14 dní před tím nebyl v pořádku, tak se o něj bála. Obžalovaná otevřela spodní zámek jeho bytu a řekla, že od horního zámku nemá klíč. Šly čekat do nejbližší restaurace, požádala obžalovanou, aby jí poté, co otevře, zavolala, což nečinila. Přes známého, který fotografoval její dceru, svědkyně získala kontakt na dceru obžalované a poté, co jí zavolala, tak jí bylo řečeno, aby se nestarala. Dozvěděla se vše přes známého. Asi hodinu potom, co ho odvezli, svědkyně zjistila, že leží v Kateřinské, kam jela. Dozvěděla se diagnózu ten večer, kdy ho odvezli do nemocnice. Doktorka říkala, že to nevypadá dobře, že mu dávají naději v rádech týdnů až měsíců. Měl kapačky, byl na CT, nevnímal, koukal jakoby skrze ně. Po hodině a půl to bylo lepší, začal se trochu bavit. Po té době, co začal trochu vnímat, doktorka usoudila, že svědkyně je jeho přítelkyně, tak ji napsala do listu, aby byla informována o jeho zdravotním stavu. Poté, co ho uložili na pokoj, tak chodila téměř každý den do Kateřinské. Stav byl kolísavý, jeden den byl v pořádku, pak na tom byl opět špatně. 2 až 3 dny před odvozem do ÚVN byl hodně nateklý a doktorka říkala, že je to v důsledku vysazení léků, aby mohl na operaci. Měl kolem postele ohrádku, aby z ní nespádl. Ještě si psali SMS. Před koncem dubna byl jeho stav kolísavý. Když svědkyně přijela v poledne, byl v pořádku a najednou byl unavený. Později odpoledne, když přijela Kateřina, se zase zdál v pořádku, střídalo se to z hodiny na hodinu. Na návštěvě svědkyně byla i několik hodin. Sestřičky ho chodily často kontrolovat. Druhý den ho odvezli do ÚVN, kde mu udělali biopsii a tam zjistili, že se s tím nedá nic dělat, že se budou snažit jen to zastavit, aby to nerostlo dál. V ÚVN byl cca 14 dní až 3 týdny, kde chodil ven. Pak ho odvezli na metabolickou jednotku na Karlák, kde svědkyni doktorka říkala, že to není dobré, že mu začínají selhávat orgány. Říkala, že tam chodí blondaté slečny nebo dámy s nějakými papíry a že to není dobré, protože není schopen normálně myslet. To bylo začátkem května na metabolické klinice. A tam na chodbě potkala paní D. s dcerou a jejím přítelem. Po převezení na Karláku koukal skrze ně, do stropu. Říkal, že vidí makovou panenku v zářivce. Pak ho převezli na JIP na Karlák, kde ho uvedli do umělého spánku, kde byl cca týden, a doktorka říkala, že kdyby se z toho dostal, tak by to byl zázrak. Pohřeb zařizovala paní Kateřina s paní Ž.. Svědkyně se ptala, jestli s tím chtějí pomoci, P. říkala, že ne, že to zvládne. D. nebyla na pohřbu ani nechodí na hřbitov. Na Karlák chodila svědkyně ze začátku každý den, později v ÚVN obden. Domluvily se s Ž. nebo se sestřenicí, aby ho neunavovaly návštěvami. Ke konci až 2x až 4x do týdne. Když byl ze začátku v Kateřinské, projevil snahu uspořádat majetkové poměry. Na chodbě se sešly Kateřina P., Yveta Ž., obžalovaná s dcerou a Michal. Svědkyně s maminkou přišly později a Michal říkal, že se dělí majetek. Byla u toho i P., svědkyně slyšela, že říkal, že na ní myslel v závěti, a to už v době, kdy byl na operaci se zády. Říkal, že je to poslední příbuzný z rodiny a že doufá, že kdyby se stalo něco s ní, tak i ona na něj myslela v závěti, a oba si řekli, že to tak je. Bavili se o tom, že Ž. se bude starat o xxx, protože tam často jezdila. Zнала to tam, alarm, kotel, měla se starat o nemovitost po dobu, kdy bude Michal v nemocnici a on říkal, že bude rád. Dne 28.04.2017 svědkyně v 17:02 hod. Michalovi psala, že je v zácpě na Nuseláku. Na zprávu odepsal: „OK, dík.“ Mohla být u něj mezi 17:45 a 18:00 hod., a to na 2 až 3 hodiny, takže odcházela po 20:00 hod. *Toto svědkyně doložila soudu SMS zprávami přímo z mobilu, když tyto jsou i založeny ve*

spise. Když byl v pořádku, chodili kouřit do zahrady. Kromě jedné výjimky se scházeli v pokoji u Michala. U toho byl přítomen pacient Ivan P., který byl nechodící. Toho svědkyně kontaktovala na facebooku a ptala se, jestli se v pokoji něco podepisovalo nebo řešilo, říkal, že ne. Svědkyně si s P. psali, ke konci už SMS nedávaly smysl, odrážely jeho zdravotní stav. Když za ním svědkyně jednou jela do ÚVN, tak zahlédla jeho auto, tak mu psala, zda ví o tom, že mu K. jezdí s autem a on odepsal, že neví. Před hospitalizací svědkyně obžalovanou neviděla, ale znala ji z vyprávění. P. o ní vyprávěl, že se znají dost dlouho, že má dvě děti, chlapečka a holku. Chlapeček zůstal u přítele, holku, že má ve své péči. Tenkrát se rozešli, předtím spolu chodili a za tu dobu si na holku zvykl. Chodili spolu ještě před vztahem se svědkyní. Rozešli se, protože obžalovaná řekla, že je těhotná. Michal jí poslal k doktorovi a ten zjistil, že těhotná není. To bylo před rokem 2009. Obžalovaná nebyla z Prahy, tak jí umožnil bydlení v jeho bytě v přízemí a dělal to kvůli její dceři s tím, že všechny náklady na bydlení hradil on. V bytě v přízemí obžalovaná bydlela od roku 2009. A říkal svědkyni, aby to nebylo tak jednoduché, tak mu jednou za týden chodila obžalovaná uklízet byt, a nechával jí 1.000 Kč. U obžalované v dolním bytě P. nikdy nebydlel. P. bydlel v druhém patře, kde měl svůj chlapečský byt, bez doplňků a květin, kam za ním svědkyně chodila 2x až 3x za týden. Protože P. mezi tím chodil s Ž., ke konci jejich vztahu u něj doma vidala krémy, které patřily Ž.. Také věděla, že měl Michal vůči obžalované směnku na 1.350.000 Kč, která měla končit, to bylo v roce 2016. Nikdy neviděla, že by v P. bytě někdo doučoval dceru obžalované. Svědkyně se domnívala, že byla jedinou přítelkyní P.. Scházela se s ním 2x až 3x za týden v letech 2009 až 2017 buď v xxx, nebo na xxx. Na xxx se nikdy nesešla ani s Ž., ani s obžalovanou. P. měl svědkyni darovat auto, svědkyni končil leasing v době, kdy nebyl v nemocnici, asi 2 měsíce před hospitalizací, tak jí slíbil, že až skončí leasing, že svědkyni koupí jiné auto k narozeninám přes Ing. L.. Auto bylo v jednání 3 týdny před jeho hospitalizací. Když byl v nemocnici, tak auto bylo na cestě. Když P. odvezli do nemocnice, auto nebylo ještě zaplacené, protože měli jiné starosti, takže se ozval Ing. L., že je třeba auto uhradit. Auto se platilo v době, kdy byl P. v nemocnici, u toho byl přítomen JUDr. Oulík – notář, který sepsal dne 23.04.2017 smlouvu a pořizoval notářský zápis. V ten den se P. cítil lépe a zdál se orientovaný. Tomáše B. a Kateřinu Š. svědkyně znala, byli s nimi v Thajsku v roce 2017. Tomáš B. byl soused z xxxa a Kateřina Š. byla jeho přítelkyní, znala je tak v souvislosti s xxxem. Martina F. a Alenu D. svědkyně neznala, stejně tak Josefa S. a Jiřího D.. P. měl dva právníky, JUDr. Camrda se mu staral o hodně důležité věci, JUDr. Zadina se mu staral o méně důležité věci.

18. *Obžalovaná se ke výpovědi svědkyně vyjádřila, že svědkyni nikdy neviděla. Táta o ní hovořil jako o známé. Na hrob obžalovaná chodila pravidelně, dávala tam kytky a čistila ho. Nikdo jí neřekl, kdy je pohřeb. P. se nemohla dovolat. Když po obžalované P. chtěla šaty, jednalo se o poslední hovor, který s ní vedla. K podpisu darovací smlouvy došlo v jiné datum, a to dne 26.04.2017. Obžalovaná vyloučila, že Z. jezdila do xxxx 2x až 3x týdně. Obžalované dcera přes celý týden jezdila do školy a s dcerou byly u táty. Také vyloučila, že by Z. v bytě spala. P. obžalované o těchto návštěvách neřekl. Protože P. udělil obžalované generální plnou moc ze dne 01.05.2017, tudíž měla ve správě mj. i jeho automobil Range Rover, se kterým jezdila.*

19. **Svědék Matyáš H.** k osobě obžalované uvedl, že s ní poprvé komunikoval po telefonu, když pan P. zemřel. Měl od něj pronajatý byt. Několikrát s obžalovanou komunikoval po telefonu, pak se několikrát sešli osobně ohledně otázky pronajatého bytu na adrese xxx. Svědek v bytě nebydlel. Měl ho pronajatý dva roky před tím, než zemřel P.. Pak nájem pokračoval pár měsíců. Tehdy měl kamarád svědka podnájem, se souhlasem P.. Když nájemní smlouva doběhla (zhruba 3/4 roku po smrti pana P.), tak nájem byl ukončen. Nájemní smlouvu svědek odevzdával policii, když byl u výsledku. S obžalovanou se kvůli bytu sešel asi dvakrát. Řešili spor, když P. zemřel. Obžalovaná chtěla nájem posílat na svůj účet, protože musela platit poplatky do fondu oprav, s čímž svědek souhlasil. Pak s ní měl dál spor, protože se domáhala předání bytu, na což neměla nárok, protože měl svědek platnou nájemní smlouvu. To svědek odmítl, tak na něj podala trestní oznámení. Svědek dostal od advokáta obžalované výhrůžný dopis a potom na svědka

podala trestní oznámení pro porušování domovní svobody. Svědek označil jednání s obžalovanou jako neuspokojivé, protože byl vůči obžalované vstřícný a ona mu dělala potíže. Přes platnou nájemní smlouvu obžalovaná zajistila u předsedy SVJ výměnu domovního klíče a snažila se prosadit, aby se do bytu svědek ani jeho podnájemník nedostal. S P., za přítomnosti obžalované, se svědek osobně nesešel. Ani spolu o obžalované nehovořili, jejich vztah tak neznal.

20. *K výsledku svědka se obžalovaná vyjádřila tak, že uvedla, že proti H. nic osobního nemá, ale dle obžalované porušil smluvní podmínky. Nájemní smlouva končila v prosinci 2017. Mezitím P. zesnul a obžalované udělil dne 01.05.2017 generální plnou moc, kdy v jednom z bodů je prosba, aby spravovala byt. To si obžalovaná vyložila tak, že správa bytu pro ni znamená, že se jedná o byt, který se pronajímá. Ale dle obžalované není v generální plné moci nic uvedeno o užívání bytu nahoře. Byt byl bez kontroly, tak měla obžalovaná zájem na tom, aby generální plnou moc plnila a o byt se starala, což učinila. Nebylo v zájmu obžalované nepustit pana V. nebo pana H. do bytu. Tam je společenství vlastníků a vše má v kompetenci předseda. Nájemní smlouva jim končila 30.12.2017, pak se měli vystěhovat. V dopisech je prosila o předání klíčů ke konci roku. Notář Svoboda uvedl, že P. a obžalovaná byly potencionální dědičky po zůstaviteli P.. Na základě toho oslovila H. a V., aby vyklidili byt. Další rok užívali byt dle obžalované neoprávněně.*

21. **Svědka Luboš V.** k osobě P. sdělil, že jej znal asi 30 let, zejména z Prahy a z lyžování. Nevídali se pravidelně. V nemocnici ho navštívil dvakrát v Kateřinské, jednou na pokoji a jednou na dvoře, kde bylo více dam, poté jednou v ÚVN. Když byl P. v nemocnici, nejprve si psali, potom byl mimo. V Kateřinské na svědka působil tak, že byl ovlivněn léky, říkal, že je to špatné, působil jako hodně nemocný člověk. Budil takový dojem, že by ze začátku mohl rozhodovat o důležitých věcech, později ve Střešovicích už ne. Diagnózu P. se dozvěděl ve Střešovicích od sestry. V nemocnici potkával Ž., Z., K., Š.. S obžalovanou se viděl v nemocnici mezi dveřmi. Přítelkyně P. znal asi všechny, ale nezajímal se o ně. O obžalované mluvil P. všeobecně, věděl, že spolu chodili a svědek ji párkrát viděl. O tom, jak by chtěl P. rozdělit majetek, nikdy nemluvili. Svědek byl u P. v bytě v xxx naposledy asi před pěti lety, byla tam i Yveta Ž.. Svědkovi se zdálo, že v bytě žije P. sám. B. svědek znal tak, že je to známý P..

22. *K výpovědi svědka se obžalovaná vyjádřila, že svědka viděla i v xxx, že se potkali v horním bytě a řešili svědkův zdravotní problém. Potkali se i na chatě na Silvestra a svědek obžalovanou jednou vezl do Prahy. Měli přátelský vztah a viděli se vícekrát.*

23. **Svědka JUDr. Petr O.** k věci sdělil, že s obžalovanou se zná asi od roku 2009, kdy se přistěhoval do ulice Xxx, znal se i s její dcerou, občas zašli na víno. Svědek znal i P., byl velmi lidský, přátelský, potkávali se ve vinárně, byli přátelé. Svědek nevěděl, že nejsou manželé. Scházeli se jednou za 14 dnů. Žádné přátele P. svědek neznal. V bytě P. byl svědek několikrát, v přízemním nikdy, nevěděl, kdo tam bydlí. Na xxx také nikdy nebyl.

24. *Obžalovaná se k výpovědi svědka vyjádřila, potvrdila, že se znají z ulice a že se jedná o rodinného přítele.*

25. **Svědkyně Marcela R.** k osobě obžalované uvedla, že ji dvakrát potkala. S P. se svědkyně poznala v roce 1993, kdy manžel projektoval bungalov na xxx a svědkyně vyřizovala stavební povolení. P. požádal svědkyni o spolupráci a tím se blíže poznali. V roce 2002 dostali stavební povolení, tak svědkyně s P. vše zařizovali. P. se v roce 2002 oženil s paní Ivetou, svědkyně jim se svatbou pomáhala. Po dvou letech od něj Iveta odešla a on byl do roku 2005 sám a pak si dal inzerát. V mezidobí od roku 2002 do roku 2005 měl asi 4 ženy, vždy si přál mít klasický domov, zahradu, domácnost. Od svědkyně chtěl pomoci s "výběrem" partnerky. Ke všem byla přísná, žádnou neviděla víckrát. Také svědkyni vždy vyhledal, když mu něco bylo a s čím se nechtěl chlubit před partnerkami. Stavoval se dvakrát do měsíce. Říkal, s kým hrál tenis, s kým se opil, s kým se pohádal. Někdy chodil za JUDr. Camrdou. S manželem svědkyně probrali hory, sport, dům. O svůj majetek se řádně staral, na všechny důležité věci měl JUDr. Camrdu. Nikdy neprojevoval vůli, co by se mělo stát s jeho majetkem, nepočítal s tím, že umře, a to ani v

nemocnici. Po hospitalizaci za ním svědkyně jezdila každou středu a každou sobotu odpoledne. Svědkyni se zdálo, že to s ním šlo z kopce, naposledy mu vyřizovala molo k lodi, volala mu a on říkal, ať nikoho neshání, že je nemocný, v nemocnici. To bylo v roce 2017. Když přijeli, tak ještě chodil, ale pak to šlo rychle z kopce. Největší šok zažili 29.04.2017, byli v nemocnici asi kolem 11 hodiny, kdy dal svědkyni nějaké instrukce, které dal i JUDr. Camrdovi. Ten den na svědkyni působil, že umírá, spal, byl na přístrojích. Byla to sobota, to svědkyně věděla, protože její dcera měla ten den narozeniny. V tu sobotu se ho svědkyně ptala, jestli není potřeba něco zařídit, on říkal, že všechno je zařízené, že K. prodloužil nájem na dva roky, že Yvetě dal klíče od baráku, že se o všechno postará, říkal, že jediným dědicem je Katka, ať se holky domluví. Také že někomu, asi obžalované, nechal auto. Od středy 26.04.2017 se zhoršil, ani ve středu mu nebylo dobře, pospával, byl unavený, nepohyboval se. Diagnózu znala svědkyně přímo od P.. V nemocnici kromě obžalované potkala taky P. a Z.. Svědkyně znala Ž., P. ji moc chválil, než onemocněl, tak se rozešli, ale chválil ji, jak se o něj starala, když byl po operaci s páteří a s loktem. Obžalovanou svědkyně potkala v nemocnici. Věděla, že obžalovaná P. uklízí. V bytě P. svědkyně byla před asi 15 lety, věděla, že obžalovaná má od P. garsonku. Ve svém bytě P. bydlel sám. P. měl pocit, že z něj všichni tahají peníze, a to i v případě obžalované, dle svědkyně na xxx oblíbený nebyl, jediný, o kom hezky mluvil, byl pan Š., jinak měl P. pocit, že z něj lidi tahají peníze. O JUDr. O. svědkyně nikdy neslyšela. Pouze jednou požádali Mgr. T. v souvislosti s převodem B. pozemku, JUDr. Camrda byl v Anglii, P. vždycky chtěl všechno co nejdřív, tak oslovili Mgr. T., asi před 7 lety. Svědkyně nezná Š., B. potkala asi dvakrát, když se podepisovala smlouva na pozemek.

26. *Obžalovaná vyjádřila svůj nesouhlas s výpovědí svědkyně.*

27. **Svědék Václav K.** sdělil, že P. zná celý život, svědkovy i P. rodiče měli chatu na xxx. Obžalovanou poznal, když se s ní Michal seznámil na seznamce v roce 2005 až 2006. Potkával ji, když ji Michal vzal na chatu nebo do hospody, v Praze se s nimi svědek nestýkal. To bylo v době, kdy se s obžalovanou P. seznámil, později, to je mezi lety 2009 až 2011, výjimečně. P. měl operaci páteře, tak se tam spíše objevovala jeho přítelkyně Yveta Ž., která se o něho starala. Vztah mezi obžalovanou a P. vnímal svědek jako obchodní. P. říkal, že mu obžalovaná poskytuje nějaké služby, za které jí dává odměnu. P. o obžalované nemluvil ve smyslu, že by se jednalo o něco vážného. Občas mluvil o dceři obžalované. Co P. říkal, bylo, že obžalovaná bydlela ve východních Čechách, pak se přestěhovala na Černý Most a pak se podařilo jí sehnat bydlení dole u nich v domě. Napsalo se to na ní, ale financoval to Michal. Nebydlela přímo u něj, vždycky říkal, že mu uklidí, udělá nějakou agendu, papírování, že se to s ní vyřeší finančně. Prodloužení dohody o zaplacení bytu měl na starost JUDr. Camrda, jeden ze dvou P. právníků. Před hospitalizací v roce 2017 P. o tom, jak by naložil se svým majetkem v případě smrti, nemluvil. Měl právníka JUDr. Zadinu, kterému dal obálku se závětí. Když měl nějaký vztah, tak napsal, co by dané ženě odkázal, a když vztah skončil, tak to stáhnul. Když šel P. v úterý do nemocnice, tak svědek ve středu před polednem tam byl a ptal se, jestli potřebuje něco vyřídit. On říkal, že ne, že za týden půjde domů, když zjistili, že nemoc je vážná, tak svědek volal JUDr. Zadinovi a ptal se, jestli tam má Michal nějaké závěti. Říkal, že ne, svědek ho obeznámil se situací, on říkal, že jak byl vždycky Michal pečlivý, tak teď vůbec a tím to skončilo. V průběhu hospitalizace o tom P. nemluvil. Svědek s ním chtěl o tom mluvit, chtěl řešit problém s doktorkou, denně tam bylo 5 až 10 lidí na návštěvě, objevovali se lidé, každý mu tam bral pití, ovoce, jídlo, někdo i vodku v džusu. Bylo vidět, že to P. nedává, asi byl pod prášky. S obžalovanou se svědek nepotkával, Ž. chodila hodně, dále sestřenice Kateřina, B., přítelkyně Diana Z. a další nezajímaví lidé. Svědek tam chodil ze začátku 2x v týdnu, v úterý ho odvezli do nemocnice, ve středu tam byl dopoledne, dále byl v ÚVN, na JIPce, pak ještě asi 2x, když byl převezen ze Střešovic, a poslední týden, než zemřel, tak za ním byl společně s Yvetou na ARO, kde byl v umělém spánku. Jednou byl na návštěvě s kamarádem Š.. Obžalovanou tam svědek nepotkal, nebyla ani na pohřbu. O tom, že je P. v nemocnici, se svědek dozvěděl tak, že v úterý,

kdy ho večer odvezli do nemocnice, tak odpoledne byl svědek na Kubánském náměstí, tam je manikúra a chodí tam známé dámy, co tam pracují, také Diana Z.. Znamé Diany byly Dianou požádány, aby s ní jely do xxx a zjistily, co s Michalem je, protože nebere telefony. Svědkovi řekli, že se snažily dozvonit, nikdo se neozýval, tak je napadlo, že budou zkoušet zazvonit na jiné zvonky, asi věděly, že tam bydlí obžalovaná. Ptaly se, co je s Michalem, ona říkala, že neví, že to zjistí, nechtěla je tam pustit a ony jí řekly, dobře, zjistěte to a dejte nám vědět. Což se údajně nestalo a samy si zjistily, že ho převezli do nemocnice a tuto informaci ve středu dopoledne svědkovi sdělily. Diagnózu se dozvěděl v prvních dnech. Ve středu, když byl svědek v nemocnici poprvé, bylo vidět, že "to není on", nebyl vitální, dle svědka nevěděl, co se děje, asi byl pod prášky, protože nechtěl s ničím pomoci s tím, že jde příští týden domů. Obžalovaný si neuvědomoval, co se s ním děje. O závěti se svědkovi nezmiňoval, ani že by mu někdo závěť předkládal. První týden hospitalizace viděl P. chodit, později už jen ležet. Jednou částí těla nemohl hýbat. Jeho stav se postupně zhoršoval, v průběhu nedocházelo ke zlepšení. V nemocnici se řešily nějaké podpisy - řešila se data, prodloužení směnky či dohody ohledně bytu obžalované, což řešil JUDr. Camrda, také končila výpověď od Prahy 1 na nebytové prostory, také auto Z.. Jméno F. a D. svědek neznal. Neznal JUDr. O.. P. svědek znal, zařizoval s ní pohřeb. Svědek měl dopis, který psal Michal, když jel do Austrálie. V případě, že by se mu něco přihodilo, to byl ještě jeho tatínek naživu, chtěl, aby svědek po vyřízení formalit se podílel na vyřízení pozůstalosti. Vztah P. a jeho sestřenic nebyl ani dobrý ani špatný, občas si volali. K lidem byl obecně náladový. Jeho přístup k závažnějším věcem byl takový, že než by do něčeho šel, tak by o tom přemýšlel, ale trvalo by to dlouho. On by se rozdal, v hospodě za všechny platil, ale co se týče peněz, těžko by z něj člověk "doloval korunu".

28. *K výpovědi svědka se obžalovaná vyjádřila, uvedla, že vztah obžalované s P. byl dlouhodobý, byla období, kdy obžalovaná na chatu nejezdila, protože studovala 3 školy paralelně. Táta doma říkal o lidech ze Xxx, že se s nimi nechce stýkat, že jich má dost. Se svědkem se obžalovaná nezná okrajově, ale velmi dobře, viděli se tisíckrát, chodil k nim na chatě na kávu. Dále uvedla, že peníze, které jí dával táta, tak byly na přilepšenou, byl to dárek pro obžalovanou a pro dceru. Nejednalo se mezi nimi o obchodní vztah, jak plyne z SMS do nemocnice. Svědek obžalované dokonce volal do lázní, jestli ví, že na chatu jezdí jeho známí, tím myslel asi Ž.. Ž., K., všichni se znají a obžalovaná vše věděla, táta jí doma všechno sdělil, řekl, ať zachová dekórum, že když obžalovaná nemá čas a strašně pracuje, že tam jezdí jiná návštěva. Dále obžalovaná uvedla, že má své přátele, například D. nebo F., se kterými se táta seznámil. Nesvěřoval se se soukromým životem. Svoji sestřenici odmítal. Také uvedla, že stav P. se zlepšoval, není pravda, že by nebyl orientován. Je pravda, že P. nechtěl po lidech nic zařídít, protože chtěl jít brzy domů. Také uvedla, že není pravda, že by svědek věděl brzy o nádoru P., P. to lékaři nechtěli dlouho říct, dozvěděl se to asi až po 5 dnech.*

29. **Svědka Miroslav Š.** k osobě obžalované uvedl, že se s ní setkal koncem roku 2004, kdy kamarád P. ji přivedl na oslavu narozenin společného kamaráda, tam ji představil jako přítelkyni, kterou si našel přes inzerci a představil ji jako Blanku, po celou dobu, co se stýkali, měl svědek za to, že se jmenuje Blanka, přezdívku měla K.. Vidali se při určitých setkáních v restauraci, jednou u společného kamaráda, kde byla i s dcerou, jednou na Silvestra, nikdy se nepotkali u P. v bytě V xxx, svědek tam byl naposledy asi v roce 2006. Na Silvestra se s obžalovanou viděli naposledy, to bylo dávno, v xxx. Věděl, že obžalovaná, když se sešli, hovořila o tom, že studuje ve zdravotnictví, často sháněla práci a hodně lidí včetně svědka ji v tom pomáhalo, ale ona vždy odmítla. Svědek nikdy necítil, že by se vztah obžalované a P. vyvíjel, že by to mělo skončit manželstvím, ani ji nikdy nepředstavoval jako družku, vždycky ji představoval jako placenou hospodyně, která se mu stará o byt v Praze. P. si oblíbil dceru, že je šikovná pohybově. Říkal, že chudák holka, že nemá ani bundu, když jí chce vzít na hory. Jednou dceru obžalované i s obžalovanou vzal na dovolenou. Bylo mu líto dcery obžalované, že má na víc, než jak žije. Svědek si všiml, že obžalovaná ani nepřišla na pohřeb, ačkoliv jí P. zajistil bydlení. Svědek se s P. seznámil na konci minulého tisíciletí, hráli tenis, chodili spolu do restaurace, měli pozemky na xxx. Měli kamarádský vztah, měl ho rád, měli společné zájmy. P. byl dva roky ženatý, svědek

mu byl na svatbě za svědka. P. se s obžalovanou setkal asi po skončení manželství. Pak žil s Yvetou Ž., terapeutkou, když byl po operaci páteře, tak ho dávala dohromady. Onemocnění a hospitalizaci v roce 2017 si svědek pamatoval matně. Měl s ním mít sraz, on nepřišel, tak ho sháněl přes jeho přítelkyni Yvetu, ta řekla, že neví, co se s ním stalo, že mu zavolá, pak se dozvěděl, že při tenisu nemohl nadhodit míček a kamarádi ho odvedli domů. Ž. volal, protože to byla jeho přítelkyně, obžalované nevolal, protože P. ji bral jako hospodyně, která mu udržuje byt za úplatu, neměl důvod jí volat. Pak dle vyprávění odjel ráno do Prahy do bytu, tam prý několikrát upadl. Věděli, že asi obžalovaná by měla mít klíče, tak ji sháněli, údajně odmítla, těžko se k němu dostávali, pak se s ním svědek viděl asi 3x až 4x v nemocnici. Poprvé za ním byli s K., ve středu po hospitalizaci, bylo tam hodně lidí, které svědek neznal, chovali se divně, byli to pravděpodobně známí z Prahy. Tam s ním svědek mluvil napřed na pokoji, potom šel s ním, ale těžce, podlomily se mu nohy, takže spíše na vozíčku, šli k oknu na chodbu, kde byli další lidé, které neznal, pouze znal P. přítelkyni, které před smrtí koupil auto, byla to Diana Ž.. Svědek se ho ptal, jestli chce něco vyřídit, on odmítal s tím, že půjde brzy domů. Pak už za ním chodil svědek sám. Nikdy neviděl, že by mu dával někdo něco k podpisu. Kdykoliv za ním svědek byl, tak se P. rychle unavil, mluvil jakoby z povinnosti. Při první návštěvě se těžce pohyboval, při druhé, asi týden po první, šli do chodby, kde byly naskládány židle, tam došel a sedl si. Pak už jen ležel. Když za ním byl svědek naposledy, tak než šel k němu, tak ho sestry vzaly na pohovor, jestli mu něco nenese, že mu tam spousta lidí nosí alkohol, uzeniny. Ohledně P. majetku to bylo tak, že když měl nějakou přítelkyni, tak říkal, že napsal závěť, že neví, kam ji dát, že má nějaké peníze doma, aby je někdo našel, kdyby se s ním něco stalo. Když skončil s děvčetem, tak to všechno měnil, to věděl svědek ale pouze z jeho vyprávění. Když mluvili o majetku, říkal, že jediný dědic z rodiny je sestřenice, se kterou se nescházel často. Říkal, že by byl rád, kdyby po vyřízení dědictví barák na xxx dostala Yveta Ž., která se o něj starala po operaci. Věděl, že by sestřenice musela dům Yvetě prodat, aby to bylo legální. P. žil celou dobu v domnění, že ho z nemocnice pustí domů. Až při posledním rozhovoru, kdy mu brali vzorek z nádoru, asi věděl, že se blíží konec. V nemocnici mluvil často o tom, že hodně lidí by na něm chtělo spoustu věcí, aby jim něco dal nebo prodal, ale nikdy neříkal konkrétně, že by někomu něco chtěl darovat nebo odkázat, to říkal, že jediný dědic, o kterém on ví, je jeho sestřenice, která mu podle jeho slov řekla, že nic nechce. Tu svědek viděl na pohřbu. Co se týká majetku, tak byl P. svobodný, zdědil velký majetek a pozemky, ale byl velmi podnikavý. P. nikdy nemluvil o tom, že by chtěl, aby dědila obžalovaná, naopak říkal, že byl s Blankou za její rodinou u rodičů, že byl překvapen, jak velký majetek její otec má, na nemovitostech, polích. P. měl možnost v domě, kde bydlel, odkoupit nějaký menší byt, ten odkoupil, ale nemohl ho nechat napsat na sebe, tak to nechal napsat na obžalovanou s tím, že je smlouva s datem, do kdy musí uhradit cenu toho bytu, v případě, že to neuhradí, tak potom byt případně zpět P.. Jména F., D., O. svědek neznal.

30. *K tomu se vyjádřila obžalovaná, sdělila, že svědka zná dobře, dlouho se neviděli, viděli se asi stokrát, od roku 2005 až do roku 2007 se intenzivně stýkali, naposledy se viděli v roce 2017. Na pohřeb obžalovaná nešla, protože Kateřina jim nedala vědět, nebrala telefon, tak se o pohřbu dozvěděla později. Svědkyně uvedla, že P. v nemocnici vystupoval normálně, myslelo mu to, jen byl unavený, nikdy žádný vozík neměl, na žádném nejezdil. První dva dny na tom byl hůř, pak chodili do zahrady nebo na dvůr. Po biopsii druhý den šla obžalovaná s P. opět na kávu. Zhoršovat se začal až na konci května, ale do té doby chodil, korzoval a věčně něco řešil. V době, kdy byl P. v nemocnici, tak se s Ž. vůbec nekamarádil. Protože se na ni obžalovaná ptala, P. říkal, že je to známá masérka, která mu pomůže, že má obžalovaná studovat, hlavně nemá dělat žádné scény. Ale když byl v nemocnici, tak P. říkal obžalované, že ona mu tam vlezla, nabízí mu pomoc, že ji tam nechtl, asi se dle obžalované rozhádali kvůli tomu, že Ž. po P. něco chtěla. Zároveň říkal obžalované, ať zachová dekórum, že se tam nic neděje. Dle obžalované, protože se s Ž. nekamarádili, tak by jí P. určitě nechtl dát chatu. Kateřina dle obžalované věčně po P. něco chtěla. P. dle obžalované říkal, že když se holky o všechno starají celé roky, tak se postarají. Obžalovaná také uvedla, že P. měl poslední dva, tři roky všech na Xxx „plné zuby“, stýkal se s nimi jenom z důvodu, že když jel na chatu a obžalovaná nejela, tak se s nimi nescházel z důvodu, že by byli*

kamarádi, ale že mu byli jen sympatičtí, nevěřila tomu, že by se svěřoval. P. kamarády ze Xxx označila za rádobý přátele, za známé.

31. **Svědčyně Nikol D.**, dcera obžalované, uvedla, že o P. bude hovořit jako o tátovi. Seznámili se v roce 2006, svědkyně nastupovala do druhé třídy s tím, že žily s obžalovanou na horách. Obžalovaná svědkyni oznámila, že má nového přítele. Biologický otec svědkyně obžalovanou psychicky a fyzicky týral. P. chtěl, aby s ním žily v Praze. Tak šly do Prahy, ihned do xxx ulice, jinde nebydlely, s tátou si hned rozuměli, oba byli sportovci. Bydleli v xxx v bytě nahoře. Svědkyně hned přes přechod měla základní školu a na 2. stupeň chodila do Xxx. Fungovali jako normální rodina, měli společnou domácnost, vařilo se, uklízelo se, jezdili na dovolené, takto to bylo až do konce jeho života, tedy do 10.06.2017. S obžalovanou měli pěkný vztah. Neměli větší krize, nikdy se nestalo, že by se odstěhovaly nebo, že byly nějaké hádky, aby musely zmizet. Fungovali nahoře v bytě, potom po pár letech se koupil byt dole s tím, že měl být pro svědkyni jako studentku, aby měla své zázemí, jinak fungovali především nahoře v bytě. Táta byl zákonným zástupcem svědkyně na základní i střední škole, všude si mysleli, že je to biologický otec. P. chtěl, aby byla osvojená, ale tím, že byl problémový biologický otec, tak to chtěli nechat do 18. narozenin. Ale s biologickým otcem osvojení neřešili, pouze předvídali, že bude problém. Před smrtí P. měli jet do Dubaje a potom měli naplánováno osvojení. P. fungoval jako táta, chodil na rodičovské schůzky, vozil svědkyni na tábory, na kroužky, podporoval ji ve sportech i finančně je s obžalovanou zaopatřoval. Znal dědečka i babičku svědkyně. Jezdili také na Xxx na chatu, trávili tam víkendy. Když se nastěhovaly do Prahy, jezdily na chatu velmi často. Ale nejezdili tam pravidelně. Naposledy tam svědkyně byla za života P. v roce 2017, nedávno jely chatu kontrolovat. P. říkal, že jsou jeho jediná žijící rodina, přestože měl sestřenici, kterou svědkyně viděla poprvé v nemocnici. Táta o ní nemluvil pozitivně, říkal, že ona se o něj nezajímá, v životě nebyla na chatě, na návštěvě. P. měl nějaké zdravotní problémy, měl i operaci páteře, rehabilitoval jak s koleny, tak se zády. Dle svědkyně proběhla operace páteře pravděpodobně již v době, kdy bydlely v Praze. Do bytu P. kvůli rehabilitacím nikdo nedocházel. Svědkyně u nich v bytě v životě nikoho neviděla. Život svědkyně financoval právě P.. Říkal, že se o svědkyni a obžalovanou postará finančně, ony zase musely fungovat po jiných stránkách. Táta byl takový typ, že co řekl, tak se udělat muselo. P. s obžalovanou měli hezký vztah, pomáhali si, spali spolu v ložnici, svědkyně měla svůj pokoj, měli se k sobě. Určitě spolu žili intimně. Táta několikrát žádal obžalovanou o ruku, ale obžalovaná se bála kvůli rozepřím v rodině, biologický otec svědkyně byl problémový. Obžalovaná byla i těhotná, ale potom se rozhodla jít na interrupci, aby se mohla věnovat více svědkyni, práci a studiu. Svědkyně starší bratr Roman D. žije s jejich biologickým otcem. S bratrem má svědkyně hezký a blízký vztah. Bratr svědkyně však P. nikdy neviděl ani u nich doma nikdy nebyl. Stýkávali se spíše u prarodičů. K hospitalizaci svědkyně uvedla, že to bylo kolem Velikonoc. Čekaly na P. s večerí, táta měl přijet z chaty s tím, že říkal, holky, až přijedu, tak se ozvu, oni takto fungovali. Měli dvě domácnosti, byli dole v bytě nebo byli nahoře s tím, že táta přecházel nahoru a dolů. S obžalovanou v tu chvíli byly dole v bytě, dělaly úkoly, někdo na ně začal klepat. Tam byl hlouček ženských, nevěděly, kdo to je, svědkyně je nikdy neviděla. Ptaly se, kde je Michal, ony odpověděly, že přijede z chaty, co potřebují, ony že se mu nemohou dovolat. Ptaly se, co po něm chtějí, ony říkaly, jestli je v pořádku, že měli nějakou akci. Nevěděly, o co jde, a tak svědkyni a obžalovanou požádaly, jestli by se nešly podívat nahoru, kde je. Poslaly je domů, že se jim Michal ozve. S obžalovanou šly nahoru, protože to bylo divné, odemkly byt a táta tam ležel na zemi, bouchl se do hlavy, tekla mu krev. Protože je obžalovaná zdravotnice, nahmatala tep a přivolala 155, policii nevolaly. Záchraná služba je požádala, aby jim daly doklad totožnosti, tak předaly cestovní pas. Tátu převezli do Kateřinské, kde byl hospitalizován. Svědkyně uvedla rozmezí 18.04. až 20.04., kdy ho chodily pravidelně navštěvovat. Pak chodily s obžalovanou na návštěvy obden nebo každý den. Svědkyně věděla, co tátovi je, věděla, že měl tumor na mozek. Měla pocit, že táta bude v pořádku, byl stále stejný, vtipkoval stejně, nepůsobil

jiným dojmem. Normálně chodil, i na dvorek nebo ven, nepotřeboval pomoc. V nemocnici se potkávali s různými lidmi, které do té doby svědkyně neviděla. Poprvé se tam seznámila s Kateřinou, jeho sestřenicí. Ona se najednou chtěla zajímat, ať jí dá táta klíče od bytu, kdyby něco potřeboval a táta sám prohlásil, proč bych jí měl něco dávat, když holky fungují, jsou doma, tak mně to ony přinesou, tak proč bych jí je měl dávat. Takže tím ji táta odmítl, tu její jakoby pomoc, takto fungovali celé roky a táta nikomu jinému nedůvěřoval. To bylo v Kateřinské. Pak na začátku května za ním byly v ÚVN, kde byl na biopsii, kde mu odebírali vzorek, tam ho byly navštívit, chodily s ním do bufetu. Svědkyni přišel P. stejný, nepřišlo jí, že by jednal jinak, že by mluvil z cesty. Možná byl unavenější. Pak byl znovu převezen na Karlák, na metabolickou jednotku, tam musely být v pláštích, snažily se za ním chodit co nejčastěji. Pak v červnu se začínal zhoršovat, byl přemístěn na ARO a tam zesnul. Tam s ním mluvily rukama, nohama, reagoval, měl na sobě masku a stále ukazoval prsty, s levou rukou měl trochu problémy. Snažil se ze všech sil komunikovat. Rapidně se zhoršil dle svědkyně po chemoterapii, už nebyl extrémně pozitivní, působil unaveněji, určitě ale nebyl mimo, stále komunikoval a věděl a ptal se, zajímal se, hlavně o sport. Když za ním celou dobu chodily, věřil v to, že se vyléčí a půjde domů, plánoval, že půjde na její závody. Na pohřbu svědkyně nebyla, protože sestřenice Kateřina, nedala vědět datum pohřbu. Kateřina řešila s obžalovanou pouze šaty na pohřeb. Rozloučily se s P. doma. Obžalovaná celé roky fungovala tak, že pro P. zařizovala veškeré úřední záležitosti, e-maily nebo dopisy, to vždycky dával obžalované. Věděl, že na obžalovanou je spolehnutí a že ona, co se jí řekne, tak udělá. Tátovi do nemocnice nosily různé dopisy k nahlédnutí, energie, televize. K závěti svědkyně sdělila, že co se týká závěti, která byla sepsána v nemocnici, tak to svědkyně nevěděla, že se něco takového, v nějaký konkrétní den koná, to svědkyni oznámeno nebylo. Ale táta vždycky říkal, že jsou jeho jediná žijící rodina a ať se děje, co se děje, že stejně všechno, co má, tak dá jim. A že Kateřině nic dát nechce, že prostě nefunguje, nikdy nefungovala, že sama má dost, že nemá děti, že nemíní takové osobě nic dávat. Táta o tom hovořil, když seděli ve vestibulu, když byl hospitalizován v Kateřinské, seděla tam svědkyně, obžalovaná, potom dvě paní, to svědkyně nevěděla, kdo to byl, dále možná Ž. a byla tam Kateřina. Seděli tam a táta říkal, tak holky, co chcete? Kateřina prohlásila, že nic nechce a táta řekl, že všechno stejně dostane K. a Mikeš. Svědkyně byla Mikeš a obžalovaná K., jednalo se o rodinné přezdívký. Svědkyně znala paní D., je to rodinná přítelkyně, znají ji asi 5 let od roku 2015, seznámili se v restauraci, kam chodívali na večere na narozeniny a svátky. Tam seděla Alena s nějakou skupinou kamarádek a kamarádů na večeri. Daly se s obžalovanou do řeči, vyměnily si kontakty a od té doby k nim Alena začala docházet. Svědkyně také znala pana F., a to asi od roku 2011, svědkyni bylo 11 let. Martin se znal s obžalovanou, ta je seznámila, pak i s tátou s tím, že Martin má vystudovanou teologickou školu, je kněz a že by svědkyni mohl doučovat a hlídat. Byla to důvěryhodná osoba. Padli si do noty, Martin se věnoval latinskému jazyku, tátovi a obžalované se líbilo, že by svědkyně mohla mít širší rozhled v jazyku, takže ji doučoval latinu a řečtinu. Martin k nim pravidelně docházel na návštěvy, chodil intenzivně půl roku, občas svědkyni hlídal nebo doprovázel na tábory. Byl něco jako chůva, rodinný přítel. S tátou si vykali, nebyl tam blízký vztah, měli k sobě vzájemnou úctu a respekt. Táta si Martina vážil díky jeho vzdělání a Martin si naopak vážil táty tím, že byl starší. Před smrtí P. svědkyně Dianu Z. neznala. Až poprvé v nemocnici, řešilo se něco s autem. Jméno Ž. párkrát slyšela, v nemocnici, když zahlédla její obličej, tak ji možná jednou viděla u nich v baráku. Svědkyně přátele P. příliš neznala, táta si domů nikoho nebral, docházel pouze Martin, to bylo ze strany matky, teta Alena, pak k nim chodil soused O., právník. Ze Xxx známi vůbec, ty nevidala. Ze Xxx si vzpomněla na pana K.. Svědkyně věděla, že P. jezdil na dovolené i bez nich. Jezdil s přáteli, v roce 2017 byl v Thajsku, ale jinak jezdili spolu, ale svědkyně věděla, že jezdil i sám. V době hlavního líčení je svědkyně členkou družstva. Bydlí v xxx v dolním bytě, celou dobu. Obžalovaná bydlí střídavě se svědkyní dole v bytě a v bytě nahoře. Táta si přál k 18. narozeninám, aby byl byt oficiálně svědkyně, byt dole v xxx. K tomu žádné kroky ale P.

neučinil. Svědkyně sdělila ke vztahu s biologickým otcem, že biologický otec je Roman D., nyní mají lepší vztah, ale dříve se nezajímal, neplatil, takže kontakt byl minimální.

32. *K výpovědi svědkyně se obžalovaná vyjádřila, že vztahy s biologickým otcem D. se v průběhu let zlepšily, navštěvují se. Nicméně se nerozešli v dobrém, obžalovaná se mu nesvěřuje s rodinným životem, neví o obžalované vůbec nic. Do osobního života si D. nikdy nedovolil zasáhnout, byl to pouze subjektivní pocit obžalované, že nechtěla dělat rozepře. Syna si nechal, protože si ho velmi oblíbil, o dceru se příliš nestaral. O dceru se staral spíše P.. Nicméně teď mají všichni vztahy přátelské, ale důvěrné věci o sobě nevědí.*

33. **Svědék Jiří D.** (otec obžalované) k prohlášení, které je založeno na č. l. 1078 - 1080 uvedl, že datum souhlasí, bylo to asi měsíc po smrti P.. Prohlášení napsal kvůli vlastním zkušenostem. Rozvedl se a z právního hlediska byl problém, tak napsal souběh událostí, jak to všechno bylo, pro případ rozhodnutí o dědictví. Prohlášení je do roku 2005. Svědek dále uvedl, že tiskárnu nemá, že mu prohlášení, které měl na flashce, tiskli kamarádi v Trutnově. Prohlášení psal rukou, nebylo to napsáno během jednoho dne, šel pak ale za kamarádem a sepsali to na počítači. Jak se to dostalo na flashku nebo jak se jmenoval kamarád, už si svědek nevzpomněl. K tomu, proč je prohlášení psané v roce 2017 a ověřené až v roce 2021, svědek uvedl, že asi kvůli notáři, ale prohlášení nikde nepředkládal. Nepřipadalo mu důležité to dříve ověřovat. Obžalované o tomto zápisu řekl asi do 14 dnů od doby, co ho napsal, prohlášení jí předal už v té době. V prohlášení se zaměřil jen na jeden byt, protože na druhý, spodní, se šel jen podívat, kde má dcera nebo vnučka byt. O tom, že je obžalovaná podezřelá ze spáchání podvodu, se dozvěděl až tehdy, když byl poprvé předvolán, dříve mu to neřekla. Obžalovaná a Michal byli sportovně založení, jezdili do Špindlerova Mlýna, po horách svědka pravidelně navštěvovali, Michal mu volal. P. a obžalovaná se seznámili v roce 2005 na horách a už na podzim za svědkem přijeli. P. svědkovi řekl, že má obžalovanou, postupem času se spojili a vedli společnou domácnost, říkal, že ji má rád, je spolehlivá, podnikal, tak že mu dělá listiny. Svědek nevěděl, kde P. pracoval, ale znal přesně jeho adresu Xxx. O majetkových poměrech P. se bavili, ale až po hospitalizaci, ale během doby se zmínil, že by si chtěl osvojit vnučku, až bude mít 18 let, ale byly problémy s bývalým partnerem obžalované. Problémy s bývalým partnerem byly už před rokem 2005, rozešli se dřív, než potkala P., ale detaily svědek neznal. Asi se přestěhovala do Prahy v roce 2005/2006 s dcerou. Kupoval jim nábytek do dolního bytu. Svědek do Prahy moc nejezdil, spal u nich pouze jednou, to bylo asi v dolním bytě. Jezdil k nim tak 3x za rok, věděl, že tam byly dva byty. Věděl, že později P. půjčil peníze obžalované na koupi dolního bytu, ale smlouvy nikdy neviděl a detaily svědek nevěděl. Ale myslel si, že žili jako rodina, Michal mu říkal, že má obžalovanou rád a že sepíše nějakou smlouvu pro případ, kdyby se s ním něco stalo. Ke svědkovi se stavili 3x nebo 4x ročně, když měli cestu, i s vnučkou. S P. měl svědek přátelský vztah. Vnučka chodila do školy do druhé třídy v xxx, P. jí platil kroužky. Věděl, že obžalovaná hodně studovala. Co ale měla za zaměstnání v Praze, svědek nevěděl. Svědek věděl, že vnučka obžalované byla v zahraničí na stáži. Po smrti P. přijeli navštívit Michala jeho dlouhodobí přátelé, protože o smrti nevěděli, ale pak kontaktovali obžalovanou. Ubytovala je v bytě a na oplátku jí pozvali do USA. Svědek jednou navštívil P. v nemocnici, bylo to 24.04.2017, dostal zprávu, že Michal je v nemocnici, že týden před svědkovým svátkem byl hospitalizován s mozkovou příhodou. On se nikdy nechtěl o nemocech bavit, byl zdravý, měl odpor k lékům. Po hospitalizaci, když mu brali vzorek, tak svědek přijel, počkal na vrátnici, přiběhla vnučka s obžalovanou a šli dozadu do parku na kávu a cigaretu, Michal si dal také, bylo to odpoledne. P. nechtěl mluvit o svých problémech, ale svědkovi říkal, že mu brali vzorek, mluvil o biopsii, a také si všiml, že nemůže moc hýbat levou rukou. Obžalovaná svědkovi říkala, že je hospitalizován, že měl mozkovou příhodu, že mu zavolala záchranku, stalo se to v bytě v druhém poschodí, a že ho nechala odvézt. V den návštěvy v nemocnici se svědek s P. bavili o majetku, P. chtěl s obžalovanou stavět srub poblíž svědka, ale ten den se P. zmiňoval, že by udělal závěť a svědek řekl, že obžalovaná s ním žije takovou dobu, vnučku si chtěl osvojit v jejich 18 letech. Tak že to je jejich život. Závěť ani dohodu o členských právech v bytě nikdy

neviděl. Přátele P. neznal. O jeho jiných vážnějších zdravotních problémech svědek nevěděl, kdyby nějaké problémy měl, obžalovaná by to svědkovi řekla.

34. *Obžalovaná uvedla k výpovědi svědka D., že když psal čestné prohlášení, tak jí pak tatínek volal, po smrti Michala se obžalované ptal, jak to bude, aby obžalovaná s dcerou někde neskončila, že začne dědické řízení. Že jeho zájmem je sepsat protokol, elaborát, aby obžalovaná měla v ruce něco, až začne dědické řízení, že on má zájem na tom, aby dosvědčil společnou domácnost. Svědek obžalované říkal, že ještě od roku 2017 protokol doplňoval, vkládal tam ještě nějaké odstavce. Byl to tedy svědka zájem, bál se o budoucnost dcery a vnučky, tak jí řekl, že to vypracuje, že chce, aby to notáři potom předložila.*

35. **Svědka Ing. David H.** k věci sdělil, že znal obžalovanou i P., s P. měli společné chaty na xxx, znali se od svědkových 15 let, patřili do stejné skupiny lidí až téměř do jeho smrti. Obžalovanou poznal na oslavě narozenin kamaráda asi v roce 2004, byla pozvána do jejich restaurace a přišla tam s P.. Poté ji vídal asi jednou za měsíc na chatě. Ze začátku to bylo intenzivnější, jezdila na tu chatu častěji, posléze výrazně méně, v roce 2016 to mohlo být 5x do roka. S P. se svědek vídal každý víkend, chodili do restaurace, občas sportovali, byli přátelé na chatě, sousedé ob tří chaty, takže to nebylo sporadické. Ke vztahu obžalované a P. by svědek řekl, že ze začátku mu to přišlo jako partnerský nebo milenecký vztah, posléze podle jeho informací obžalovaná uklízela, vařila P., občas přijela na víkend na chatu, ale dle slov P. konec vztahu nebyl milenecký, ale sám to i viděl. V roce 2004 asi byli partneři, postupem času mluvil o obžalované čím dál více neutrálně. K dceři obžalované měl P. vřelý vztah, měl ji rád, trávil s ním čas na chatě, když obžalovaná chodila do práce, byl tam s ní dvoje prázdniny, měl ji 14 dní na starosti, učil ji plavat, neměl děti a asi něco kompenzoval. P. nemluvil o tom, jak by chtěl, aby po jeho smrti bylo naloženo s jeho majetkem. Svědek věděl, že má sestřenici, jediná žijící příbuzná, tak bral jako automatické, že by dědila sestřenice. S tou se P. vídal sporadicky, mluvil o ní neutrálně nebo v dobrém. P. na chatu neustále vozil i jiné ženy, kromě období, kdy byl ženatý. Jeho další vztahy byly s Dianou, Yvetou, měl s nimi pravidelné vztahy. To bylo poslední dva roky života, nebo ¾ roku života byl relativně sám, probíhala tam neustále Diana Z., předtím žil 2 až 3 roky s Yvetou, ona se s ním pak rozešla, podle jejích slov, kvůli tomu, jaký byl, ale jinak žen v životě tam probíhalo dost různých. Svědek naposledy viděl P. naposledy pravděpodobně v období, kdy jel do Thajska. Co se mu pak stalo, svědek věděl, zprávy si všichni sdělovali. Našla ho v bytě ležet obžalovaná s tím, že byl nějaký problém se vstupem do bytu, pak tam do toho vstoupil soused a P. odvezli do nemocnice, svědek pak věděl o nádorovém onemocnění. V nemocnici ho navštívit nebyl. V bytě v Praze ho byl navštívit jednou, přibližně dva roky před smrtí, a to v bytě v druhém patře. V jiném bytě nebyl, ani nevěděl, v jakém bytě bydlela obžalovaná. Obžalovaná ale dle svědka rozhodně nebydlela v bytě s P.. Naposledy obžalovanou viděl rok nebo dva před smrtí P., ona na chatu občas přijela, takže se potkali, šli do restaurace, byla součástí komunity. Svědek také s P. trávil většinu Silvestrů v hotelu na xxx, ve vojenské zotavovně, případně v chatě. Obžalovaná na jednom silvestru byla, ale bylo to výrazně déle před smrtí, P. tam bral i jiné ženy, například Z. či Ž.. Ž. s P. dobu před smrtí, asi půl roku, žila, pomáhala mu, měl problémy se zády, s páteří a i díky svojí profesi mu pomáhala a Michal o ní hezky mluvil. P. jezdil na dovolené i s jinými ženami, se Z. jel dvakrát do Thajska za poslední tři roky. S Ž. ani obžalovanou dle svědka pravděpodobně na dovolené nebyl.

36. *K tomu se obžalovaná vyjádřila, že se svědkem měli velmi vřelé vztahy, chodil k nim velmi často. Obžalovaná zpochybnila, že by P. žil s Ž., uvedla, že mezi Ž. a P. kamarádský vztah nebyl, naopak o ní mluvil ošklivě. Na chatě byla obžalovaná asi naposledy v dubnu 2017, kdy svědka potkala. Silvestry na xxx trávil pravidelně. Takže P. neměl velký prostor, aby tam bylo tolik žen, navíc obžalované říkal, že kdyby se jí ze Xxx něco přineslo, tak jsou to opravdu jen známí.*

37. **Svědkyně Kateřina Š.** vypovídala v podstatě shodně jako na úřední záznam v přípravném řízení. Uvedla, že pana P. zná asi 13 let z chaty na xxx, kam jezdí se svým tehdejším partnerem B.. B. s P. měli dříve sousedské konflikty, ale postupně se stali přáteli. Michal chtěl pořád někde

jezdit, tak vytvořili partu přátel a jeli společně do Thajska, on vzal svoji přítelkyni Dianu. Michal si tam vozil různé přítelkyně, i v Praze se kolem něj „motalo hodně lidí“, taky ženy okolo něj se střídaly. Ale v té době měl oficiálně přítelkyni Dianu, určitě to tak bylo poslední rok, předtím byla jeho partnerkou Iveta Ž.. Michaelu D. viděla 1x u Michala doma, představil ji jako uklízečku, nazýval ji „K.“. Na dovolené kupoval dárek pro její dceru. Poté ji viděla až v nemocnici, snažila se všechny návštěvy „vyexpedovat“, s nikým se příliš nebavila. Na návštěvy chodila D. někdy i se svou dcerou. V nemocnici vystupovala jako Michalova manželka, to mu tvrdila lékařka z VFN MUDr. Jarmila Křížová. Svědkyně si vyžádala zprávu o Michalově zdravotním stavu v době jeho hospitalizace, zprávu jí vydali, protože měla jeho souhlas. Za Michalem chodilo hodně lidí, někdo mu tam nosil i alkohol, ten ale pít nemohl vzhledem k užívaným lékům. Vzhledem k tomu, kolik tam bývalo lidí, svoji návštěvu zkrátila, třeba mu jen přivezla uvařené jídlo. MUDr. Křížová říkala, že se někdo pokoušel dát Michalovi podepsat nějaké papíry. Lékařka jim měla říct, že Michal není ve stavu, aby podepisoval nějaké listiny tak, aby byly právně použitelné. Jednou se v nemocnici potkala s Ivetou, Michal už byl „docela mimo“, usínal. Iveta nechtěla odejít s tím, že si Michal zavolal právníka. Michalovi zařizovala přes známé vyšetření v ÚVN. Choval se jinak než na dovolené, nebyl to on. Měl oteklou hlavu. Sice ji poznával, ale přišlo jí, že „mluví z cesty“, možná měl i halucinace. Nakonec mu nádor neoperovali. O obžalované již před hospitalizací říkal, že mu je jí líto a zařídil jí a její dceři bydlení v xxx v přízemí. Měl ji nechat podepsat nějakou směnku asi na 1.300.000 Kč. Před hospitalizací již P. hodně pil a pořádal takové divné mejdany. Jméno Dr. O. svědkyni nic neříká.

38. *Obžalovaná s výpovědí svědkyně neshodla. Zejména s popisem chování P. v průběhu hospitalizace. Opakovala v podstatě totéž, co při svých dřívějších vyjádřeních k výpovědím svědků.*

39. Za souhlasu obžalované a státní zástupkyně byly čteny následující úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků.

40. **Svěddek Josef S.** na úřední záznam o podaném vysvětlení vypověděl, že pana P. znal ještě z dob před revolucí, pak se nějakou dobu neviděli a zase se začali stýkat vzhledem k tomu, že se kamarádí s Tomášem B.. Měli k sobě důvěru, přátelili se. Michal s ním projednával různé právní záležitosti, smlouvy s ním nesepisoval. V poslední době chtěl koupit Alzheimerovo centrum, on jej od toho zrazoval. Ví, že začal shromažďovat finanční prostředky od lidí okolo tenisu. Byl vždy při penězích. Občas mu půjčil i on, šlo o částky okolo milionu Kč, říkal, že chce koupit byt. Peníze vrátil dle ústní dohody. Na pořízení domova důchodců měl základ financí připravený, mělo to být v záložní nemocnici v Hředlech za Berounem, chtěl tento objekt koupit. V roce 2016 zaznamenal, že Michal nějak chřadne, říkal mu, že jestli je nemocný, aby to řešil. Věděl, že střídá partnerky, někdy se jich nemohl zbavit. Mluvil o jedné, která měla přezdívku „uklízečka, K., šmátra“, té se nemohl zbavit. Přezdívku „šmátra“ jí dal proto, že jej údajně pořád sledovala, „byla mazaná, viděla mu do soukromí“. On ji nikdy neviděl ani si nepamatuje, jak se jmenovala. Dále vypověděl k závěti, kterou měl Mgr. P. sepsat po svém návratu z Thajska, a kterou on i D. podepsali jako svědci (listina předložená do dědického řízení Tomášem B.). Dopis (závěť) chtěl nechat u něj, protože nedůvěřoval té ženě (K.), aby to u něj doma nenašla. Neví, kdy přesně Michal zemřel, o jeho smrti se dozvěděl od Tomáše B. nebo Jirky D.. Bylo mu řečeno, že měl neléčitelný nádor, že „byl jen schránka“.

41. **Svěddek Jiří D.** do úředního záznamu o podaném vysvětlení uvedl, že Pepa S. je jeho kamarád, chodí k němu pro rady, občas se tam potkal s P.. Jednou jim P. dal podepsat závěť. Ví, že P. zemřel na nádor na mozku. O přítelkyních P. nic bližšího neví, nezná je jménem.

42. **Svědkyně Rika K.** do úředního záznamu o podaném vysvětlení uvedla, že měla s Michalem P. poměr v době léta až podzimu 2013, kdy s manželem žili odděleně. Seznámil je pan B.. Stýkali

se jen v tuto dobu. Nežili spolu. V té době s ním otěhotněla. Dohodli se, že se rozvádět nebude. Později s dcerou Sofií strávili společně jen pár dní. Naposledy Michala viděla, když byl dceři 1 rok, byli společně na dovolené v Itálii. Požádal ji o kopii rodného listu dcery, ten mu předala. O jeho zdravotním stavu nic nevěděla. O tom, že zemřel, jí řekl B., ani nevěděla, že byl předtím v nemocnici. Ptala se B., proč jí to neřekl, on říkal, že si to Michal nepřál. Jediný, kdo mohl vědět, že je S. P. dcera, mohl být B., byl to Michalův kamarád. Tomáš za ní přišel s tím dopisem, kde je zmíněna dcera S., potom byla u notáře a připojila se k dědickému řízení. Později se dozvěděla, že dědické řízení je komplikované, ale nikoho z těch osob, které v něm figurují, nezná, ví, že tam mělo být více závětí. Ví o válce mezi expřítečkami Michala, v době, kdy se dozvěděly, že Michal měl dítě, například bytná Michala se snažila Ivetu vyhodit z chalupy. Taky ví, že tato bytná Michalovi pomáhala s technikou, protože ten to neuměl se smartphony apod.

43. **Svědék Jakub P.** do úředního záznamu o podaném vysvětlení vypověděl, že se s Michalem P. seznámil asi před 7 lety (výslech veden 11. 4. 2018), bylo to náhodné setkání, poté v kontaktu nebyli. Za nějakou dobu se několikrát potkali v baru Kozička. Tam mu vyprávěl, že má projekt, který by chtěl realizovat, mělo jít o domov důchodců, říkal, že má možnost sehnat pozemky od Prahy 1, kde chtěl tento dům postavit. To bylo v roce 2012-2013. Později už mluvil v konkrétních rysech, mělo jít o projekt v hodnotě 70 milionů Kč. Původně si myslel, že by se v tom taky angažoval, ale bylo to pro něj drahé, peníze k dispozici neměl a takovou půjčku by nedostal. P. za ním přišel s tím, že by potřeboval půjčit peníze, nejdřív chtěl 3 miliony Kč, pak 800.000 Kč, postupně se ty půjčené částky vyšplhaly na částku, která je uvedena na směnkách, které předložil do dědického řízení. Na každou půjčku podepsali směnku, smlouvu o půjčce neseřpisovali. Platnost směnek končila 2015-2016. Peníze si předávali v hotovosti, různě v restauracích v Praze 1. Peníze mu dával z našetřené hotovosti, kterou měl k dispozici, nevybíral je z účtu. Měl našetřeno z dřívějšíka, po své matce, nebo si vzal půjčku od někoho, koho nechce jmenovat. Předávání peněz probíhalo v letech 2012-2013. Peníze mu původně půjčoval na 2 roky, ale protahovalo se to, asi to „padalo na tom pozemku, který se mu asi nepodařilo koupit“. Jak se s P. bavili, zjistili, že mají společného známého – B., toho zná přes 20 let. O smrti P. se dozvěděl až po nějaké době od B.. P. naposledy viděl v lednu 2017.

44. Dále byla ve věci **slyšena** zpracovatelka znaleckého posudku s dodatkem (č.l. 125 až 130, č.l. 133 až 135) **znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Gabriela Léblová.**

45. Znalce stvrdila závěry svého posudku ve znění dodatku, z nichž vyplývá, že Mgr. Michal P. byl dne 18. 4. 2017 přivezen RZS na neurologické oddělení VFN poté, co byl nalezen doma ležící na zemi, zmatený. Dle přítelkyně tomuto předcházely opakované pády, zhoršené vyjadřování, změny chování, toto v délce trvání cca 2 měsíců. Neurologie byl zjištěn objemný tumor v hloubce pravé hemisféry s edémem, jehož prognóza byla zhodnocena jako infaustní, kdy vzhledem k lokalizaci nálezu byl zvolen konzervativní přístup. Pro realizaci biopsie tumoru byl Mgr. Michal P. dne 2.5.2017 přeložen na neurochirurgické odd. ÚVN, biopsie byla provedena dne 3.5.2017. Následně došlo k metabolické dysbalanci, pro kterou byl dne 10.5.2017 přeložen na metabolickou jednotku VFN. Ve zdravotnické dokumentaci Neurologické kliniky VFN i Neurochirurgické kliniky ÚVN je mimo jiné uvedeno, že v době před přijetím Mgr. P. netrpěl žádnou vážnou nemocí, neužíval stabilní medikaci. V anamnéze je pouze uveden disektomie, provedená v roce 2013 v nemocnici Na Homolce, dále je zmíněno podezření na abúzus alkoholu, aniž by byly dále uvedeny takové skutečnosti, které by toto potvrzení mohly potvrdit (intervence psychiatrem, psychologem, nástup režimové léčby, projevy abstinčního stavu, cravingu, zmínky o opakovaných incidentech pod vlivem alkoholu či umístění na záchytnou stanici apod.). Ani chorobopis praktického lékaře neobsahuje žádné zmínky o přítomnosti duševní poruchy včetně alkoholové problematiky. Znalce uzavírá, že nezjistila žádné takové údaje, které by odpovídaly přítomnosti vážné duševní poruchy u Mgr. P. ve dnech

1.7.2015, 18.1.2015 ani 17.10.2016 či v únoru 1998 (data dalších listin, které byly v rámci dědického řízení předloženy), tedy v této době nebyly rozpoznávací ani určování schopnosti Mgr. P. vzhledem k předmětným právním úkonům nikterak narušeny. Ve dnech 28.4.2017 a 29.4.2017 byla u Mgr. P. přítomna vážná duševní porucha na bázi poškození mozku, v jejímž důsledku byly rozpoznávací a určovací schopnosti vzhledem k předmětnému právnímu úkonu významně narušeny, podle znalkyně takového úkonu nebyl z forenzně psychiatrického hlediska schopen.

46. *Znalkyně dále podrobně odpovídala na pokládané dotazy a soud proto v podrobnostech odkazuje na protokol z hlavního líčení ze dne 30.11.2020.* Uvedla zejména, že V prvních datech neshledala nic, co by ukazovalo na vážnou duševní poruchu. Od doby hospitalizace ve VFN, pak ÚVN, od 18.04.2017, v době závěti, která je datována 28.04.2017, posuzovaný pořízení závěti schopen nebyl – vzhledem k nálezům ve zdravotnické dokumentaci, což byl masivní nádor v mozku. Svědkové hovoří o poruchách motoriky a chování již dva měsíce předem. Z lékařské dokumentace zdůraznila zejména nádor 4x3 cm, edém mozku a nekrózu v okolí nálezu. Dále je ve zdravotnické dokumentaci zvažován tzv. neglect syndrom, což je syndrom opomíjení části okolí i osob v důsledku masivního poškození mozkové tkáně. Takovýto vážný nález, který trval celou dobu hospitalizace, nevznikl až dne 18.04.2017. Byl přítomen již dříve, podle zdravotnické dokumentace jej lze datovat min. ode dne 18.04.2017. Znalkyně obdobně jako u jiných posudků tohoto typu, tedy na zemřelé, vycházela ze zdravotnické dokumentace. O dřívějších obdobích se nedá spolehlivě vyjádřit a data, která měla znalkyně k dispozici z předchozích zdravotních záznamů, nesvědčí o vážném narušení psychických funkcí, před tímto obdobím. Od hospitalizace do smrti se stav už nezměnil. Dodala, že pacienta za jeho života nevyšetřovala, znalecký úkol jí byl zadán až po jeho smrti. Zda by byly závěry posudku jiné, kdyby pacient žil, nemůže znalkyně odpovědět. Pacient byl hospitalizovaný s jasným nálezem, bylo tedy možné vycházet ze zdravotnické dokumentace a odpovědět na otázky v posudku. Znalkyni poskytla spisový materiál policie a znalkyně neměla pocit, že ve spisu chybí něco zásadního. Základem posudku je zdravotnická dokumentace, kterou vyžádala a získala znalkyně sama a ze které čerpala nejpodstatnější informace. Z výsledku/vysvětlení svědků čerpala informace o tom, kde se pacient léčil, jaké užíval léky apod. Někteří svědci popsali, že se zdálo, že je nemocnému střídavě lépe a hůře. V dokumentaci jsou popisovány stavy dezorientace a zmatenosti, stav nebývá v tomto případě vysoce pravděpodobně homogenní – že by byl celou dobu zmatený. Znalkyně sdělila, že někdy je laiky vydobýván pojem tzv. lucidní perioda, lucidní okénko, kdy je předkládána úvaha, že člověk má objektivně organicky poškozený mozek, ale zrovna když se podepisovala např. smlouva, tak právě to byl moment, kdy měl lucidní okénko, kdy vnímal. Z literatury faktu to tak není, kdyby s daným člověkem bylo v ten moment hlouběji komunikováno, vyjde najevo, že psychické funkce jsou poškozeny, zejména v rovině analýzy a syntézy, v rovině predikce. Především však lidé takto postižení, jsou velmi sugestibilní a ovlivnitelní. Stav pacienta kolísal i v závislosti na terapii kortikoidů, že jakmile se dávky snížily, stav se podstatně zhoršil až do stavu zmatenosti. Co se týká motoriky, záleží, kde v mozku je umístěn defekt. U posuzovaného je popisováno postižení motoriky, nestability. Mozkové buňky, které řídí nervy v končetinách, byly poškozené, a tudíž periferní nervy nefungovaly. Pokud měl některé periferní části ochrnuté, znamená, že buňky v mozku byly mrtvé. Posuzovaný dle zdravotnické dokumentace nevěděl o věcech, které se děly den předtím. K závěrům znaleckého posudku MUDr. Turka znalkyně uvedla, že závěr MUDr. Turka je založen na jedné větě v sesterské dokumentaci. Přirovnala to k situaci, kdy je přijat člověk se zlomenou nohou, bolí ho to, ošetří se, dostane analgetika a přemýšlí se o dalším postupu. Jedno dopoledne se sestra zeptá jak mu je a on odpoví, že ho noha teď nebolí. To ovšem neznamená, že když ho noha nebolí, tak jí nemá zlomenou a předchodí nálezy RTG a údaje v dokumentaci budou ignorovány. Poškození mozku je porucha, která nepřejde, nemůže se stát, že jeden den je to úplně dobré a druhý den úplně špatné, poškození je trvalé. V oddíle, kde je sesterská dokumentace, je v jednom datu napsáno, že posuzovaný je v pořádku, pak je shrnutí sesterské –

například 30.04.2017 je konstatováno zhoršení stavu, zmatenost, neklid, ospalost, 25.04.2017 chce opouštět oddělení, částečná soběstačnost. A pak je tady realizace ošetrovatelského plánu. Posudek pana doktora, str. 14, celkové zhodnocení pro sestry, co s tím člověkem mají dělat a tam je napsáno: dezorientace, zmatenost, poruchy kognitivních funkcí. Podle názoru znalkyně je to velmi selektivní hodnocení a posouzení podstatných věcí kolem. V psychiatrii jsou i diagnózy, kdy jeden den byl člověk v pořádku a druhý ne. Ale u organických poruch s takto masivním nálezem v mozku toto možné není. S tím, že u těchto lidí je významně ovlivněna schopnost být sám za sebe, ve smyslu ovlivnění, sugesce, podrobnosti vůči druhému. Na neurologii byl masivní nález, infaustní (takový, který není k uzdravení, dotyčný zemře), a proto posuzovaný zemřel. Znalkyně se vyjádřila k obsahu SMS zpráv na č. l. 691 až 727 tak, že byla zjištěna organická porucha mozku na bázi vážného poškození mozku, u které lze předpokládat narušení analýzy, syntézy a predikce, výraznou sugestibilitu a ovlivnitelnost. Proto se domnívala, že posuzovaný nebyl řádně schopen zvážit, co všechno znamená úkon, který je diskutován. Komunikovat prostřednictvím SMS však mohl v omezené míře být schopen. Dle znalkyně je diagnostický závěr dle MKN organická porucha na bázi poškození mozku. Na otázku znalce MUDr. Turka sdělila, že nelze vždy striktně vycházet z MKN, eventuálně z DSM5, protože pokud jde o prvozáchyty, což nebývá neběžné, je konstatován akutní psychotický stav, pak nelze úplně zacílit na etiologii. Dle znalkyně by bylo možné najít v MKN psychotickou poruchu nejasné etiologie atd. Ale jsou posudky uzavírané syndromem z důvodu, že v ten moment, kdy je posudek realizován, nejde jiné zjistit. Psychiatrické diagnózy se realizují na základě symptomů tady a teď a na jejich proměně v čase. Někdy není proměna v čase, je konstatována akutní psychóza. Diagnóza se zpřesňuje např. po ochranných léčbách. Znalkyně sdělila, že lékař osobám, kteří se napiší, že mají právo přístupu k informacím o hospitalizovaném, sděluje informace. K lékařské zprávě na č. l. 614 sdělila, že může působit navenek tak, že někdo něco řekne a dotyčný na to kývne, ale kdyby byl rozebrán obsah sdělení, pak budou od dotyčného velmi rozpačité odpovědi. To je obdobné, když člověk odpoví, že nemá bolesti, ale v sesterské dokumentaci není hlubší rozbor. Sestra zjišťuje, zda je pacient v pořádku, kape kanyla, neprosakuje, není agresivní, zjišťuje praktické věci. Dle znalkyně nebyl pacient v dobrém stavu, byl na vysokých dávkách kortikoidů, což je také vysoce diskomfortní i pro psychiku. K psychomotorické schopnosti psát se znalkyně vyjádřila tak, že v záznamu je: „Lehká až středně těžká levostranná hemiparéza, zejména levé horní končetiny“. Tedy pokud byl pravák, lze předpokládat, že tužku udržel. Znalkyně si však nemyslela, že by vzhledem ke svému stavu byl racionálně schopen sestavit koncept závěti. Na otázku, zda by se změnil pacientův podpis, kdyby bylo postižení levostranné, znalkyně odpověděla, že by k tomu dojít mohlo, ale nemuselo. Řada lidí s omezenou svéprávností se podepíše navazovaně. K tomu, že pacient opakovaně podepisoval informované souhlasy se zákroky, znalkyně sdělila, že to je věc právní normy zdravotnického zařízení. Dodala, že se také v případě posuzovaného jednalo o záchranu života. Znalkyně se nedostala k informaci, že by pacientovi byla upravena svéprávnost. Na otázku, kdyby někdo z lékařů měl pocit, že Mgr. P. není schopen právních úkonů, zda by to mělo být předmětem řízení o omezení svéprávnosti, znalkyně odpověděla, že výhledově ano. Praxe dle znalkyně bývá taková, že v akutní době se svéprávnost neřeší a, neřeší se, když je stav infaustní. Úprava svéprávnosti se řeší až cca po roce, když je člověk na lůžku následné péče a je možno předpokládat, že tam dlouho bude.

- 47.K výpovědi znalce MUDr. Turka uvedla MUDr. Leblová, že přestože diagnosticky by našla s MUDr. Turkem nejspíš finální shodu – liší se závěry ve smyslu, že MUDr. Leblová si nemyslí, že posuzovaný byl ve stavu, který by šel na jeden a půl dne zvrátit natolik, aby byl zcela v pořádku a schopen podpisu závěti. Dle znalkyně byl stav tak vážný, že ani v ten konkrétní den posuzovaný nenabyl psychických funkcí ad integrum. O čemž svědčí i stav, který je zcela odvislý od medikace – tedy trošku se sníží kortikoidy a už se stav zhorší, takže 30.04.2017 je opět konstatována zmatenost atd. Dle znalkyně z logiky poruchy to možné není a MUDr. Turek si myslí, že ano. To je hlavní rozdíl mezi posudky. Každý z toho stavu vyvozuje něco jiného.

48. Znalce uzavřela, že po celou dobu hospitalizace tj. od 18.4.2017 do smrti byla u Mgr. P. přítomna vážná duševní porucha na bázi poškození mozku, v jejímž důsledku byly rozpoznávací a určovací schopnosti vzhledem k předmětným právním úkonům významně narušeny, podle znalce takového úkonu nebyl z forenzně psychiatrického hlediska schopen.
49. Ve věci byl také **slyšen** zpracovatel znaleckého posudku (č.l. 670 až 690) **znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zvláštní specializací gerontopsychiatrie, MUDr. Tomáš Turek**, který v přípravném řízení zpracoval posudek na základě zadání obhajoby. Znalec stvrdil závěry svého posudku, že duševní stav Mgr. P. ve dnech 28.4.2017 a 29.4.2017, kdy podepsal „Závět“ a „Dodatek“, plně komponován, byla zachována orientace, je popisována spolupráce, není popis stavů zmatenosti, dezorientace či poruch paměti. Na základě těchto informací není možné dle znalce „náležet příznaky (diagnostická kritéria)“ tak jak jsou uvedeny v Mezinárodní klasifikaci nemocí 10 revize, aby mohla být stanovena některá z diagnos uvedených v Mezinárodní klasifikaci nemocí 10 revize. Bylo přítomno poškození mozku. Nebyla přítomna závažná duševní porucha, v jejímž důsledku by byly jeho rozpoznávací a určovací schopnosti vzhledem k předmětnému právnímu úkonu významně narušeny a k takovým úkonům by nebyl z forenzně psychiatrického hlediska schopen.
50. Znalec dále *podrobně odpovídal na pokládané dotazy a soud proto v podrobnostech odkazuje na protokol z hlavního líčení ze dne 30.11.2020*. Ke své osobě sdělil, že již není zapsán na seznamu znalců. Znaleckou činnost ukončil v souvislosti s novým zákonem o znalcích, kdy se dále znalecké činnosti za nových podmínek věnovat nehodlá. Ve své znalecké praxi se zaměřoval zejména na posudky pacientů nad 65 let, protože jeho specializací je také gerontopsychiatrie, dále se zabýval organickými poškození mozku i v mladší věkové kategorii. Oddělením, na němž znalec působí, prošlo 8.000 až 10.000 pacientů. Býval přisedícím u komisí, kde se zkoušela gerontopsychiatrie. Ke znaleckému posudku MUDr. Leblové sdělil, že znalce uvedla, že se jedná o organické poškození mozku. Ptal se na duševní poruchu, která tím vzniká. Odpověď nezachytil. Na základě poškození mozku byla popsána duševní porucha. A jedno z kritérií je, že pokud dojde k uzdravení mozku, tak duševní problémy odezní. Diagnóza, byť by byla popsána syndromologicky, by měla splňovat mezinárodní diagnostická kritéria. Z kompletní dokumentace znalec zjistil, že problémy začaly v únoru 2017, k dramatickému zhoršení došlo 18.04.2017, kdy byl posuzovaný hospitalizován. První bylo podezření na cévní mozkovou příhodu, symptomatika odpovídala. To, že posuzovaný měl problémy i předtím, bylo zapsáno, že mohlo být působením alkoholu nebo drobným cévními příhodami, které nenechají stopy na mozku, ale klinicky odpovídají tomu stavu, který se nazývá transitorní ischemická ataka. Dočasné zúžení průtoku krve, které po krátké době odezní. Z dokumentace neurologické kliniky je popsána prvních 12 dní výrazná dynamika potíží. Dochází k upřesnění diagnózy na kulovitý útvar cca 4 cm. Kolem útvaru byl edém mozku, nekrózy uvnitř nádoru (edém je způsoben poškozením mozku, v tomto případě rozpínavostí nádoru). Léčba otoků může nebo nemusí mít za následek zlepšení té části mozku, tedy i funkcí, které jsou tou částí řízeny. V dokumentaci to bylo a dle znalce to není "jen jeden výkřik do tmy sestřičkou", jak tu bylo opakováno. Z ošetřovatelské dokumentace ke dni 26.04.2017 plyne: „Včera se cítil přijatelně, že snad z důvodu změny počasí, v noci moc nespál, bolesti nemá. Orientovaný, zlepšení psychomotorického tempa i neglect syndromu, nálada pokleslá, antidepresiva si pacient nepřeje. Protiedematózní terapie bude převáděna tabletou.“ Dále 27.04.2017: „Cítí se dobře, že by mohl jít domů, kde si potřebuje vyřídit nějaké záležitosti, hlava ho nebolí, při vědomí, orientovaný, neurologicky zlepšen.“ 28.04.2017: „Opět zlepšen, subdepresivní.“ Začíná se ukazovat snižování nitrožilních kortikoidů, v plánu bylo převedení na tabletu, na nižší dávku. Jestliže se ví, že kortikoidy byly podávány kvůli zjištění, zda ustoupí nebo neustoupí otok okolo nádoru, tak když se snižovaly, bylo vysoké riziko zhoršení stavu. Což nastalo se zpožděním, okolo 30.04.2017 s tím, že po opětovném nasazení kortikoidů toto odezní. Jestliže by byla diagnóza demence, jak byl posuzovaný popisován na začátku onemocnění od 18.04.2017, tak se jedná

o dlouhý časový úsek, co se týká dynamiky, že dochází ke zlepšení. U demence mohou být výkyvy, ale nikdy ne bez demence nebo s demencí. Je to pořád špatné, demence je hodnocená podle nejhoršího nálezu. Co se týká lucidního intervalu, jak vyplývá z forenzní psychiatrie, tento je nepřijatelný, v tom je mezi znalci shoda. Ani v demenci nemůže dojít k náhlému projasnění mozku. Ale jsou i jiná onemocnění, která typicky odpovídají tomuto. Zmatenost, poruchy paměti - léčbou nebo i bez ní, může tento stav odeznít. A to se nazývá delirantní stav - nasedající stavy zmatenosti. Které mohou mít organický, somatický, multifaktoriální důvod, dekompenzace celého organismu. Znalec v praxi několikrát zažil, že pacient s nádorem na mozku, který nebyl schopen komunikovat, po kortikoidech komunikoval tak, že na něm nebylo nic vidět. Prognóza byla také infaustní. Jde o to, jak dlouho trvá edém, jak nevratně jsou buňky utlačené, když se vytáhne voda, která tam je, tak mozek začíná zase fungovat. Znalec nezpochybnil obrovský nádor, ale kolísání stavu bylo jednoznačně zapříčiněno otokem mozku. Kdyby nebyl, nemohly by být popsány výkyvy stavu, jak jsou v dokumentaci. V propouštěcí zprávě je také napsané: „Po medikaci kortikoidy dochází ke zlepšení zdravotního stavu.“ Také vycházel jen ze zdravotnické dokumentace, posouzení duševního stavu má vycházet vždy z presumpce zdraví, nikoliv nemoci. Dle znalce není možné pouze něco předpokládat, je nutné vždy vědět, zda je to trvalé či přechodné a jak se diagnóza jmenuje. Proto se ptal MUDr. Leblové, co je to za diagnózu, protože některé nejsou trvalé. U delirantních stavů ¼ pacientů zemře, u ¼ odezní zcela a nevrátí se a zbytek je nestabilní. Typické je, že když odezní, tak si na to nemocný nepamatuje, což se dělo. Není to poruchou paměti, ale vědomí. Dotyčný kouká, pohybuje se, komunikuje více či méně zmateně, hloubka stavu může být různá a typická je absolutní ztráta paměti na prožitě. Znalec si kladl otázku, proč docházelo ke kolísání. U demence takové výkyvy nejsou. Není to jen od sestřiček, ale i lékařů a odpovídá to nasazení kortikoidů. Širší souvislosti v dokumentaci našel a pojmenoval. Na otázky odpovídal znalec tak, že uvedl, že je třeba oddělit dvě věci. Nádor zůstával, pacient zůstával nemocný. Duševní stav, delirium, je např. od 15. do 17., ale poté odezní a už tam není. Takže pacient „nevypadá“, že ho nemá, on ho opravdu nemá. Když by se jednalo o demenci, bude setrvalá. Když by to byla deprese, např. periodická, onemocnění bude do konce života, ale s dlouhými obdobími remise, v níž nebude mít symptomy, ale pořád bude v terapii podle Guidelineu. V těchto situacích není možné říci, že člověk vypadá, že duševně nemocný není, protože v ten okamžik opravdu není nemocný. Otok splaskával. Bylo to patrné na klinickém obrazu, jak posuzovaný působil navenek. Protože je psychiatrie a neurologie propojená, tak pokud se posuzovanému na kortikoidech zmírní otok mozku, bude v daný moment zdravý z psychiatrického hlediska. Kortikoidy mohou vyvolávat deprese, psychotické stavy, mohou vyvolat ledaco, to patří mezi nežádoucí příznaky. Ale v tomto případě pacient jednoznačně profitoval. Na otázku, zda kortikoidy samotné mohly působit na jeho uvažování, znalec odpověděl, že se jednalo o masivní dávky 40 až 80 mg na den. Nejčastěji vznikají poruchy nálady ve smyslu depresí až potom psychotické dekompenzace ve smyslu bludů, halucinací, stav, který by mohl být obdobný schizofrenii, ale ten by byl popsán ve zdravotnické dokumentaci. Pacienta v běžné komunikaci vnímali svědci. Zdravotnický personál výkyv také zaznamenal. Asi dne 27.04.2017 se pacient ptal na možnost propuštění. Odpověď zněla, že pokud bude stav setrvalý jako ten den, tak propuštěn může být následující týden. Lékaři se chtěli vyvarovat výkyvům. Chtěli mít jistotu, že se bude moci o sebe postarat. V dokumentaci byla někde napsaná mírná zmatenost, 19.04.2017 spavost, dezorientaci, zpomalení psychomotorického tempa, bez náhledu. 20.04.2017 si pacient začal uvědomovat situaci, bolesti, rámcově orientovaný. 21.04.2017 po antiedematózní léčbě výrazné zlepšení poruchy hybnosti. Takže v době 23. a 24. znalec nemohl sdělit, že by pacient nebyl schopen právního jednání. Dne 28.04.2017 při vědomí, orientovaný, neurologicky zlepšen psychomotoricky, subdepressivní, ani zmínka o dezorientaci a zmatenosti. V dekuru několik dní předtím je toto naopak popsáno. Stejně jako 01.05.2017 je napsáno, že si včerejší zhoršení stavu nepamatuje, právě kdy docházelo k překlopení léků z nitrožilních na nižší tabletové. K ústupu stavů tak docházelo

od přijetí setrvale dále, nikoliv pouze dne 28.04.2017. Znalce považoval za spekulativní to, že když má nádor a deset dní předtím nebyl něčeho schopen, tak že by neměl být schopen v daný moment, když je popsáno, čeho všeho schopen je. Pokud by pacient neměl edém a byly by podány kortikoidy, nestalo by se nic – kortikoidy reagují na edém. Po snížení dávek kortikoidů došlo ke zhoršení stavu pana P. a znovu byly nasazeny kortikoidy. Od 30.04.2017 znovu přistoupili k dávce 3x8 mg IV. Ke snížení dávky kortikoidů došlo dle dokumentace - 28.04.2017 snížen Dexamethazon 3x8 IV, o víkendu převedení na Fortekortin, 29.04.2017 již nebyl podán nitrožilní, ale slabší tabletový 3x4 mg, k tomu vstřebávání přes žaludeční stěnu, tedy s mnohem většími ztrátami. Nicméně ke zhoršení stavu nedochází ihned po snížení, je tam zpoždění účinku, až při nasazení, tak vysazení. Znalec vycházel z dokumentace z neurologické ambulance VFN, kompletní z hospitalizace ve VFN Kateřinská, včetně denních záznamů lékařů i středně zdravotnického personálu, dále zprávy z vyšetření biopsie. Znalec potvrdil, že stav byl infaustní, také dle zkratky DNR (neresuscitovat – dle č. l. 369) ve zdravotnické dokumentaci. Ohledně zpráv z ÚVN sdělil, že se jednalo o papírovou konzultaci, znalec udělal výpis vztahující se k psychickému stavu. K biopsii znalec sdělil, že biopsie je část odebrané tkáně nádoru a kortikoidy by neměly vliv na to, jak nádor vypadá uprostřed. K diagnóze demence znalec uvedl, že se tak stav posuzovaného jevil v okamžiku, kdy byl přijímán včetně toho, že se stav jevil také jako cévní mozková příhoda, symptomy jsou stejné. Teprve časem se diagnóza upřesní. Byla diagnóza demence a diagnóza delirium nenasedající na demenci. Stav jsou totožné a není možné během hodiny nebo dne je od sebe odlišit. Ukazuje to dynamika, že pokud by se jednalo o demenci, tak by nedošlo k takovému zlepšení, v nejlepším případě by došlo k výkyvům. Demence by mohla souviset i s nádorem. Dle znalce k datu 28.04. a 29.04.2017 netrpěl posuzovaný duševní poruchou. V průběhu hospitalizace, tj. od 18.04. do 01.05.2017, během prvních pěti dnů lze diagnostikovat duševní onemocnění delirium, které nenasedá na demenci. To je psychiatrická diagnóza po omezenou dobu a ta odezněla. Jde o kvalitativní poruchu vědomí – lucidita je stav vědomí, pak je vědomí plné. Drobné zhoršení bylo při pokusu převodu z infusí na tabletky a poté bylo vše v pořádku. Znalec nenašel po nasazení léčby kortikoidy důkaz o ovlivnění psychiky posuzovaného. Ústup otoku ale nebyl potvrzen zobrazovací technikou, zmírnění otoku bylo konstatováno zdravotnickým personálem v rámci klinického popisu chování pacienta. Dle znalce byl posuzovaný dne 28.04.2017 plně schopen pochopit, co podepisuje a jaké dopady to bude mít. Dne 29.04.2017 byl také schopen. Edém ustoupil natolik, že nebyly popsány příznaky duševního onemocnění. Zvrátila se orientace, komunikace, náhled na nemoc. Ke zhoršení došlo v noci na 01.05.2017, a proto se z tablet okamžitě přešlo zpět na infuzní kortikoidy. Pacient byl o svém stavu také podrobně informován: 21.04.2017 - CT hrudníku, „Pacient v plném rozsahu informován.“ Dle znalce byl nádor diagnostikován již 18.04.2017 a to mu bylo sděleno. Zároveň podepsal souhlas s biopsií, a to se nemůže dít bez pacienta. Z praxe znalce zná případ, kdy nádor byl velikostí pomeranče, jak byl diagnostikován, ke změně ad integrum došlo. I když přechodně.

51. Závěry znalců MUDr. Léblové a MUDr. Turka se téměř shodovaly v souvislosti s diagnózou P., neshodly se ale na závěru, zda P. byl dne 28.04.2017 a dne 29.04.2017 schopen pochopit obsah a význam podpisu závěti či dodatku a jeho následky.

52. Podle ust. § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalované i státní zástupkyně **soud četl následující znalecké posudky:** znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví interna, kardiologie, znalecký posudek z oboru písmoznalectví odvětví zkoumání ručního písma, znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, znalecký posudek z oboru písmoznalectví a znalecký posudek z oboru kriminalistika odvětví technické zkoumání písemností.

53. V průběhu přípravného řízení byl k posouzení jejího zdravotního stavu obžalované přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví interna, kardiologie. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví interna, kardiologie vypracovaného znalcem Prof. MUDr. Milošem Táborským, CSc., FESC, FACC, MBA,** (svazek č. 1 č. l. 35-44) bylo zjištěno, že zdravotní stav obžalované je dán zejména četnými subjektivními obtížemi z oblasti dominantně neurologické a kardiologické, aktuálně je zcela kompenzována a bez limitací. Aktuální zdravotní stav nebrání její účasti na trestním řízení.
54. Toto následně potvrdil ve svém **znaleckém posudku i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství MUDr. Jan Boháč.**
55. **Ze znaleckých posudků z oboru písmoznalectví odvětví zkoumání ručního písma a doplňku vypracovaných znalcem JUDr. Jiřím Strakou** (svazek č. 1 č. l. 144-165, 167-184, 186-198) soud zjistil, že sporný podpis na „závěti“ ze dne 28.4.2017 je s vysokou pravděpodobností pravým podpisem Mgr. P. (tento závěr znalec v doplňku posudku změnil na kategorický). Sporný podpis na jméno Mgr. Michala P. na originále listiny „Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012“ v místě označeném „věřitel Mgr. Michal P.“ kategoricky vyhotovil Mgr. Michal P.. Při zkoumání opisu Plné moci ze dne 1.5.2017 (svazek č. 1 č. l. 199), znalec zjistil, že podpis Mgr. P. na této listině je pravděpodobně kopií jeho pravého podpisu.
56. **Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika odvětví ceny a odhady nemovitostí a jeho doplňku vypracovaných znalkyní Miroslavou Dostálovou** (svazek č. 1 č. l. 210-235), který byl zpracován k ohodnocení majetku zemřelého Mgr. P., soud zjistil, že obvyklá cena rodinného domu č. p. xxx na parc. č. xxx včetně studny na pozemku byla stanovena na 1.441.635,50 Kč, pozemků zapsaných na LV xxx byla stanovena na 2.148,80 Kč, pozemků zapsaných na LV xxx byla stanovena na 3.127,80 Kč, hodnota pozemků č. parc. xxx xxx xxx a trvalých porostů na nich byla stanovena na 538.597,20 Kč (vše v k. ú. Xxx, obec Xxx, okres xxx). Obvyklá cena bytové jednotky č. xxx umístěné ve 3. nadzemním podlaží bytového domu č. p. xxx v ulici Xxx byla stanovena na 6.284.309,27 Kč, bytové jednotky č. xxx umístěná v přízemí bytového domu č. xxx v ulici Xxx byla stanovena na 2.924.924,56 Kč a se spoluvlastnickým podílem na příslušenství a pozemku pak na 3.395.700,53 Kč (hodnota obou bytů včetně podílu na pozemcích a příslušenstvích celkem 9.680.009,80 Kč).
57. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví technické zkoumání písemností vypracovaného znalcem RNDr. Miloslavem Musilem** (svazek č. 2 č. l. 309-318), na základě kterého byla zkoumána listina „Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012“. Ze závěrů tohoto posudku vyplývá, že první list této písemnosti byl vtištěn jednobarevným laserovým tiskem, zatímco druhý list byl vtištěn jednobarevným nepříliš kvalitním inkoustovým tiskem. V kontextu s tímto zjištěním je zde opodstatněné podezření o výměně listů. V prvním odstavci druhého listu této písemnosti se uvádí „v případě úmrtí budoucího nabyvatele Mgr. Michala P.“, přičemž termín nabyvatel nemá k textu první strany návaznost ani opodstatnění.
58. Soud dále v hlavním líčení provedl důkaz listinami založenými ve spise.
59. Dle **trestního oznámení** a jeho doplnění na č.l. 342 až 350, které podala poškozená Kateřina P., měla obžalovaná Mgr. Michaela D. způsobit poškozené újmu tím, že zemřelému Mgr. Michalovi P. dala podepsat listinu zvanou Závět', jejímž obsahem je odkázání veškerého majetku obžalované, a také Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 02.05.2012, kterou měla být prodloužena lhůta k vrácení půjčky obžalované vůči P. ve výši 1.350.000 Kč na

uhrazení mimořádného členského vkladu, a to do 02.06.2053 s tím, že v případě smrti věřitele P. zanikají povinnosti obžalované jako dlužníka vůči jeho dědicům.

60. V rámci trestního oznámení zmiňuje poškozená rovněž Jakuba P. a jeho jednání, spočívající v předložení směnek ve výši 11.000.000 Kč – tato trestní věc byla vedena odděleně, a z dalších listin založených ve spise plyne, že **rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2020 sp.zn. 42 T 7/2019** (č.l. 914 – 922) byl obžalovaný Jakub P., nar. xxx, uznán vinným zločinem podvodu podle ust. § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle ust. § 234 odst. 3 alinea 2 tr. zákoníku za použití ust. § 238 tr. zákoníku, kdy za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci ve spojení s **usnesením Vrchního soudu v Praze sp.zn. 9 To 13/2020** (č.l. 923 – 926) právní moci dne 3.6.2020.
61. Další trestní oznámení (svazek č. 2 č. l. 348-354) podala Kateřina P. na Tomáše B., který v rámci dědického řízení po Michalu P. předložil listinu datovanou dnem 17.10.2016, která údajně obsahuje jeho pořízení pro případ smrti, jako svědci jsou zde podepsáni Josef S. a Jiří D. – trestní řízení proti všem těmto osobám je rovněž vedeno zvlášť, a to u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 8 T 129/2019, což dokládají listiny založené ve spise. Řízení nebylo ke dny vyhlášení tohoto rozsudku skončeno.
62. Součástí spisu je **úmrtní list** (svazek č. 2 č. l. 355), z něhož bylo zjištěno, že Michal P. zemřel dne xxx.
63. **Z protokolu z jednání před notářem ze dne 23.8.2017** (svazek č. 2 č. l. 356-357) soud zjistil, že na tomto jednání Mgr. D. předložila listinu obsahující závěť Mgr. P. datovanou dne 28.4.2017. Podle prohlášení Mgr. D. byla tato závěť sepsána jí s tím, že Mgr. P. ji vlastnoručně podepsal a napsal na ní datum, jako svědci ji podepsali Martin F. a Alena D.. V rámci jednání Mgr. D. uvedla, že s Mgr. P. žila ve společné domácnosti od roku 2006 v bytě č. xxx v ulici Xxx č. xxx xxx, společně hospodařili a hradili výdaje na domácnost. Dále uvedla, že jí Mgr. P. od 10.10.2013 do 18.3.2015 měsíčně zasilal 4.000 Kč s tím, že v případě jeho smrti má být v této platbě pokračováno. Dále předložila Dodatek ke smlouvě o půjčce ze dne 2.5.2012, podle které jí Mgr. P. půjčil 1.350.000 Kč na uhrazení mimořádného členského vkladu, dle předloženého dodatku měla být tato částka Mgr. D. vrácena do 2.6.2053. Dodatek je datován dnem 29.4.2017 (originál této listiny je ve spise založen – svazek č. 2 č. l. 307-308). Mgr. D. dále prohlásila, že téhož dne byl podepsán i Dodatek ke Smlouvě o budoucí smlouvě o převodu členských práv v bytovém družstvu nebo o budoucí Kupní smlouvě k bytové jednotce, uzavřené dne 26.4.2012. Podle tohoto dodatku byla lhůta k případnému převodu členských práv posunuta do 2.6.2053. Mgr. D. na jednání prohlásila, že dědictví po zemřelém Mgr. P. přijímá.
64. **Z protokolu z jednání před notářem ze dne 4. 10. 2017** (svazek č. 2 č. l. 358-360) vyplývá, že uvedeného dne byli jako svědci vyslechnuti Alena D. a Martin F.. V rámci jednání Alena D. mimo jiné uvedla, že s Mgr. P. a Mgr. D. byli dobrými přáteli od dubna 2016. Martin F. uvedl, že se s Mgr. D. seznámil asi před 8 lety, s Mgr. P. se seznámil později. Oba potvrdili, že dne 28.4.2017 byli přítomni podpisu závěti.
65. **Z protokolu z jednání před notářem ze dne 18.6.2018** (svazek č. 2 č. l. 361-368) soud zjistil, že v rámci tohoto jednání byli vyslechnuti Kamil K. a Rika K. jako zákonné zástupci nezl. S. J. K., narozené dne 8.7.2014. Tito se vyjadřovali k listině ze dne 17.10.2016, která byla v rámci

dědického řízení dne 28.3.2018 předložena Tomášem B.. V této listině se hovoří o S., dceři Mgr. P., která po něm má dědit. Oba uvedli, že listinu považují za pravou a dědictví jménem své dcery přijali. Přítomný právní zástupce Mgr. D. JUDr. Karel Horák prohlásil, že listinu za pravou nepovažuje, neboť podpis není pravým podpisem Mgr. P., ale napodobeninou podle předlohy. Platnost listiny popřel i přítomný právní zástupce Kateřiny P., JUDr. Pavel Kavínek a přítomný právní zástupce Václava K., JUDr. Filip Soják (v tomto řízení byla dne 14.3.2018 předložena listina ze dne 24.2.1998, dle níž Mgr. P. žádá, aby v případě jeho smrti byl veškerý jeho majetek převeden po dohodě s jeho otcem Milošem P., po vypořádání zákonného dědictví, na Václava K. – k této listině se právní zástupce Mgr. D. vyjádřil tak, že ji pro nesrozumitelnost a pochybnost, že jde o vlastnoruční podpis Mgr. P., rovněž neuznává). Opis této listiny je založen ve spise – svazek č. 2 č. l. 456.

66.Z dokumentu na č. l. 303, což je dokument nadepsaný **Závět'**, datovaný dnem 28.04.2017, ve spojení se znaleckým posudkem soud zjistil, že závět' byla psaná rukou obžalované, byli podepsáni svědci D. a F., podpis P. jako zůstavitele byl pravý, což potvrdil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, a jeho doplněk na č.l. 144 a č.l. 167.

67.Z **Dodatku č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 02.05.2012**, datovaného dnem 29.04.2017, soud zjistil, že oproti závěti byl dodatek psán na počítači. Dodatek podepsal vlastní rukou P. a svědek F.. Pravost podpisu P. potvrdil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, a jeho doplněk na č.l. 144 a č.l. 167.

68.Listina, nazvaná Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 02.05.2012, je složena ze dvou listů, které jsou na první pohled rozdílné. Text na každého listu je psán jiným fontem písma, každý list je vytisknutý na jiné tiskárně, již od pohledu se tedy jedná o kompilát. Tuto tezi potvrdil rovněž znalecký posudek z oboru kriminalistika – odvětví technické zkoumání písemností (č.l. 309 až 318), který v závěru uvedl, že oba listy, ze kterých se skládá předmětný dodatek, nebyly vytištěny na shodné tiskárně, první list byl vytištěn jednobarevným laserovým tiskem, druhý list byl vytištěn jednobarevným ne velmi kvalitním inkoustovým tiskem. Ze závěru znaleckého posudku lze vyvodit, že obžalovaná listy dodatku vyměnila. Zatímco první list hovoří o věřiteli a dlužníkovi, v prvním odstavci druhého listu je uvedeno „v případě úmrtí budoucího nabyvatele Mgr. Michala P.“, přičemž termín nabyvatel nemá k textu první strany návaznost ani opodstatnění.

69.Z **potvrzení Moneta Money Bank o provedených platbách** na č.l. 319 až 321 plyne, že Mgr. P. dne 18.4.2012 ze svého účtu provedl platbu ve výši 2 x 500.000 Kč a 1 x 360.000 Kč na účet obžalované číslo xxx, s poznámkou „půjčka Michaele D. na koupi bytu č. xxx“. Obžalovaná tedy měla od P. půjčené peníze, avšak tuto skutečnost na začátku své výpovědi, když byla dotázána na své majetkové poměry, neuvedla.

70.Existenci půjčky má soud za prokázanou **smlouvou o půjčce ze dne 02.05.2012 mezi obžalovanou a P.** (na č.l. 983 – 984) a **smlouva o Budoucí smlouvě převodu členských práv v bytovém družstvu, nebo o Budoucí kupní smlouvě k bytové jednotce ze dne 26.04.2012** (na č.l. 985 až 988). Smlouva o půjčce byla sjednána na částku 1.350.000 Kč se splatností do 5 let a jednoho měsíce. Smlouva o smlouvě budoucí je legalizována dne 26.04.2012, zatímco u podpisu obžalované a P. je uvedené datum 27.04.2012, tedy datum pozdější. Závazek mezi obžalovanou a P. potvrzuje i smlouva mezi družstvem vlastníků domu čp. xxx a obžalovanou na č.l. 324 ze dne 11.04.2012. Z obou smluv je zřejmé, že si obžalovaná částku 1.350.000 Kč půjčila na úhradu mimořádného členského vkladu do Bytového družstva a týkaly se bytu č. xxx v domě č.p.xxx v Praze, xxx ul. v xxx.

71. **Z bankovních informací** založených ve spise má soud za prokázané, že Mgr. Michal P. měl vedený účet u společnosti Oberbank AG č. xxx – jedná se o spořicí účet v Eurech, který byl založen dne 17.12.2009, jediným majitelem a disponentem byl Mgr. P., zůstatek ke dni 15.5.2018 činil 2.512,75 Eur. Dále měl u této společnosti vedený účet č. xxx – jedná se o spořicí účet v CZK, který byl založen dne 27.11.2008, jediným majitelem a disponentem byl Mgr. P., zůstatek ke dni 15.5.2018 činil 3.868.562,03 Kč, dne 24.4.2017 byla z tohoto účtu uskutečněna platba ve výši 517.598 Kč s poznámkou „nákup auta“ ve prospěch společnosti Classic Cars Bohemia, s. r. o. U obou těchto účtů měl Mgr. P. zřízeno internetové bankovníctví, které v předmětné době využito nebylo. Dále měl u této společnosti tzv. žirokonto č. xxx, které bylo založeno dne 18.1.2010, ukončeno bylo ke dni 19.2.2015, jediným majitelem a disponentem byl Mgr. P.. U stejné společnosti měl rovněž vedený běžný účet v USD č. xxx, který byl založen dne 27.11.2008, ukončen byl ke dni 17.1.2011, jediným majitelem a disponentem byl Mgr. P.. Dále měl vedený účet u České spořitelny č. xxx, který byl založen dne 1.1.2017, jediným majitelem a disponentem byl Mgr. P., ke dni 14.5.2018 byl na tomto účtu zůstatek ve výši 69.906,17 Kč. Mgr. Michal P. byl v době od 18.4.2017 až do své smrti dne xxx hospitalizován v nemocnici, přičemž kromě trvalých příkazů byla na účtu u České spořitelny zaregistrována odchozí platba dne 16.5.2017 ve výši 200.000 Kč na účet č. xxx, dne 17.5.2017 ve výši 14.588 Kč na účet č. xxx, ve stejný den platba ve výši 1.660 Kč na účet č. xxx a ve výši 50.000 Kč na účet č. xxx. Výpisy z uvedených účtů jsou součástí spisu (svazek č. 3 č. l. 487-504, 510-516, 521-534). Ze založené zprávy UniCredit Bank (svazek č. 3 č. l. 535) bylo zjištěno, že na jméno Mgr. P. zde evidují účet spoření č. xxx (účet v CZK, konečný zůstatek 37,88 Kč), dále celkem 5 běžných účtů č. xxx (účet v CZK, konečný zůstatek 2.874.765,74 Kč, z výpisu z tohoto účtu bylo mimo jiné zjištěno, že v měsíci březen 2017 byly učiněny transakce s cennými papíry, kdy 3.3.2017 byla ve prospěch tohoto účtu převedena částka ve výši 1.066.700 Kč, dne 6.3.2017 byla z tohoto účtu odeslána částka ve výši 1.010.000 Kč za nákup cenných papírů, následně docházelo k připsání částek na tento účet, a to dne 6.6.2017 ve výši 537.000 Kč, dne 22.9.2017 ve výši 268.750 Kč, dne 6.3.2018 ve výši 1.076.300 Kč), č. xxx, č. xxx, č. xxx (účet v EUR, konečný zůstatek 2.543,27 Kč, ke dni 6.6.2017 je evidována transakce s cennými papíry ve výši +537.000 Kč) a č. xxx (účet v USD, konečný zůstatek 18,62 USD), a dále účet cenných papírů č. 6031/5471 (přehled transakcí na portfoliu cenných papírů je rovněž součástí spisu). Dále zde evidují smlouvu pro Pioneer investiční společnost, a. s. (nyní společnost Amundi). Součástí spisu jsou výpisy z účtů (svazek č. 3 č. l. 537-546).

72. **Z odborného vyjádření** (svazek č. 1 č. l. 246-260) k ohodnocení plavidla, automobilu, motocyklu a přívěsu v majetku zemřelého Mgr. Michala P. má soud za prokázané následující skutečnosti. Obvyklá cena plavidla druh Carat 23 byla stanovena na 25.000 Kč, vozidla Land Rover Range Rover Sport 3.6 LS byla stanovena na 411.100 Kč, motocyklu Lintex HT 125T-30 byla stanovena na 20.800 Kč a nákladního speciálního přívěsu pro přepravu lodí Harbeck BT 2500 M AL A6 byla stanovena na 12.400 Kč.

73. Co se týče nezl. S. J. K., na základě **odborného vyjádření** z oboru kriminalistika odvětví genetika (svazek č. 1 č. l. 201-202) bylo zjištěno, že Mgr. Michal P. nebyl jejím otcem.

74. Součástí spisu je **zpráva Státní plavební správy a listiny vztahující se k plavidlu**, jehož byl Mgr. P. vlastníkem (svazek č. 3 č. l. 584-591), kupní smlouva ze dne 20.4.2017 k vozidlu BMW 525d xDrive Touring (svazek č. 3 č. l. 592-593), uzavřená mezi společností Classic Cars Bohemia, s. r. o. a Mgr. Michalem P. (smlouva není Mgr. P. podepsána), výpis z internetbankingu – nákup auta (svazek č. 3 č. l. 594), **Darovací smlouva ze dne 26.4.2017** k předmětnému vozidlu, uzavřená mezi Michalem P. a Martou Š. (č. l. 599-600, 1156). Z **vyjádření notáře Mgr. Nikoly Slavíka** (č.l. 1097) plyne, že převzal notářskou agendu po

JUDr. Tomáši Oulíkovi, který ověřil podpisy na výše uvedené smlouvě dne 26.4.2017, kdy mu byl Mgr. P. předložen občanský průkaz. Ze záznamů notáře není zřejmé, zda JUDr. Oulík v nemocnici zjišťoval zdravotní stav Mgr. P..

75. **Z úředního záznamu PČR Krajské ředitelství policie Středočeského kraje Územní odbor Benešov OO Týnec nad Sázavou ze dne 26.5.2019** (svazek č. 3 č. l. 612-613) soud zjistil, že uvedeného dne na linku 158 oznámila Mgr. D., že je dle rozhodnutí soudu správcem chaty, v níž se nachází společně se svým právníkem, přičemž v chatě se neoprávněně zdržují neznámé osoby. Hlídce, která na místo přijela, Mgr. D. sdělila, že byla v dědickém řízení po Mgr. P. ustanovena správkyní objektu na xxx (předložila usnesení, sp. zn. 37 D 195/2017-476, ze dne 13.2.2019, bez doložky právní moci, kde je uvedeno, že byla ustanovena správcem pozůstalosti). Poslední 2 roky chatu užívá paní Ž. s dcerou, což si již obžalovaná nepřije. Od Yvety Ž. hlídka zjistila, že usnesení, které Mgr. D. předložila, je již neplatné, bylo zrušeno ke dni 30.4.2019.
76. Z rozhodnutí soudů založených ve spise soud zjistil, že **usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30.4.2019, sp.zn. 29 Co 144/2019-337** (svazek č. 3 č. l. 601-603), bylo zrušeno **usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.2.2019, sp.zn. 37 D 195/2017-476**. Z usnesení mimo jiné vyplývá, že řízení o pozůstalosti po Mgr. P. je přerušeno, protože u **Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp.zn. 20 C 220/2017** probíhá řízení o žalobě na určení, že je Kateřina P. dědičkou ze zákonné dědické posloupnosti, žalovanou je Mgr. Michaela D. (podle založeného usnesení ze dne 29.8.2018 – svazek č. 3 č. l. 563 – je toto řízení přerušeno). U stejného soudu pak pod **sp. zn. 65 C 175/2018** probíhá řízení o žalobě na určení, že je nezl. S. J. K. dědičkou zůstavitele ze závěti ze dne 17.10.2016, žalovanými jsou Mgr. Michaela D. a Kateřina P.. Z usnesení dále vyplývá, že podáním ze dne 21.1.2019 navrhla Mgr. D. sebe jako správce pozůstalosti a soud ji následně jmenoval správkyní. V rámci svého vyjádření k věci Mgr. D. uvedla, že je logické, že správkyní pozůstalosti po Mgr. P. bude ona, když v bytě bydlí, má přehled o majetku zůstavitele a z dědiců má nejlepší předpoklady pro výkon prosté správy. Odpovídá to podle ní také vůli zůstavitele, který jí k 1.5.2017 udělil generální plnou moc ke všem úkonům v jeho zastoupení. Své trestní stíhání považuje za účelové. **Obvodní soud pro Prahu 1** následně rozhodl svým **usnesením ze dne 7.6.2019, sp. zn. 37 D 195/2017-562**, o tom, že správcem celé pozůstalosti ustanovuje JUDr. Hanu J. P. (svazek č. 3 č. l. 604-606)
77. Co se týče **generální plné moci ze dne 1.5.2017**, o níž se Mgr. D. zmiňovala ve výše uvedeném vyjádření, její opis je ve spise založen (svazek č. 1 č. l. 199). Podle závěru znaleckého posudku z oboru písmoznalectví specializace ruční písmo (svazek č. 1 č. l. 186-196) je podpis na této listině pod textem v místě označeném „zmocnitel“ pravděpodobně kopií pravého podpisu Mgr. Michala P. (viz bod 40.). Ze založeného úředního záznamu (svazek č. 3 č. l. 618) vyplývá, že dne 28.2.2019 předložila Mgr. D. u společnosti Oberbank AG doložku k usnesení o dědictví, na základě které se dožadovala disponování s finančními prostředky v rámci udělené plné moci. Toto bylo však ze strany banky zamítnuto. Originál plné moci se v bance nenachází. Originál plné moci Mgr. D. pro trestní řízení nevydala, ač tak přislíbila, pouze ho předložila soudu k nahlédnutí. S ohledem na skutečnost, že ani tato plná moc ani úkony provedené na jejím základě obžalovanou, nejsou předmětem trestního řízení, soud pravost podpisu Mgr. P. na této listině dále nezkoumal.
78. Ve spise je dále založen **záznam o dopravní nehodě ze dne 4.9.2017**, k níž došlo v Praze 10. Při této nehodě Mgr. D. řídila vozidlo Land Rover RZ xxx, vozidlo, které náleželo Mgr. P..
79. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení Matyáše H. ze dne 12.6.2018** (svazek č. 2 č. l. 442-445), který byl proveden jako listinný důkaz soud zjistil, že vysvětlení Matyáš H. podal ve věci podezření na neoprávněný zásah do práva k domu a bytu, která byla vedena u PČR OŘ I

pod č. j. KRPA-153199/TČ-2018-001111 – část tohoto spisu je založen v přílohovém trestním spise, a to: záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 24.4.2018, trestní oznámení Mgr. D. ze dne 1.3.2018 s přílohami, podané prostřednictvím JUDr. Mgr. Karla Horáka, úřední záznam o podaném vysvětlení Mgr. D. ze dne 12.6.2018 a ze dne 20.11.2018, úřední záznam o podaném vysvětlení Jaroslava P. ze dne 23.11.2018 a usnesení policejního orgánu ze dne 14.6.2018, jímž bylo rozhodnuto dle ustanovení § 159a odst. 1 tr. řádu o odložení věci, neboť nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak. Matyáš H. do spisu založil **Smlouvu o nájmu bytu ze dne 8.7.2015 a její dva dodatky ze dne 21.12.2015 a 20.12.2016, a dále Smlouvu o podnájmu ze dne 1.4.2018** (svazek č. 2 č. l. 446-451).

80. Součástí spisu je lékařská **zpráva VFN v Praze, Neurologické kliniky** (svazek č. 2 č. l. 369), z níž soud zjistil, že Mgr. P. byl na jejich oddělení přijat dne 18.4.2017 pro objemný tumor. Přijat byl poté, co byl nalezen ležící ve svém bytě s těžkou levostrannou hemiparézou (ochrnutí), cefalea (bolest hlavy). Ve zprávě je uvedeno, že tomuto předcházela cca 2 měsíce trvající porucha chůze s pády, v posledním týdnu byla okolím pozorována změna chování. Při neurologickém vyšetření bylo zjištěno zpomalení PM tempa, dezorientace, anozognozie (ztráta uvědomovat si svůj zdravotní stav) a neglect syndrom (porucha orientace v prostoru s opomíjením levé poloviny prostoru). Provedeno CT mozku. Ve zprávě je uvedeno, že prognóza je infaustní, vzhledem k lokalizaci nálezu není indikován k chirurgické intervenci, byl doporučen konzervativní postup. Na antiedematózní terapii výrazné zlepšení kontaktu, poruchy vědomí i hybnosti, trvá těžká paréza LHK, lehká na LDK. Dne 21.4.2017 provedeno ještě CT hrudníku a dále se zde uvádí, že byl uvedeného dne Mgr. P. plně informován o svém zdravotním stavu. Dne 26.4.2017 byla provedena magnetická rezonance – snímek zaslán ke konzultaci na ÚVN a bylo dohodnuto, že dne 2.5.2017 proběhne biopsie. V pátek 28.4.2017 v rámci předoperačního vyšetření bylo provedeno EKG, RTG srdce a plic, krevní odběry – byly zjištěny zvýšené hodnoty jaterních testů. Ve zprávě se mimo jiné uvádí, že vzhledem k celkovému stavu a infaustní prognóze bylo konsenzuálně rozhodnuto o převedení do režimu DNR/DNI (oba znalci z oboru zdravotnictví se při výsledku shodli, že toto znamená – neresuscitovat, neintubovat). Z další založené zprávy VFN v Praze (svazek č. 3 č. l. 614) vyplývá, že Mgr. Michal P. při své hospitalizaci ve dnech 18.4. – 2. 5.2017 byl ve stavu, kdy nebyl schopen cokoli podepisovat, toto potvrdil i primář MUDr. Mečír – viz úřední záznam (svazek č. 3 č. l. 616). Ze zprávy ÚVN (svazek č. 3 č. l. 617) vyplývá, že tato nemocnice má ve zdravotnické dokumentaci Mgr. P. celkem 7 listin s jeho podpisem.

81. **Ze zprávy VFN v Praze** (svazek č. 3 č. l. 576) vyplývá, že Mgr. P. byl od 15.5.2017 do 5.6.2017 hospitalizován na 1. interní klinice VFN, následně byl dne 5.6.2017 přeložen na Klinikou anesteziologie a resuscitace VFN, kde xxx zemřel.

82. Svědkyně Kateřina Š. do spisu založila **lékařskou zprávu MUDr. Jarmily Křížové ze dne 12.4.2018** (svazek č. 2 č. l. 409), v níž se uvádí, že Mgr. Michal P. byl na metabolické klinice hospitalizován v době od 10.5. do 15.5.2017. Po dobu pobytu byl zmatený, dezorientovaný. Vzhledem k celkovému stavu i dle vyjádření psychiatrického konziliáře nebyl po celou dobu pobytu schopen vykonávání právních úkonů.

83. Svědkyně **Diana Z.** do spisu založila **SMS komunikaci s Mgr. P. ze dne 28. a 29.4.2017 a lékařskou zprávu ze dne 21.4.2017** (svazek č. 2 č. l. 386-387). Z komunikace SMS, kterou následně předložila i na mobilním telefonu u hlavního líčení soud zjistil, že dne 28.4.2017 v čase 17:02 hod. psala Mgr. P., že je na cestě, ale je dopravní zácpa. Rovněž dne 29.4.2017 psala, že dorazí kolem páté. Tyto časové údaje pak svědkyně konkretizovala ve své výpovědi u hlavního líčení.

84. Z listin založených do spisu v přípravném řízení JUDr. Janem Camrdou soud zjistil následující. **Emailem ze dne 10.4.2017** pracovnice advokátní kanceláře Mgr. Václava Z. zasílala JUDr. Camrdovi vypracované dodatky ke smlouvám Mgr. P. (svazek č. 3 č. l. 647). Dne 24.4.2017 byly prostřednictvím asistentky JUDr. Camrdy zaslány Mgr. P. návrhy dodatků smluv – tyto jsou rovněž součástí spisu (svazek č. 3 č. l. 648-653 a č.l. 983 – 989). Z **Návrhu Dodatku č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012** bylo zjištěno, že Mgr. D. měla Mgr. P. vrátit půjčku ve výši 1.350.000 Kč nejpozději do 2.6.2019 poukázáním na jeho účet u České spořitelny. Z **Návrhu Dodatku č. 1 ke smlouvě o Budoucí smlouvě o převodu členských práv v bytovém družstvu, nebo Návrhu o Budoucí kupní smlouvě k bytové jednotce uzavřené dne 26.4.2012** bylo zjištěno, že zde bylo ustanoveno, že budoucí převodce (Mgr. D.) a budoucí nabyvatel (Mgr. P.) se zavazují, že nejpozději do 2.6.2019 spolu uzavřou smlouvu o převodu členských práv a povinností v Bytovém družstvu, na základě níž budoucí převodce (Mgr. D.) převede svá členská práva a povinnosti v Bytovém družstvu vztahující se k právu užívat a mít v nájmu byt č. xxx v domě č. p. xxx v Praze, Xxx ulice, na budoucího nabyvatele (Mgr. P.). V případě, že budoucí převodce (Mgr. D.) na základě rozhodnutí Bytového družstva nabude vlastnictví uvedeného bytu, zavazuje se nejpozději do 2.6.2019 odprodat předmětný byt za vzájemně ujednanou kupní 1.350.000 Kč na budoucího nabyvatele (Mgr. P.). Dále JUDr. Camrda založil do spisu **email od Yvety Ž. ze dne 8.5.2017** spolu se svými poznámkami, o nichž následně hovořil i ve své výpovědi u soudu (svazek č. 3 č. l. 654-656). V emailu Yveta Ž. uvádí, že tohoto dne navštívila Mgr. P. v ÚVN, kde se podrobil biopsii. Dále uvádí, že lékaři P. nedávají naději, jeho stav se začal rapidně horšit. Prosí JUDr. Camrdu, aby jej navštívil, neboť Mgr. P. mu asi nezvládne zavolat. Dále JUDr. Camrda založil **email od Mgr. Evy S. z notářské kanceláře JUDr. Miroslava Nováka ze dne 21.7.2017**, email ze dne 27.7.2017 (svoji odpověď), který téhož dne zaslal na vědomí Kateřině P., a email ze dne 28.7.2017 zasláný Kateřině P. (svazek č. 3 č. l. 657-661). V emailu je mimo jiné zmíněn byt č. xxx o velikosti 1+1 v přízemí domu v xxx ulici, a s ním spojená členská práva a povinnosti, na který si Mgr. D. vypůjčila od Mgr. P. částku 1.350.000 Kč. Tuto částku se zavázala vrátit ke dni 2.5.2017. JUDr. Camrda sděluje paní P., že byl Mgr. P. pověřen k vypracování Dodatku ke smlouvě o půjčce, kdy Mgr. P. přivoli k posunutí termínu vrácení půjčky ke dni 2.6.2019. Tento dodatek zaslal JUDr. Camrda Mgr. P. elektronicky, ale vzhledem k hospitalizaci Mgr. P. neví, zda tento dodatek byl podepsán. JUDr. Camrda dále v emailu uvádí, že při jeho poslední návštěvě v nemocnici jej Mgr. P. vyzval, aby za ním Mgr. D. poslal s tím, že je připraven prodloužení splatnosti půjčky podepsat. Dále je zde uvedeno, že v souvislosti s tímto bytem byla dne 27.4.2012 rovněž uzavřena Smlouva o budoucí smlouvě o převodu členských práv k tomuto bytu do 5 let a 1 měsíce od uzavření smlouvy za kupní cenu ve výši 1.350.000 Kč, povinnost převést členská práva k bytu vznikla ke dni 26.5.2017, prodloužení se splněním této povinnosti bylo sankcionováno smluvní pokutou ve výši 1.000.000 Kč. Také ohledně této smlouvy měl Mgr. P. v úmyslu prodloužit termín o další 2 roky. I tento dodatek smlouvy zaslal JUDr. Camrda Mgr. P. emailem.
85. Z listin založených svědkem Ing. Václavem R. do spisu v přípravném řízení soud zjistil následující. **Dohodou o převodu družstevního podílu bytového družstva ze dne 17.9.2019** (č.l. 461-463) má soud za prokázané, že obžalovaná Mgr. D. v době, kdy již byla trestně stíhána, uvedenou smlouvou převedla svůj členský podíl (spodní byt v domě čp. xxx v Praze, Xxx) na svou dceru N. D.. **Kopie parte zesnulého Mgr. P.** se ve spise nachází ve svazku č. 2 na č. l. 465. Součástí spisu je rovněž **zápis z výroční 70. schůze Bytového družstva vlastníků domu čp. xxx v xxx, Xxx, konané dne 19.11.2019** (svazek č. 3 č. l. 608-611) – mimo jiné zde byla sdělena změna – převod členského podílu Mgr. D. na slečnu D.. S ohledem na žádost JUDr. J. P., správkyně dědictví po Mgr. P., o informaci k pobytu Mgr. D. v bytě Mgr. P., byla na této schůzi projednávána tato otázka – jak je uvedeno v zápise, Mgr. P. byla Mgr. D. prezentována jako jeho uklízečka, podle názoru členské schůze Mgr. D. s Mgr. P. v bytě trvale nebydlela,

každý z nich měl v domě svůj byt, za který oba platili samostatně nájemné. Podle prezenční listiny se této schůze zúčastnil zástupce Nikol D..

86. Součástí spisu je také **výpis z účtu Bytového družstva** (svazek č. 3 č. l. 625-626), v němž je dne 16.4.2012 zaznamenán vklad hotovosti ve výši 2.600 Kč s poznámkou D. Michaela, dne 19.4.2012 úhrada ve výši 1.350.000 Kč z účtu č. xxx s poznámkou D. Michaela, dne 3.5.2012 vklad hotovosti ve výši 4.000 Kč s poznámkou D. členský vklad a dne 5.5.2012 úhrada nájemného ve výši 3.460 Kč s poznámkou P. Michal (platba byla poukázána z účtu číslo xxx).
87. Ze založené **zprávy Bytového družstva vlastníků domu čp. xxx**, Xxx xxx vyplývá, že Smlouva o přijetí za člena družstva s právem užívat byt č. xxx v domě družstva na uvedené adrese, byla s obžalovanou uzavřena dne 11.4.2012. Při podpisu Smlouvy uhradila obžalovaná zápisné ve výši 200 Kč v hotovosti a dne 3.5.2012 základní členský vklad ve výši 4.000 Kč rovněž v hotovosti. Podle této Smlouvy byla povinna do 15 dní složit na účet družstva mimořádný členský vklad ve výši 1.350.000 Kč – tento byl na účet družstva převeden dne 19.4.2012
88. Z **emailu, který předložil svědek R.** na č.l. 1011 plyne, že s obžalovanou měl R., jako předseda družstva, problémy s platbou, kdy plátcem nájemného v roce 2009 nebyla obžalovaná, ale K. JITKA. Ing. R. obžalovanou upozornil, že plátcem nájemného má být ona osobně. Z emailu na č.l. 1013 soud zjistil, že obžalovaná užívala družstevní saunu, ačkoliv k tomu nebyla oprávněna, což P. R. vysvětlil tím, že s obžalovanou udělal dohodu o výpomoci (úklid, praní, žehlení atd.) v domácnosti za úplatu, takže za P. uklízela saunu, ale saunu i sama využívala, což P. nevěděl.
89. Státní zástupkyně založila na č.l. 1144 až 1151 spisu **listiny prokazující dosažené vzdělání a pracovní historii obžalované**. Z těchto listin a dalších podkladů ve spise založených soud zjistil následující. V době od 1.8.2017 do 31.7.2018 byla obžalovaná podle záznamů ČSSZ zaměstnána v Xxx. Podle ředitelky této školky zde působila krátce, cca po 3 měsících začala čerpat neschopenku, což trvalo až do konce pracovní smlouvy. Podle osobního dotazníku a dokladů o dosaženém vzdělání, které obžalovaná předložila při přijetí do zaměstnání pak v době od 26.6.1995 do 2.5.1996 a od 2.8.1999 do 2.8.2003 byla na mateřské dovolené, v době od 6.8.2003 do 21.12.2004 byla evidována na ÚP, od 22.12.2004 do 24.1.2005 byla zaměstnána u společnosti Xxx, v době od 15.1.2008 do 6.5.2008 byla zaměstnána jako administrativní pracovník u společnosti Xxx, s. r. o., v době od 7.5.2008 do 8.6.2008 byla evidována na ÚP, od 1.8.2008 do 1.8.2009 byla zaměstnána jako zdravotník u Xxx, v době od 10.8.2009 do 15.12.2011 byla zaměstnána jako administrativní pracovník u xxx (podle záznamů ČSSZ byla v době od 8.8.2009 do 31.8.2008 a od 15.9.2009 do 28.3.2011 zaměstnána u Xxx a od 29.3.2011 do 15.12.2011 u xxx), v době od 29.3.2012 do 31.7.2012 byla evidována na ÚP, v době od 1.8.2012 do 3.9.2012 byla zaměstnána jako zdravotní sestra u Xxx, s. r. o., v době od 4.9.2012 do 24.11.2012 byla evidována u ÚP, v době od 14.1.2013 do 14.1.2014 byla zaměstnána jako zdravotní sestra u společnosti Xxx, s. r. o., v době od 20.1.2014 do 18.5.2014 byla evidována na ÚP, v době od 19.5.2014 do 26.5.2014 byla zaměstnána u společnosti Xxx, s. r. o., v době od 29.6.2014 do 8.11.2014 byla evidována na ÚP, v době od 18.11.2014 do 30.6.2016 byla zaměstnána u společnosti Xxx, s. r. o., podle záznamu ČSSZ byla dále v době od 1.7.2016 do 31.7.2016 byla zaměstnána u společnosti Xxx, s. r. o., v době od 2.3.2017 do 15.3.2017 byla zaměstnána u xxx (tedy pouze 14 dní a ještě před hospitalizací Mgr. P.), následovala MŠ Xxx v době od 10.4.2017 do 31.7.2017, a Xxx od 1.8.2017. Obžalovaná při přijetí do Xxx doložila diplom ze Slezské univerzity v Opavě ze dne 31.5.2012, dle kterého získala vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu „Sociální politika a sociální práce“ ve studijním oboru „Veřejná správa a regionální politika“ na Fakultě veřejných politik v Opavě a

diplom z UJAK Praha ze dne 4.6.2014, dle kterého získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu „Pedagogika“ ve studijním oboru „Andragogika“.

90. Obžalovaná také předložila **SMS komunikaci mezi ní a P.** na č.l. 691 až 727, čímž chtěla demonstrovat jejich blízký vztah a společnou domácnost. Obžalovaná P. často psala, že mu připravuje jídlo, že se mu stará o účty a dokumenty a oslovovala ho zdvořilými, odpovědi P. byly vždy neutrální. Ve zprávě ze dne 21.04.2017 obžalovaná P. psala, že „za ním přijede odpoledne, hned co skončí na sále“. Nicméně dle osobního dotazníku na č.l. 1149 plyne, že obžalovaná byla zaměstnána v xxx v době od 02.03.2017 do 15.03.2017, naopak v období od 10.04.2017 do 31.07.2017 byla zaměstnána v MŠ Xxx. Zpráva P. o tom, že skončí na sále, tak neodpovídá realitě. Z toho lze vyvodit, že obžalovaná o svém pracovním životě P. lhala, a kdyby žili ve společné domácnosti, P. by pravděpodobně o jejím skutečném zaměstnání věděl.
91. Z **omluvných listů a kopií žákovské knížky D.** na č.l. 1059 až 1067 plyne, že P. D. podepisoval omluvenky a byl zapsán jako její zákonný zástupce, což potvrzuje blízký vztah D. a P., který vylučuje svědci potvrdili.
92. Ze **souhlasů s diagnostickým/léčebným postupem a s hospitalizací** na č.l. 1068 až 1077 plyne, že P. v období od 02.05.2017 do 09.05.2017 dával k léčbě a hospitalizaci informovaný souhlas. Další lékařské zprávy z období 18.4. až 6.5.2017 založila obžalovaná na č.l. 1120 – 1130.
93. Obžalovaná soudu předložila **čestné prohlášení otce Jiřího D. ze dne 11.07.2017**, kdy podpis na tomto prohlášení však byl ověřen až dne 22.01.2021. Svědek D. ve své výpovědi uvedl, že čestné prohlášení napsal po smrti P. a obžalované ho dal. Nicméně k tomu se obžalovaná vyjádřila tak, že svědek D. prohlášení ještě v průběhu času doplňoval. Výpověď svědka D., vztahující se k čestnému prohlášení ze dne 11.07.2017, se tedy podstatně lišila od obsahu vyjádření obžalované.
94. Obžalovaná také soudu předložila **čestné prohlášení Margarity D.H.**, které nebylo nijak datováno, podpis byl notářsky ověřen dne 21.12.2020.
95. Státní zástupkyně soudu předložila **dopis Blanky C.** (č.l. 1142, 1143) z bytového družstva vlastníků domu v xxx ulici xxx, že Margarita D.H. byla podnájemnice Ingr. Rudolfa S. na základě podnájemní smlouvy ze dne 14.05.2012 a z domu se odstěhovala před koncem roku 2020.
96. Obě čestná prohlášení (otce obžalované svědka D. i Margarity D.H.) měla stejnou stylistiku, byla psána stejným fontem písma a stejnou velikostí písma, jakož i shodně graficky upravena (odsazení, odstavce apod.), což dle názoru soudu pravdivost obsahu výše uvedených čestných prohlášení výrazně zpochybňuje.
97. Z **vyjádření JUDr. Jindřicha Zadiny** na č.l. 1089 spisu soud zjistil, že v roce 2015 či 2016, v době kdy se podrobil operaci páteře, uložil Mgr. P. u advokáta JUDr. Zadiny dopis, jehož obsahem měla být závěť. Poté, co proběhla úspěšně operace i rekonvalescence, advokát P. dopis poštou vrátil, aniž jej četl.
98. Z ostatních provedených důkazů soud nezjistil ve vztahu k projednávané věci nic podstatného.

99. **Soud zamítl návrh státní zástupkyně, aby byla jako svědek vyslechnuta Margarita D.H.**, a to na základě obsahu předloženého čestného prohlášení, které soudu předložila obžalovaná. Soud tento návrh zamítnul s ohledem na skutečnost, že svědkyni by vzhledem ke změně bydliště (odstěhovala se do zahraničí a místo pobytu není známo nikomu ze svědků či účastníků řízení) bylo obtížné kontaktovat a ve věci byl vyslechnut dostatečný počet svědků, který skutkový stav objasnil v potřebném rozsahu a bez důvodných pochybností.
100. Obžalovaná soudu předložila **lékařské zprávy** na č.l. 1120 až 1130, ze kterých je patrný zdravotní stav P. v období od 20.04.2017 do 10.05.2017, kdy mělo dojít k podpisu závěti a dodatku, ze kterých má plynout, že P. byl takových úkonů schopen. Obžalovaná ale nepředložila lékařské zprávy zaznamenávající zdravotní stav P. ode dne 10.05.2017, ze kterého by bylo možno zjistit zdravotní stav P. v období, kdy dle názoru soudu došlo k podpisu závěti a dodatku.
101. Na základě dokazování má však soud za prokázané, že obžalovaná nepředložila závěť a dodatek k podpisu Mgr. P. a svědkům ve dnech 28. a 29.04.2017, ale ve dnech pozdějších, kdy se P. stav zhoršil (podrobněji viz. skutkové hodnocení). Znalec MUDr. Turek se však zabýval pouze otázkou, zda P. byl schopen chápat význam svého jednání v inkriminované dny, kdy mělo dojít k podpisu závěti, dodatku a generální plné moci, tj. ve dnech 28.4., 29.4. a 1.5.2017, ale nezabýval se schopností P. činit tyto úkony po celou dobu hospitalizace. Protože (na základě níže rozvedených úvah) soud dospěl k závěru, že výše uvedené listiny byly antedatovány, přiklonil se k závěrům znaleckého posudku MUDr. Léblové, která zkoumala zdravotní stav P. po celou dobu jeho hospitalizace až do jeho smrti, tedy ode dne 18.04.2017 do dne 10.06.2017 (toto je mimo jiné zřejmé z výpisů ze zdravotní dokumentace zemřelého uvedených ve znaleckém posudku a jeho dodatku), a uvedla, že P. nebyl schopen pochopit význam a následky svého jednání.
102. Protože znalec obhajoby MUDr. Turek již není zapsán v seznamu znalců, nebylo možné znalecký posudek znalce MUDr. Turka doplnit o zahrnutí celé doby hospitalizace zemřelého. Zejména za situace, kdy i v průběhu výslechu před soudem znalec připustil, že následně v blíže neurčené době po 1.5.2017 se mohl stav posuzovaného opět zhoršit do té míry, že by nebyl schopen posoudit obsah listin, které mu byly předkládány.

Skutkové hodnocení:

103. Provedené důkazy hodnotil soud podle svého vnitřního přesvědčení jednotlivě i ve v jejich vzájemném souhrnu, důkladně zvážil všechny okolnosti případu a dospěl k závěru, že vina obžalované byla prokázána tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.
104. K otázce hodnocení důkazů ve vztahu k jednání obžalované a k otázce, které skutečnosti, respektive důkazy, považuje soud za věrohodné a které nikoliv, soud uvádí následující.
105. Obžalovaná Mgr. Michaela D. uvedla, že P. v době jeho hospitalizace projevil svobodnou a vážnou vůli pořídit závěť ve prospěch obžalované. Sdělila, že s P. žila od roku 2005 ve společné domácnosti. Tvrzení o tom, že P. a obžalovaná sdíleli společnou domácnost, potvrdili ze svědků pouze F. a D., svědci závěti, a dcera obžalované D.. Naopak dlouholetí přátelé a známí P., tj. svědci Ž., Z., V., K., Š., R. a další uvedli, že P. žil sám a společnou domácnost s ním nikdo nesdílel. To, že P. s obžalovanou nesdílel společnou domácnost, potvrdil i svědek R., v té době předseda bytového družstva v domě, ve kterém P. a obžalovaná žili.

106. Obžalovaná dále uvedla, že se s P. od roku 2005 nikdy nerozešli. To nicméně vyvrací výpověď svědkyně Z., která uvedla, že přibližně v roce 2009 s P. navázala vztah, trávila několik dnů v týdnu u P. v bytě xxx či na Xxx, později jejich vztah ochladl a P. měl vztah se Ž.. To svědkyně Ž. potvrdila a sdělila, že jejich vztah trval přibližně od roku 2012 do roku 2016, jezdila k němu domů do xxx, ale hlavně na xxx. Po rozchodu s Ž. opět navázal P. vztah se Z., který trval až do P. smrti. Svědek JUDr. Camrda uvedl, že měl P. v průběhu posledních let více žen, to také potvrdil svědek H., R. a B.. Stejně tak z výpovědi svědka K., Š., H. a R. plyne, že P. měl s obžalovanou partnerský vztah pouze z počátku. P. dlouholetí kamarádi znali obžalovanou jako Blanku, věděli, že je mezi nimi partnerský vztah. Později od P. slyšeli, že se jeho vztah s obžalovanou stal neutrální, a že se mu obžalovaná stará o byt, uklízí, a za to bere od P. úplatu. Uvedení svědkové zmínili, že se jejich vztah z partnerského a mileneckého změnil spíše na obchodní. Z toho vyplývá, že od roku 2005 byli obžalovaná a P. partneři po určitou dobu, později se jejich vztah proměnil. Z výpovědi svědků plyne, že měl P. někdy více žen i ve stejném časovém období. Obžalovaná také uvedla, že ji s její dcerou chtěl P. živit a nechtěl, aby si dělala starosti s financemi. Tomu odporuje skutečnost, že P. pravidelně obžalované sháněl práci, což sdělily svědkyně P., Ž. a svědek JUDr. Camrda. Také z osobního dotazníku na č.l. 1149 je patrné, že obžalovaná velmi často a po krátké době měnila zaměstnání. Z výpovědi svědků plyne, že nabídky zaměstnání často odmítala, dlouhodobě pracovat tedy zřejmě nechtěla, a proto P. obžalované a její dceři přispíval finančně výměnou za úklid bytu. Obžalovaná uvedla, že se měla stát P. manželkou, ale bála se bývalého partnera. Dávala najevo, že měla s bývalým partnerem špatné vztahy, ale na druhou stranu sama uvedla, že se o sebe s bývalým partnerem nezajímali a o svém soukromém životě se nesvěřovali. Proč by se měla bát stát se manželkou P., obžalovaná nevěstila.
107. P. měl nicméně velmi vřelý vztah s dcerou obžalované, což vypověděla sama svědkyně D.. Stejně jako P. byla N. D. sportovně založená a měli s P. mnoho společného. Obžalovaná jako důkaz předložila žákovskou knížku dcery D. s podpisy P., které poukazují na blízký vztah D. a P.. Blízký vztah potvrdili i svědci JUDr. Camrda, R., Ž. a další, kteří uvedli, že o D. P. vždy hezky mluvil a proto, aby se měla dobře, zajistil D. společně s obžalovanou byt v xxx ulici v přízemí. Také jí platil kroužky a staral se o ni. Svědek Š. uvedl, že P. bylo dcery obžalované líto - že má na víc, než jak žije. Z výpovědi, prokazujících vřelý vztah D. a P., ale neplyne, že by D. žila ve spodním bytě sama, zatímco by obžalovaná s P. sdílela domácnost v horním bytě. Spíše je patrné, že přibližně v roce 2009 P. navázal vztah se Z. a zajistil obžalované s D. dolní byt, obžalovaná tak s dcerou žila v bytě dolním a P. v bytě horním. Společnou domácnost tedy obžalovaná a zesnulý P. dle výše uvedených důkazů (minimálně od pronajmutí dolního bytu obžalované) dle výše uvedených důkazů nesdíleli.
108. S výše uvedeným koresponduje i skutečnost, že Mgr. P. v roce 2012 uzavřel s obžalovanou smlouvu o půjčce na úhradu mimořádného členského vkladu. Pokud by v této době s obžalovanou plánoval spojit svou další životní cestu, patrně by jí potřebnou finanční částku daroval.
109. Obžalovaná také uvedla, že byt nikdy nepronajímala. Z výpovědi Ing. R. vyplývá, že se obžalovaná a její dcera po smrti P. přesunuly do jeho bytu č. xxx (i z této skutečnosti jednoznačně plyne, že před smrtí P. tam nebydlely) a svůj dolní obžalovaná byt pronajala na celý rok Čechoameričance Vera K., údajně své příbuzné. Od této nájemnice svědek R. věděl, že měly s D. spory o nájemné, opravy a poplatky.
110. Dle obžalované podpisu závěti předcházelo setkání na chodbě nemocnice, kde se s P. setkaly obžalovaná, svědkyně Ž., Z., P., D. a další. Obžalovaná uvedla, že se jednalo o den 27.04.2017, zatímco svědkyně P. a Ž. uvedly, že se jednalo o den 23.04.2017. Nicméně všechny shodně

vypověděly, že si je P. zavolal a chtěl řešit rozdělení majetku. Položil otázku, co kdo z jeho majetku chce. P. odpověděla, že nic nechce, pouze aby se uzdravil. Na to dle slov výše zmíněných svědkyň odvětil, že to bude všechno Kateřiny (P.). Tuto skutečnost rozporuje pouze výpověď obžalované a svědkyně D., která uvedla, že P. v nemocnici prohlásil, že to bude všechno K. (obžalované) a Mikeše (D.). Výpověď svědkyně D. je v rozporu s výpověďmi svědkyň P., Ž. a Z., které se v podstatných skutečnostech shodují, a proto soud nemá důvod pochybovat o pravdivosti jejich tvrzení a hodnotí je jako věrohodné. Rovněž další slyšení svědci hovořili o tom, že K. P. chtěl P. majetek odkázat, resp. předpokládal, že po něm bude dědit i bez závěti (viz. níže). Dle názoru soudu z uvedených výpovědí plyne, že zesnulý P. vyjádřil před více svědky svou vůli, že jeho majetek po jeho smrti připadne Kateřině P.

111. Obžalovaná k výše zmíněnému setkání na chodbě nemocnice také sdělila, že již v této době měla od P. papír, ve kterém jí odkazoval veškerý svůj majetek. To je však v kontextu se skutečnostmi, které shodně vypověděly svědkyně, které byly setkání na chodbě přítomné, nelogické. P. by neměl důvod si svolat přítelkyně a zajímat se, co která chce z jeho majetku, pokud by již měl napsaný koncept závěti ve prospěch obžalované. P. také dodala, že ve chvíli, kdy P. na chodbě nemocnice prohlásil, že vše bude Kateřiny, ji obžalovaná začala nazývat tetičkou a zajímat se, jak se dopraví domů, což bylo nezvyklé. Nikdy dříve obžalovaná o poškozenou zájem nejevila. Obžalovaná by neměla důvod se snažit o přízeň P., pokud by již věděla, že veškerý majetek bude odkázán jí samotné. Proto soud tvrzení obžalované o tom, že již v době schůzky měla u sebe koncept závěti, neuvěřil. Obžalovaná také tvrdila, že jí P. napsal v SMS, že chce, aby po něm dědila, ale toto své tvrzení nijak nepodložila, ač do spisu založila již v přípravném řízení rozsáhlou SMS komunikaci mezi ní a zesnulým P..
112. Obžalovaná ve své výpovědi uvedla, že netušila, že dne 28.04.2017 se bude podepisovat závět'. Dle výpovědi obžalované P. zavolal svědkům F. a D., aby se dostavili do nemocnice dne 28.04.2017, s tím at' si čas domluví s obžalovanou. Ta jim zavolala a dohodli se, že se sejdou v 17:30 hod. na nemocničním dvoře venku. Ani svědkyně D., ani svědek F. dle jejich výpovědi nevěděli, že jedou svědčit podpisu závěti. Že se bude podepisovat závět', nevěděla (dle svých slov) ani obžalovaná. Dle jejich slov měla již několik dní před podpisem závěti koncept závěti, který měla přepsat a upravit. Tento koncept dle její výpovědi přepsala ve škole o přestávce. Z osobního dotazníku na č.l. 1149 plyne, že v té době pracovala v MŠ Xxx. Rukou napsanou závět' pak přinesla dne 28.04.2017 do nemocnice P.. Z výpovědi všech svědků je patrné, že v nemocnici bylo každý den hodně lidí, P. byl unavený a návštěv měl mnoho. D. ve své výpovědi uvedla, že byl F. dlouholetým kamarádem obžalované, naopak F. s P. si nebyli blízcí, měli pouze formální vztah a vykali si. Stejně tak D. P. poznal přibližně rok a půl před jeho smrtí, a z výpovědi D. plyne, že byla zejména kamarádkou obžalované, nikoliv P.. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že D. i F. vypověděli, že na návštěvy do xxx chodili zejména o víkend, zatímco z výpovědi kamarádů a známých P. (například svědka B., Ž., Z. či H.ho) plyne, že P. trávil víkendy na xxx. Soud tedy považuje za nepravděpodobné, že by za situace, kdy za P. docházela do nemocnice denně spousta dlouholetých přátel, oslovil jako svědky závěti právě dva blízké přátele obžalované, se kterými v minulosti důvěrný vztah neměl. Mimo to nikdo z dlouholetých přátel P. jména F. a D. ani neznal. Také je s podivem, že F. uvedl, že za P. chodil, protože se P. nudil a chtěl v nemocnici návštěvy F.. Takové tvrzení je v rozporu s tím, co uvedla většina svědků, tedy že se v nemocnici objevovala spousta lidí, že i zaměstnancům nemocnice se četnost a způsob návštěv nelíbila, nadto byl stav P. kolísavý a brzy se unavil. Dále F. uvedl, že se s obžalovanou zná cca 11 let, od roku 2010, seznámili se na Katolické teologické fakultě, obžalovaná si ho spletla s profesorem. F. ale zároveň sdělil, že teologii studoval až v letech 2016 až 2017, předtím v době od 2012 do 2014 studoval práva. Rovněž uvedl, že se seznámil s obžalovanou v době, kdy ona studovala zdravotnickou školu, na které získala titul Mgr., pak studovala ještě politologii, kde získala titul Bc., v další části své výpovědi uvedl, že studovali

spolu (podle diplomů, které obžalovaná předkládala v Xxx, získala 31.05.2012 diplom na Slezské univerzitě v Opavě na Fakultě veřejných politik – zde měla studovat bakalářský studijní program Sociální politika a sociální práce ve studijním oboru Veřejná správa a regionální politika, a dne 04.06.2014 získala diplom na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha - zde měla studovat magisterský studijní program Pedagogika ve studijním oboru Andragogika), což nasvědčuje nevěrohodnosti výpovědi svědka F.. Nevěrohodnost svědkyně D. je podpořena faktem, že ve své výpovědi uvedla, že v době, kdy se s obžalovanou poznaly, tedy začátkem roku 2016, pracovala obžalovaná jako učitelka ve školce. Nicméně z osobního dotazníku na č.l. 1149 vyplývá, že obžalovaná pracovala v mateřské škole až od dubna roku 2017. Dále také dle protokolu o jednání před notářem jako soudním komisařem ze dne 04.10.2017 na č.l. 359 byla D. podle svého vyjádření na návštěvě P. jednou dne 28.04.2017 podepsal závěť, a to mezi 17:30 až 18:30 hodinou. Z. ve své výpovědi u soudu uvedla, že téhož dne v rozmezí 17:45 až 18:00 hod. přijela do nemocnice za P. a své tvrzení podložila SMS zprávami. D. pak u soudu vypověděla, že sraz s P., F. a D. z důvodu podpisu závěti měli v 17:30 hod.

113. Soud považuje za nepravděpodobné, že k podpisu závěti došlo dne 28.04.2017 v 17:30 hodin. Z výpovědi svědkyně Z. plyne, že dne 28.04.2017 v 17:02 byla na cestě do nemocnice za P., a odhadla, že se s ním setkala v nemocnici přibližně v 17:45 až 18:00 hod. To doložila SMS zprávami, kde P. v 17:02 píše zprávu, že se nachází v zácpě (ústně upřesnila - na Nuselském mostě), na což jí P. zprávou odpověděl a potkali se v nemocničním pokoji mezi 17:45 až 18:00 hod. Není tedy pravděpodobné, že by po 17:30 hod. P. podepisoval na dvorku nemocnice závěť a o necelou půlhodinu (ale možná dokonce i méně než 15 min.) později by přijal k návštěvě Z., vše by stihnul (když oba svědci ke svým podpisům ještě připojovali rukou psané prohlášení) a přitom by se jí o podpisu závěti nezmněl. Z uvedených důkazů má soud za to, že k vyřízení dalších písemností, předložení a podpisu závěti, tak jak popisuje obžalovaná a svědci D. s F., nebyl dne 28.4.2017 v podvečerních hodinách dostatečný časový prostor.
114. Soudu se rovněž jeví naprosto nevěrohodný i samotný popis samotný podpis průběhu předložení a podpisu závěti, jak jej popsali obžalovaná, svědkyně D. a svědek F. Všichni tři totiž celou situaci popsali téměř totožně - používali stejná slovní spojení ba dokonce celé shodné fráze. P. jim zavolal, všichni se sešli na dvorku ve VFN a nikdo nevěděl, že se bude podepisovat závěť. Obžalovaná přijela jako první, P. už tam byl a kouřil a chtěl předložit úřední věci, které mu domů přišly. Následně na dvorek přišla D., poté F.. Obžalovaná jednala s P., svědci stáli opodál. Protože se F. a D. neznali, tak se seznámili, povídali si a čekali, až si obžalovaná s P. vyřídí své dokumenty opodál. P. je následně zavolal a řekl, že má závěť, zda by to mohli podepsat, že to obžalovaná psala svojí rukou, ale je to projev jeho svobodné vůle a že za vše si ručí obžalovaná. Závěť mával ve vzduchu před svědky. Nejprve se podepsal sám P., dále F., poté D., a to na deskách, které obžalovaná držela. Závěť si řádně nečetla ani D., ani F., ani ji nikdo nečetl nahlas. Je zarážející, že nikomu ze svědků se nezdálo divné, že podepisují závěť. Svědci na závěť napsali, co jim obžalovaná diktovala, což měla napsané na lístečku, a tím to pro ně skončilo. Postup, jakým způsobem došlo k podpisu závěti, sdělila obžalovaná prakticky totožnými slovy jako F. či D.. Je až s podivem, že si obžalovaná, F. a D. téměř dokonale po tolika letech pamatují jednotlivé úkony a detaily podpisu závěti, že P. se závěti mával, že obžalovaná s P. nejprve opodál vyřizovala listiny, jakou ruku P. při podpisu používal, kdo kde stál a s kým mluvil, a v jakém pořadí závěť podepisovali. Právě naprostá shodnost detailů výpovědí svědků závěti s výpovědí obžalované je znakem toho, že výpovědi si předem sesynchronizovali a možná i nacvičili. Toto pak svědčí o nevěrohodnosti tvrzení obou svědků závěti i obžalované. Lidská paměť totiž normálně funguje tak, že si člověk sice některé detaily zapamatuje přesně, v dalších částech by se však výpovědi měly alespoň v detailech odlišovat, pokud svědci skutečně líčí, co prožili a vlastními smysly vnímali před téměř 4 lety.

115. Výpověď obžalované a svědků závěti je dle názoru soudu nevěrohodná také z toho důvodu, že ostatní svědci v průběhu dokazování uvedli, jakým způsobem P. vyřizoval důležité dokumenty a jak rozhodoval o zásadních věcech. Dokonce sama obžalovaná uvedla, že P. byl velmi pečlivý a přísný na vyřizování smluv a jiných důležitých dokumentů. P. měl dva právníky, jednalo se o JUDr. Camrdu a JUDr. Zadinu (případně též obžalovanou uváděného JUDr. O.). JUDr. Camrda byl jeho dlouholetým právníkem. JUDr. Camrda i dlouholetí kamarádi a známí P. k věci ve své výpovědi uvedli, že P. byl perfekcionista a chtěl mít vždy vše právně ošetřené. Byl precizní, nechával si všechny právní věci vysvětlit, měl kolem sebe hodně lidí, kteří pro něj něco dělali, a P. vždy dbal na to, aby to bylo kvalitně. Toto konstatování potvrdil i svědek K., který uvedl, že než by se k něčemu P. rozhodl, trvalo by to dlouho a vše by pečlivě zvážil. Výše uvedené skutečnosti vyvrací, že by P. chtěl sepsat a podepsat závět' takovým způsobem, který popisuje obžalovaná a svědci F. a D.
116. Je rovněž velmi zvláštní, že svědci F. a D. se před setkáním v nemocnici neznali, když oba vypověděli, že obžalovanou, její dceru a P. navštěvovali zejména o víkendech a to poměrně často. Je tedy s podivem, že se v bytě P. dříve nesetkali, když tam oba často chodili o víkendech a popisovali jak vztah obžalované s P. vnímali..
117. Z výše uvedených důvodů soud nevěřil verzi obžalované a svědků závěti, neboť dle svědků, kteří znali P. dlouho, vše naznačuje tomu, že by nepodepsal závět' bez porady s právníkem, a není ani pravděpodobné, že by závět' mával ve vzduchu a situaci takto zlehčoval, protože takové jednání P. by se naprosto lišilo od jinak běžného způsobu rozhodování a chování v důležitých situacích.
118. Obžalovaná dále uvedla, že k podpisu závěti tímto způsobem došlo z toho důvodu, že P. chtěl učinit pořízení pro případ smrti, ale jeho právník, JUDr. Camrda, byl v daný týden na dovolené. Obžalovaná sdělila, že se P. zlobil, že se nemohl JUDr. Camrdovi dovolat, protože to chtěl mít hned. Z výpovědi JUDr. Camrdy však plyne, že na telefonu žádné zmeškané hovory od P. neměl, a kdyby tam nějaké uviděl, zavolal by mu obratem zpět. Mimo jiné i proto, že JUDr. Camrda nemá na výsledku řízení zájem, považuje soud jeho tvrzení za věrohodné. Toto jsou další skutečnosti vedoucí soud k závěru, že k podpisu závěti nedošlo způsobem, který soudu sdělila obžalovaná a svědci závěti. Nadto je výpověď JUDr. Camrdy konzistentní, neodporující ostatním důkazům, bez vnitřních rozporů. Vždyť i sama obžalovaná uvedla, že když se P., obžalovaná, Ž., P., Z. a další sešli ve vestibulu nemocnice, P. obžalované říkal, že nechce řešit v nemocnici majetkové věci, že chce počkat na JUDr. Camrdu, svého rodinného právníka. Aby vzápětí obžalovaná uvedla, že P. chtěl závět' napsat ihned. Ve své výpovědi si tedy obžalovaná sama odporovala. Rovněž obžalovaná uvedla, že jí P. řekl, že jí chce prodloužit Dodatek ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5. 012, chce jí vše odkázat a chce, aby spravovala veškerý jeho majetek. Toto konstatování obžalované však není v souladu s výpovědi svědkyň Ž., P. a Z., že ve výše zmíněný okamžik chtěl P. naopak rozdělit majetek mezi přítelkyně, proto si je do nemocnice zavolal, a když nikdo o jeho majetek neprojevil zájem, řekl, že vše bude jediné zákonné dědičky Kateřiny.
119. Z emailu Yvety Ž. adresovaného JUDr. Camrdovi ze dne 08.05.2017, kde jej žádala o pomoc a aby P. navštívil, dále z výpovědi svědkyň Ž. i JUDr. Camrdy plyne, že JUDr. Camrda si myslel, že Mgr. P. chtít řešit pořízení pro případ smrti a další potřebné úkony, to se však nestalo. Dne 10. nebo 11.05.2017 se JUDr. Camrda s P. setkal v nemocnici. P. nepočítal s tím, že zemře, uváděl JUDr. Camrdovi, že doktoři říkají, že to bude dobrý, ale kdyby umřel, má dědičku paní P.. Požádal JUDr. Camrdu, aby zjistil, zda P. po něm skutečně dědí. Dále vydal

několik pokynů, které jsou na č.l. 654 až 656. Jedním z pokynů bylo zavolat D. a zajistit podpis na odložení převodu družstevního bytu o 2 roky, neboť mu z dluhu dosud nic nesplatila – svědek uvedl, že P. o žádném jiném termínu nemluvil. Dále chtěl podepsat smlouvu na auto se Z.. Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že do dne 10. případně 11.05.2017 P. vědomě nepodepsal ani prodloužení dodatku smlouvy do roku 2053, ani závět', neboť by se svým dlouholetým právníkem neřešil, zda bude dědit jeho jediná zákonná dědička, a aby si obžalovaná zajistila prodloužení dodatku smlouvy o půjčce a další smlouvy s ní související o dva roky. I z těchto skutečností dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že k podpisu „závěti“ a „dodatku“ smlouvy došlo tedy později.

120. Je rovněž naprosto nelogický postup, že by jeden den (28.4.) došlo k podpisu závěti, která by z obžalované učinila jedinou dědičku majetku a zůstavitel (P.) by měl potřebu zcela nadbytečně další den (29.4.) řešit dodatek ke smlouvě a v něm uvádět totéž, co již bylo prakticky uvedl v závěti, že po jeho smrti dluh obžalované zanikne.
121. Co se týká vztahu P. a Kateřiny P., svědkyně P. sdělila, že jejich vztah byl přátelský, příbuzenský, třikrát ročně se scházeli, volali si při svátcích, když něco potřebovali, nebo když jeden z nich opouštěl republiku. Obžalovaná, dcera obžalované D. a svědkyně závěti D. uvedly, že P. o sestřenici Kateřině říkal, že ji nemá rád, že nechce, aby dědila, že jeho jedinou rodinou je obžalovaná s dcerou. Otec obžalované po skončení svého výsledku setrval v jednací síni a ve chvíli, kdy soud volal dalšího svědka, uvedl otec obžalované, že se ho soud nezeptal na sestřenici (myšleno K. P.). Je tedy otázkou, zda svědkové, kteří svými výpověďmi podporovali tvrzení obžalované, úmyslně nevyprávěli nepravdu o vztahu zesnulého P. s K. P.. Zejména když většina dlouholetých známých P. vypověděla, že počítal s tím, že jeho majetek buď celý, nebo z části zdědí právě K. P.. Nicméně svědek JUDr. Camrda uvedl, že když mluvil s P. o jeho majetku a o případném pořízení pro případ smrti, P. naposledy 10. či 11.05.2017 řekl, že kdyby se mu něco stalo, má zákonnou dědičku, a to Kateřinu P.. Svědkyně Ž. uvedla, že P. s P. v kontaktu byl, volali si dvakrát do roka, měl ji rád, protože spolu trávili dětství. Z. uvedla, že se P. s P. dohodli, že na sebe budou myslet ve svých závětích. Svědek K. potvrdil, že si P. se sestřenicí občas volal a svědek Š. sdělil, že P. říkal, že jeho jediným dědicem je právě jeho sestřenice P..
122. Nejen z výpovědi JUDr. Camrdy je patrné, jakým způsobem chtěl P. se svým majetkem naložit. Chtěl prodloužit obžalované „dodatek“ o dva roky, také vyjádřil přání, aby Z. získala auto, které jí slíbil. Ale zejména se zajímal, zda bude dědit jeho jediná příbuzná Kateřina. Nechtěl udělat poslední pořízení s tím, že nepočítal, že by zemřel. Pro případ, že by k tomu došlo, by dědičku měl, a to Kateřinu P.. Výše zmíněné P. zamýšlené rozdělení majetku potvrdily i další svědecké výpovědi. Svědkyně P. uvedla, že byli dohodnuti, že na sebe v posledních vůlích nezapomenou a odkáží si peníze. Také zmínila, že P. slíbil Z. auto, a že smlouva byla připravena již před hospitalizací. Dále uvedla, že si P. přál, aby se o chatu na xxx starala Ž., k čemuž skutečně došlo, když jí v rámci hospitalizace přenechal klíče s tím, ať se o chatu stará. Svědkyně Ž. uvedla, že když byla s P. ve vztahu, napsal v té době závět' ve smyslu, že Kateřině P. plánoval nechat finanční obnos, Ž. chatu na xxx, a dolní byt v xxx ulici po uvážení obžalované. Existence této závěti potvrzuje i vyjádření JUDr. Jindřicha Zadiny na č.l. 1089 spisu. Z. sdělila, že P. jí zamýšlel koupit auto k narozeninám, chtěl, aby se Ž. starala o chatu na xxx a P. plánoval nechat finanční obnos. Svědkyně R. sdělila, že v nemocnici P. nepočítal s tím, že by zemřel, ale pro případ, že by se tak stalo, tak svědkyni ujistil, že obžalované prodloužil nájem na dva roky, Ž. dal klíče od xxxa, někomu nechal auto a že dědice má, a to Kateřinu P.. Svědek Š. potvrdil, že když s P. hovořil o majetku, říkal, že jediným dědicem je Kateřina a že by chtěl, aby dům na xxx získala Ž., ale spíše nepočítal s tím, že zemře. Z výpovědi svědků, kteří na výsledku řízení nemají zájem, je tak možné si udělat představu, jakým způsobem P. zamýšlel rozdělit svůj

majetek. To odporuje verzi obžalované, že P. chtěl odkázat vše právě jí. Tvrzení obžalované, že jí chtěl vše odkázat, podpořila pouze svědkyně D., která svědčila u podpisu závěti, svědkyně D., dcera obžalované, a svědek D. (otec obžalované) jejichž podpora obžalované je dána blízkým vztahem k obžalované a tudíž i logická.

123. Co se týká Dodatku č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012, k tomu se vyjádřil JUDr. Camrda, P. právník, když uvedl, že v roce 2012 jej P. oslovil s tím, že chtěl půjčit obžalované 1.350.000 Kč na koupi družstevního podílu bytu 1+1 v domě v xxx. Obžalovaná v daném bytě bydlela již od roku 2009, dle výpovědi obžalované a svědkyně D. ale tento byt sloužil zejména pro D. jako pokojíček. Nicméně svědci R., Z., K. a Š. sdělili, že podle tvrzení P. byt byl určen pro obžalovanou a její dceru, protože neměly kam jít. I toto nasvědčuje jednoznačně tomu, že obžalovaná a P. již spolu partnerský vztah v té době neměli a nežili ve společné domácnosti. V roce 2012 tedy JUDr. Camrda P. vyhotovil smlouvu o půjčce a zároveň smlouvu o smlouvě budoucí pro případ, že by obžalovaná půjčku nesplatila, zavázala se mu za tržní cenu prodat podíl k bytu a započítala by se jeho pohledávka na kupní cenu. Půjčka byla splatná za pět let a jeden měsíc. JUDr. Camrda uvedl, že ze smluv, které P. sepsal, nikdy nevyplývalo, že by chtěl byt obžalované přenechat, darovat, ale byl velkorysý, protože jí dal 5 let lhůtu, a pokud by nedošlo ke splacení, tak splatnost chtěl prodloužit.

124. Na počátku dubna v roce 2017 se sešel P. s JUDr. Camrdou s tím, že v květnu uplyne doba splatnosti dluhu obžalované, a dal JUDr. Camrdovi za úkol, aby sepsal dodatek o prodloužení smlouvy o 2 roky a prodloužení smlouvy o smlouvě budoucí, protože mu obžalovaná neuhradila ničeho. Návrhy prodloužení smluv dne 24.04.2017 JUDr. Camrda upravil a nechal poslat P. na mail s tím, ať si sám zajistí podpisy smluv. To sdělila i svědkyně R., že jí P. v nemocnici říkal, že obžalované prodloužil bydlení o dva roky, to stejné potvrdila i svědkyně Ž.. Ž. P. (dle její výpovědi) říkal, že obžalované prodloužil byt o dva roky, že to má JUDr. Camrda, ať mu zavolá, aby to dotáhl. Ž. tedy dne 08.05.2017 kontaktovala JUDr. Camrdu, který dne 10. nebo 11.05.2017 přijel za P. do nemocnice, kde mu P. vydal několik pokynů. Jedním z nich bylo podepsat odložení převodu družstevního bytu obžalované - chtěl prodloužit splatnost smlouvy o dva roky, protože obžalovaná nesplatila nic. P. se ptal, zda JUDr. Camrda napsal dodatek, že jí to prodloužuje o dva roky, JUDr. Camrda řekl, že ano, tak ho prosil, ať obžalované zavolá, ať za ním přijde, že jí to podepíše. Když svědek vyšel z nemocnice, tak splnil pokyn a volal obžalované, že ho P. pověřil, aby jí vyřídil, aby za ním přišla, že jí podepíše prodloužení smluv o půjčce i prodloužení převodu bytu a má přístup na email P., na který to poslali. Obžalovaná říkala, že má přístup k jeho e-mailu, že to nevěděla a všechno vyřídí. JUDr. Camrda jí poradil, aby si k podpisu „dodatku“ vzala svědka, aby nebyly pochybnosti o autentičnosti podpisu. Během rozhovoru ho obžalovaná neinformovala o existenci generální plné moci, ani o podpisu smluv, ani o sepsání poslední vůle. Naopak přislíbila, že zajistí podpis „dodatku“, který byl zaslán na mail P.. Ž. shodně uvedla, že když JUDr. Camrda přišel do nemocnice, shodli se s P. na prodloužení smluv obžalované, a aby je podepsali v nemocnici před svědkem. Ohledně výše uvedených skutečností nemá soud důvod pochybovat o pravdivosti výpovědi JUDr. Camrdy, neboť je v souladu s výpověďmi dalších svědků, tvoří logický celek, JUDr. Camrda nevyprávěl v neprospěch obžalované (naopak hovořil o velmi pěkném vztahu P. k její dceři), i proto výpověď soud hodnotí jako věrohodnou. Naopak skutečnost, že na „dodatku“ datovaném dnem 29.4.2017 a předloženém obžalovanou v dědickém řízení, byl podepsán i svědek Froňek, svědčí dle názoru soudu o tom, že tento dodatek byl podepsán až po datu 10.5.2017, tj. po dni, kdy JUDr. Camrda obžalované poradil, že spolupodpis svědka na listině bude svědčit autentičnosti podpisů i vůle účastníků smlouvy.

125. Obžalovaná k prodloužení dodatku sdělila verzi odlišnou. Nejprve sdělila, že P. měl zájem na tom, aby byl dodatek o půjčce ve znění, tak jak ho poslal JUDr. Camrda dne 24.04.2017 na P.

email ve verzi, jak uvádí obžaloba, avšak později ve své výpovědi uvedla, že chtěl P. prodloužení dodatku do roku 2053. Obžalovaná sdělila, že P. od listopadu 2016 urgoval JUDr. Camrdu, aby mu daný dodatek dal, protože se blížila doba ukončení splatnosti, tj. 30.04.2017. To ovšem JUDr. Camrda vyvrátil, protože uvedl, že žádná urgence ze strany P. nebyla, kvůli dodatku se sešli začátkem dubna, což bylo dlouho před splatností, protože splatnost dluhu byla až 28.05.2017 (pět let a 1 měsíc). Obžalovaná také uvedla, že „dodatek“ byl podepsán dne 29.04.2017 z důvodu, že jeho splatnost druhý den končila, což JUDr. Camrda, jak je výše uvedeno, vyvrátil. Jednalo se tedy pouze o domněnku obžalované. Zároveň obžalovaná také uvedla, že majetkové záležitosti nechtěl P. v nemocnici s nikým kromě obžalované řešit a chtěl si je vyřešit doma s JUDr. Camrdou, což je v rozporu s jejím dalším tvrzením, že chtěl urgentně vyřešit závěť i dodatek, tedy celý svůj majetek. Obžalovaná ve své výpovědi také sdělila, že P. chtěl dodatek prodloužit do roku 2053, do jeho sta let, protože se dle slov obžalované považoval za nesmrtelného, nicméně obžalovaná hned na to uvedla, že to chtěl vyřešit rychle, ještě za života, což vzhledem k výpovědím obžalované a svědků, kteří tvrdili, že si P. svoji nemoc a případnou smrt nepřipouštěl, není logické. Za další nelogický krok lze považovat to, že P. dle obžalované dne 28.04.2017 podepsal závěť, na základě které se měla obžalovaná stát jedinou dědičkou celého jeho majetku, ale den poté podepsal prodloužení dodatku, který by v případě dědění celého majetku obžalovanou naprosto postrádal význam. Obžalovaná ve své výpovědi uvedla, že neví, co by se stalo s pohledávkou 1.350.000 Kč P. za obžalovanou, kdyby se stala jeho univerzální dědičkou, což podporuje přesvědčení soudu, že obžalovaná závěť i dodatek antedatovala, a přitom nevěděla, jaký důsledek by pořízení závěti v její prospěch mělo na předmětný dodatek.

126. K podpisu dodatku mělo dle obžalované dojít tak, že JUDr. Camrda obžalované poslal verzi 24.04.2017 do emailu, vytiskla ji a P. přinesla. Danou verzi však chtěl předělat a dal jí k tomu pokyn před F. a D., a to po podpisu závěti. P. chtěl, aby se druhý den 29.04.2020 obžalovaná s F. dostavili podepsat dodatek. Smlouvu obžalovaná vytiskla a on ji podepsal za přítomnosti svědka F.. F. k podpisu dodatku uvedl, že po podpisu závěti ho P. zastavil, aby se dostavil s obžalovanou druhý den podepsat dodatek. F. říkal, at' obžalovaná s sebou vezme dodatek a kladl mu na srdce, at' obžalovaná nezapomene připojit frázi „v případě smrti“. Druhý den přišel F. s obžalovanou na stejné místo, obžalovaná šla pro P., který držel v ruce desky s listinou (na č. l. 307 až 308). Řekl, o co se jedná, že je to na jeho výslovné přání, podepsal to, obžalovaná F. nadiktovala text, ten to podepsal, datoval a věc byla skončena. První to podepisoval P., pak obžalovaná, nakonec F.. Pak F. P. požádal, aby se 01.05.2017 stavili za ním, že chce obžalované udělit plnou moc, aby mohla komunikovat s bankami a jinými orgány. Že přinese obžalovaná dokument a svědkovi nadiktoval text, který chtěl doplnit, a který svědek obžalované poslal. Přišli 01.05.2017 opět na stejné místo, kde podepsali generální plnou moc.

127. Protože dne 10. nebo 11.05.2017 hovořil s P. JUDr. Camrda, který následně volal obžalované, aby se zastavila do nemocnice nechat si podepsat dodatek, a zároveň jí poradil, aby si s sebou vzala svědka, a obžalovaná řekla, že o tom, že má P. na emailu dodatek, nevěděla, má soud za krajně nepravděpodobné, že došlo k podpisu dodatku tak, jak uvádí obžalovaná či svědek F.. Během telefonátu s JUDr. Camrdou se navíc nezmínila ani o existenci generální plné moci, ani o podpisu smluv, ani o sepsání poslední vůle. P. se naopak u JUDr. Camrdu zajímal, zda dodatek zaslal a at' zajistí jeho podpis. Protože JUDr. Camrda byl dlouholetým právníkem P., sledoval zájmy pouze P. a na podpisu dodatku či závěti neměl žádný zájem. Z výše uvedeného logicky plyne, že v daném období 10. nebo 11. 05. 2017 ani jeden z výše uvedených dokumentů ještě nebyl podepsán, neboť P. by již neměl žádný důvod řešit dodatek smlouvy se svým právníkem. I z těchto skutečností soud dovozuje, že výpověď obžalované a F. je tedy nepravdivá. Výše uvedené úvahy soudu podporuje rovněž skutečnost, že dodatek byl na rozdíl

od závěti psán na počítači, ale text na každém listu dodatku byl psán jiným fontem a každý list se tisknul na jiné tiskárně.

128. Obžalovaná předložila jako listinný důkaz čestné prohlášení svého otce svědka Jiřího D., jehož výpověď v hlavním líčení nepůsobila věrohodně. Svědek pravidelně nahlížel do poznámek a na mnoho položených otázek odpovídal neurčitě, když ve svých poznámkách vhodnou odpověď nenalezl. Nedokázal určit, kdy čestné prohlášení sepsal, s kým jej sepsal. Nejprve tvrdil, že sám a na počítači, ale nebyl ho schopen sám vytisknout, aby vzápětí dodal, že ho původně psal rukou, na počítači přepsal až u známého a následně vytiskl. Nebyl však schopen vysvětlit, u jakého známého se tak stalo, ani jak se toto prohlášení dostalo na flash disk, když však uváděl, že jej na flash disku měl uložené. Sdělil, že prohlášení nepsal pouze v jeden den. Pokud je čestné prohlášení datováno dnem 11.07.2017 pak toto datum svědek ve své výpovědi potvrdil jako den finálního sepsání. Ověřovací doložka pro legalizaci je datem 22.01.2021, což svědek nedokázal prakticky nijak odůvodnit. Obžalovaná ve svém vyjádření uvedla, že její otec čestné prohlášení ještě od roku 2017 doplňoval, což odporuje výpovědi svědka. Z toho lze dovodit, že jestliže obžalovaná předložila soudu jako důkaz čestné prohlášení, kde datace neodpovídala skutečnosti, nemá obžalovaná prážádný respekt k obvyklé a se zákony souladné praxi datovat listiny skutečným datem.
129. K přesvědčení soudu o vině obžalované přispívá také skutečnost, že obžalovaná byla zdravotnice, jak se často ve své výpovědi či ve svých vyjádřeních zmiňovala. Zároveň upozorňovala, že do zdravotní dokumentace P. neměla přístup, nikdy také do dokumentace nenahlížela, až po smrti P.. Ihned na to sdělila, že do zdravotní dokumentace přístup měla, že jí bylo sděleno přístupové heslo, této možnosti ale nevyužila. Obžalovaná si ve své výpovědi několikrát protirečila. Uvedla, že nikdy nežádala personál o dokumentaci, že vše znala pouze z interpretace P.. V nemocnici se obžalovaná dle svědkyně Ž. však prezentovala jako manželka P.. Je tedy s podivem, že by obžalovaná nikdy nenahlídla do zdravotní dokumentace, ačkoliv byla zdravotnicí. P. byl (dle jejích slov) dlouholetým přítelem a dle předložených SMS komunikací chtěla P. zajistit tu nejlepší léčbu. Soud se přiklání k verzi, že jelikož byla obžalovaná zdravotnice, obsahu zdravotnické dokumentace rozuměla, mohla tedy určit, kdy se dle záznamů P. cítil dobře a kdy hůř, tak na základě těchto zjištění pak antedatovala předmětnou „závěť“ a předmětný „dodatek“ tak, aby odpovídajícího dne byl P. dle zpráv lékařů a sester schopen rozhodovat o důležitých věcech a podepsat smlouvu a závěť. Protože je s podivem, že právě ve dnech 28. a 29.04.2017 měl P. období, kdy se cítil výrazně lépe než dřív, a to natolik, že chtěl jít domů, a právě tato data jsou uvedena u podpisů na závěti a dodatku. Jeho stav se dle zdravotnické dokumentace dne 30.04.2017 zhoršil, ke zlepšení došlo opět 01.05.2017, kdy měl obžalované podepsat generální plnou moc. Později, dne 02.05.2017 podstoupil P. biopsii, poté byl jeho stav kolísavý. Soud má tedy za to, že obžalovaná předmětnou závěť a dodatek antedatovala právě do období, kdy se P. cítil dle zdravotnické dokumentace dobře, za období hospitalizace možná nejlépe, a to po přečtení zdravotní dokumentace a zvážení, kdy bylo nejvíce pravděpodobné, že by takový úkon byl schopen učinit. To, že se laikům P. jevil schopný rozhodovat o svém majetku i v některé dny v průběhu hospitalizace, plyne i ze skutečnosti, že dne 26.4.2017 JUDr. Tomáš Oulík ověřil podpisy na smlouvě o darování motorového vozidla a i JUDr. Camrda se při své návštěvě dne 10. či 11.5.2017 dotazoval P., zda nechce sepsat závěť. Dle názoru soudu tak obžalovaná předložila Mgr. P. předmětné listiny – závěť a dodatek, až v době, kdy jeho stav byl natolik vážný, že i laikovi bylo jasné, že není takovýchto vážných rozhodnutí schopen.
130. Nepravdivosti výpovědi obžalované také svědčí skutečnosti, které nastaly po smrti P.. Obžalovaná při hlavním líčení sdělila, že nešla na pohřeb P., protože se svědkyni P. nemohla dovolat a ta jí nesdělila, kdy má pohřeb být. Naproti tomu P. uvedla, že se snažila kontaktovat

obžalovanou, aby jí předala oblečení P., které by mu na pohřeb ustrojila. P. oblečení od obžalované nedostala, protože obžalovaná nezvedala telefon. To potvrdila svědkyně Ž., která uvedla, že P. vyzývala obžalovanou, aby vydala šaty na pohřeb, ta ale telefon nebrala. Když se snažily ještě v Kateřinské obžalovanou kontaktovat, obžalovaná P. říkala, že jí nemůže brát telefon, protože operuje s profesorem Pirkem. Vzhledem k dopisu paní R. z právního oddělení IKEM na č.l. 1144 a z osobního dotazníku na č.l. 1149 je patrné, že v daném období obžalovaná v IKEM natož dokonce s prof. Pirkem již nepracovala, že byla zaměstnána v MŠ Xxx. P. tak uváděla lživé informace. P. sehnala oblek jiný a s Ž. zařídily pohřeb. P., protože neměla přístup do domu v xxx, strčila parte pode dveře domu v obálce. Svědek R. (dle jeho slov) viděl pošlapanou obálku s parte, kde byla za rodinu uvedena Kateřina. Divil se, protože v domě viselo parte, kde byla za rodinu uvedena obžalovaná s dcerou D.. Obžalovaná v rozporu s výpovědí svědkyně P. a Ž. uvedla, že P. neměl svoje oblečení na pohřbu, protože se P. nechtělo pro oblečení jet do Prahy. Vzhledem k tomu, že P. jela do Prahy, aby dala do domu parte, mohla v daný okamžik zároveň vyzvednout oblečení od obžalované, kdyby byla obžalovaná kontaktní a spolupracovala. Tvzení obžalované je tedy opět nelogické. Obžalovaná také uvedla, že nebyla na pohřbu, protože jí to nikdo nedal vědět. Nicméně z výpovědí výše zmíněných svědků plyne, že to byla právě obžalovaná, která nechtěla s P. komunikovat, a vzhledem ke skutečnosti, že P. dala do xxx parte s datem pohřbu (na č.l. 465), nelze obžalované uvěřit, že jí nebyly známy podrobnosti pohřbu tak, aby se ho mohla případně účastnit.

131. Jestliže P. podepsal listinu nazvanou Závět' a Dodatek, jak plyne ze znaleckého posudku znalce z oboru písmoznalectví, došlo k tomu dle názoru soudu tak, že P. buď s ohledem na jeho kolísavý zdravotní stav nevěděl, že podepisuje právě „závět“ či „dodatek“, nebo dokonce nevěděl, že vůbec nějaký závažný dokument podepisuje. Je s podivem, proč by P. netrval na tom, aby obžalovaná sepsala závět' na počítači, když takto byl sepsán dodatek a generální plná moc. Zejména když P. nosila do nemocnice různé dokumenty, které rovněž tiskla z počítače. Obžalovaná sama uvedla, že mu při svých návštěvách předkládala různé listiny – účty apod., mezi kterými byla pravděpodobně i předmětná závět' a dodatek. Svědkyně Ž. uvedla, že slyšela, jak obžalovaná po P. v době, kdy byl hospitalizován na Interní klinice, tedy od 15.05.2017 do 05.06.2017, když už byl jeho zdravotní stav špatný, požadovala podpis na souhlasu se zapůjčením klíčů od sauny. Je pravděpodobné, že obžalovaná předmětnou závět' mohla dát P. k podpisu v této době. Soud je s ohledem na výše uvedené přesvědčen, že nedošlo k podpisu závěti dne 28.04.2017 a k podpisu dodatku dne 29.04.2017, neboť v dané dny P., obžalovaná a F. s D. ani neměli dostatek časového prostoru ke klidnému připojení podpisů a rukou psaných dovětek k oběma dokumentům, neboť jim ho časový sled dalších P. návštěv (zejména svědkyně Z.) neposkytoval. Dodatek navíc byl kompilátem složeným ze dvou listin, vytištěných na dvou různých tiskárnách.

132. Soud neměl důvod zadávat doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zvláštní specializací gerontopsychiatrie, znalci MUDr. Tomáši Turkovi, případně další znalecký posudek jinému znalci. Kolísavý zdravotní stav zesnulého Mgr. P. v průběhu celé hospitalizace popisovali jak jednotliví svědci (krom obžalované, její dcery a svědků závěti), ale toto kolísání zdravotního stavu zesnulého je patrné i z lékařské dokumentace. Soudu se jednoznačně jevil z obou posudků z odvětví psychiatrie jako lépe vystihující duševní stav Mgr. P. posudek MUDr. Leblové. Znalkyně totiž na rozdíl od MUDr. Turka, vycházela při zpracování svého znaleckého posudku a jeho doplnků z lékařské dokumentace pokrývající celou dobu hospitalizace zkoumaného až do jeho smrti. Nadto soud dospěl na základě výše uvedeného k závěru, že k podpisu obou sporných dokumentů došlo až v časovém období, které posudek MUDr. Turka již nezahrnoval. Závěry posudku MUDr. Leblové pak vnímá soud zejména ve světle výpovědi obou znalců a v kontextu výpovědí svědků jako přiléhavější, logičtější, výstižnější a tudíž uvěřitelnější.

133. Vinu obžalované Mgr. Michaely D. a skutkový stav plně prokazují zejména výpovědi svědků zejména Kateřiny P., Yvety Ž., Diany Z. a JUDr. Jana Camrady a Ing. Václava R.a, svědků K., Š., V., dále založené lékařské zprávy, listinné materiály z notářského řízení, znalecké posudky z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie k duševnímu stavu zemřelého Mgr. P., znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma, znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání písemností.
134. Soud tak uzavírá, že právě **výše uvedený okruh nepřímých důkazů** zcela odpovídá požadavkům stávající judikatury, když nepřímé důkazy tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které jsou v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že z nich je možno dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru. Předmětné nepřímé důkazy vedou nejen k důvodnému podezření vůči obžalované, zároveň však vylučující i reálnou možnost, že k podpisu „závěti“ a listiny nazvané „Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 2.5.2012“ došlo v datech na nich uvedených (tj. 28. a 29. dubna 2017) a dále za takového duševního stavu Mgr. P., kdy by byl plně schopen si uvědomit a chápat obsah obou listin a důsledky spojené s připojením svého podpisu pod uvedené listiny, či že by pachatelem mohla být jiná osoba.

Právní hodnocení:

135. Obžalovaná svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku naplnila skutkovou podstatu trestného činu, a to **zločinu podvodu podle ust. § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku**. Obžalovaná se svým jednáním pokusila zasáhnout cizí majetek a rovněž zájem státu na ochraně majetkových práv, když dne 23.08.2017 v notářské kanceláři JUDr. Miroslava Nováka, který byl Obvodním soudem pro Prahu 1 pověřen k projednání dědictví po zemřelém Mgr. Michalu P., nar. xxx, který zemřel dne 10.06.2017, předložila rukou psanou listinu nazvanou Závět', datovanou dnem 28.04.2017, jejímž obsahem je prohlášení P., že za dědice veškerého svého majetku, který v době úmrtí bude vlastnit, povolává svoji dlouholetou přítelkyni Mgr. Michaelu D.. Obžalovaná tuto listinu sama sepsala a v přesně nezjištěné době ji předložila k podpisu P. a zajistila na ní podpisy svědků D. a F.. Také předložila listinu nazvanou Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce uzavřené dne 02.05.2012, datovanou dnem 29.04.2017, jejímž obsahem je nové znění čl. III Smlouvy o půjčce, konkrétně prohlášení, že Mgr. Michaela D. se zavazuje vrátit Mgr. Michalu P. půjčku ve výši 1.350.000 Kč nejpozději do 02.06.2053, a dále že v případě úmrtí P. nemá obžalovaná jakoukoli povinnost podle této smlouvy o půjčce vůči třetím osobám ani vůči dědicům věřitele, a že v případě úmrtí P. nemá obžalovaná vůči P. žádné pohledávky, závazky ani dluh, byt v ulici Xxx, zůstává nadále ve vlastnictví obžalované a půjčka se ruší. Přičemž i tuto listinu rovněž v přesně nezjištěné době sama připravila, předložila ji k podpisu P. a zajistila na ní podpis svědka F.. Obě výše uvedené listiny v přesně nezjištěné době předložila P. k podpisu, přestože znala jeho vážný zdravotní stav, ve kterém nebyl schopen pochopit obsah, význam ani podstatu předložených listin, neboť byl s objemným mozkovým tumorem hospitalizován původně na Neurologické klinice ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze a následně i v dalších nemocnicích, a pro toto onemocnění nebyl v době podpisu obou listin schopen posoudit následky svého jednání. Úmyslně zneužila jeho zdravotní indispozice, a přestože věděla, že obsah těchto listin neodráží P. vůli. Předložením uvedených listin v dědickém řízení chtěla dosáhnout toho, že se stane jedinou dědičkou majetku po P., jehož celková hodnota byla vyčíslena znaleckým posouzením na částku nejméně 22.359.820 Kč. Uvedené listiny potom předložila notáři v úmyslu popřít dědické právo oprávněné dědičky (či dědiců) a sebe obohatit. Svým jednáním chtěla dosáhnout

také toho, aby její dluh ve výši 1.350.000 Kč ze Smlouvy o půjčce uzavřené dne 02.05.2012 nebyl zahrnut do dědictví. Tímto způsobem se chtěla obohatit o majetek v celkové hodnotě nejméně 23.709.820 Kč a pokusila se tak způsobit Kateřině P., nar. xxx, oprávněné dědičce majetku po Mgr. Michalu P., škodu v celkové výši nejméně 23.709.820 Kč. Obžalovaná se svým jednáním pokusila způsobit škodu velkého rozsahu, kterou se dle ust. § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 10.000.000 Kč. Obžalovaná spáchala trestný čin ve stádiu pokusu, když obžalovaná svým úmyslným jednáním bezprostředně směřovala k dokonání trestného činu, ale vlivem na ní nezávislých okolností nedosáhla úspěšně zamýšleného cíle. Dle judikatury Nejvyššího soudu ČR, konkrétně dle rozhodnutí Rt 51/2011 (Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky - Tpjn 305/2010), může zákonný znak trestného činu podvodu dle ust. § 209 odst. 1 tr. zákoníku spočívající v „vedení jiného v omyl“ nebo ve „využití omylu jiného“ naplnit i pachatel, který v řízení o dědictví úmyslně uvede nepravdivé údaje o tom, že je dědicem, nebo o výši svého dědického nároku, a to s cílem obohatit se z majetku zůstavitele ke škodě jiného (skutečného) dědice.

136. Obžalovaná svým jednáním naplnila všechny znaky výše uvedeného trestného činu podvodu, a to jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, když se uvedeného jednání dopustila **s úmyslem přímým ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku**, neboť předložila předmětnou závěť a předmětný dodatek k podpisu P., ačkoliv znala jeho závažný zdravotní stav, ve kterém nebyl schopen pochopit obsah, význam ani podstatu předložených listin, neboť byl hospitalizován s objemným mozkovým tumorem, dále zajistila na listinách podpisy svědků. Takto konala, ač si byla vědoma toho, že tyto listiny neodráží skutečnou vůli zesnulého P.. Předmětné listiny pak v rámci dědického řízení předložila, ač si byla vědoma, jakým protiprávním způsobem opatřila na nich podpisy zesnulého. Výše uvedeným jednáním chtěla uvést v omyl nejen případné další dědice ze závěti či ze zákona, ale zejména notáře jako soudního komisaře rozhodujícího o pozůstalosti a způsobit oprávněné dědičce Kateřině P. či případným dalším zákonným dědicům škodu. Cílem snažení obžalované pak byl její majetkový prospěch spočívající v tom, že se stane jedinou dědičkou majetku po zesnulém Mgr. P.. To vše za situace, kdy měla přehled o rozsahu podstatné části majetku nemovitého a celém rozsahu majetku movitého Mgr. P., jak vyplývá z její výpovědi i z výpovědi slyšených svědků.
137. Uvedené jednání je především s ohledem na vlastní protiprávní jednání obžalované a zejména zamýšlenou výši zisku / škody natolik společensky škodlivé, že nelze uvažovat o možnosti postihnout obžalovanou podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).
138. Pokud jde o výběr **druhu a výše trestu**, soud zhodnotil všechny okolnosti případu a osobu obžalované ve smyslu ust. § 38 odst. 1 tr. zákoníku a ust. 39 odst. 1 tr. zákoníku a přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované, k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnosti její nápravy, také přihlédl k chování obžalované po činu, zejména zda měla snahu nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, rovněž přihlédl k jejímu postoji k trestnému činu v trestním řízení. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalované.
139. K osobě obžalované soud zjistil, že obžalovaná dosud nebyla soudně trestána a vedla řádný život. Jedná se však o jedinou polehčující okolnost, ke které soud mohl přihlédnout. Obžalovaná spáchala zločin po předchozím uvážení, zločin si naplánovala, připravila a k jeho uskutečnění vynaložila značné úsilí, sehnala svědky závěti a předmětné listiny předložila v dědickém řízení. Obžalovaná se pokusila spáchat zločin z důvodu ziskuchtivosti, kdy chtěla získat majetek v hodnotě desítek milionů korun. Obžalovaná svůj čin nedoznávala, tedy se za něj neomluvila, natož aby nad ním neprojevila lítost. Na druhou stranu soud hodnotil

rodinné zázemí obžalované, které jí může do budoucna motivovat vést řádný život a pečovat o dceru a vnuka. V daném případě soud ukládal trest v souladu s ustanovením § 209 odst. 5 tr. zákoníku, který stanoví za jednání obžalovaného trest odnětí svobody s trestní sazbou od 5 do 10 let. Soud dospěl k závěru, že s přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem obžalované postačí uložit **trest odnětí svobody** na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve **výměře 5 let**. Obžalovaná dosud nebyla trestně stíhána, poprvé je jí ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, je tedy možné důvodně očekávat, že k nápravě povede i trest uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když takto nízký trest soud ukládá zejména s ohledem na zdravotní stav obžalované. Soud neshledal žádný důvod k užití ustanovení § 58 tr. zákoníku tj. mimořádnému snížení trestu odnětí svobody.

140. Obžalovaná byla pro výkon trestu odnětí svobody zařazena do věznice s ostrahou dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když pro zařazení do jiného typu věznice soud důvod neshledal.
141. Nároku poškozené soud rozhodl dle ust. § 229 odst. 1 tr. řádu tak, že odkázal poškozenou Kateřinu P., nar. xxx, s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a to z důvodu probíhajících dalších trestních řízení a z důvodu, že dědické řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 37 D 195/2017 dosud není skončeno. O tom, kdo je oprávněným dědicem po zůstaviteli P. tedy nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Nadto bude skutečnou škodu a zejména nemajetkovou újmu případných dědiců po zesnulém P. možno vyčíslit v konečné výši až po skončení dědického řízení.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 4. května 2021

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu